

ISSN: 2012 - 6352

தொண்டன்

சமய - சமூக - இலக்கிய வெளியீடு

ஆரம்பம் 1969 பெப்ரவரி

தொழில்துறை தலத்திடு துணைநாயகி அடிகளர்
இந்திராஜன் திணைவுக் குழிபு மலர்

ஆகஸ்ட் - செப்டெம்பர்
2013

60/=

மாதாந்த சீட்டிழப்பு, மில்லியன் வெற்றியாளர் சீட்டிழப்பு, கார் சீட்டிழப்பு, வருட இறுதி மாபெரும் சீட்டிழப்பு

மேற்கறிப்பிட சீட்டிழப்புகளுக்குத் தகுதிபெற உரிய சீட்டிழப்பிற்கு முந்திய ஒரு கலண்டர் மாதத்திற்காவது சேமிப்பு அல்லது சிறுவர் சேமிப்பு அல்லது நடைமுறைக் கணக்கில் ரூ. 10,000 ஐ குறைந்தபட்ச மீதியாக தொடர்ந்து பேணுங்கள்.

வருட இறுதி பிரிமியம் சீட்டிழப்பு

இச் சீட்டிழப்பிற்குத் தகுதிபெற சேமிப்பு அல்லது சிறுவர் சேமிப்புக் கணக்கில் குறைந்தபட்ச மீதியாக ரூ.100,000 அல்லது நடைமுறைக் கணக்கில் ரூ. 50,000, ஐ உரிய சீட்டிழப்பிற்கு முந்திய ஒரு கலண்டர் மாதத்திற்காவது தொடர்ந்து பேணுங்கள்.

பல வெற்றி வாய்ப்புகள்

[மாதாந்த சீட்டிழப்பு, மில்லியன் வெற்றியாளர் சீட்டிழப்பு, கார் சீட்டிழப்பு, வருட இறுதி பிரிமியம் சீட்டிழப்பு, வருட இறுதி மாபெரும் சீட்டிழப்பு] தகுதி பெறும் சகல கணக்கு வைப்பாளர்களுக்கும் தமது கணக்குமீதி [குறைந்தபட்ச மீதித் தொகையின் ஒவ்வொரு மடங்கிற்கும் ஒரு மேலதிக வாய்ப்பு] உரிய கணக்கு மீதி பேணப்படும் காலம் [ஒவ்வொரு கலண்டர் மாதத்திற்கும் ஒரு மேலதிக வாய்ப்பு] என்பவற்றிற்கு அமைய பல வெற்றி வாய்ப்புகளைப் பெற முடியும்.

தொண்டன்

ஆகஸ்ட் - ரிசப்டமென்ட் - 2013

மலர் - 45 இதழ் - 07

- **ஆசிரியர்**
லெஸ்லி ஜெயகாந்தன்
- **இணை ஆசிரியர்**
மலர்வேந்தன்
- **துணை ஆசிரியர்கள்**
மெற்றில்லா இராஜேந்திரம்
பெஸ்லீயோ வாஸ்
பைந்தமிழ்க்குமரன் டேவிட்
- **ஆலோசகர்**
A.G.இராஜேந்திரம்
- **கணினி வடிவமைப்பு**
சுபாஜெனி சங்கர்
- **வெளியீடு**
சமூகத் தொடர்பு நிலையம்.
மட்டக்களப்பு மறை மாவட்டம்
- **முகவர்**
சமூகத் தொடர்பு நிலையம்
அ.பெ.எண் - 44
மட்டக்களப்பு.
- **பதிப்பகம்**
வணசிங்கா அச்சகம்
மட்டக்களப்பு.

உள்ளே

அன்புடன் உங்களோடு	02
ஆயரின் ஆசிச்செய்தி	03
தமிழ்ச் சுடர்மணியின்	04
தமிழ்த்தூது தனிநாயகம்	06
மாலைகளும் பண்டைத்	13
பழங்களும் பாடல்களும்	14
மாணவர் பக்கம்	15
ஈழத்தமிழரின் உரிமை	16
இறவாத மறையாக வாழும்	22
கடல் கடந்து சென்றுவிட்ட	23
தொடக்கு	27
ஊருக்கு ஊர் அடிகளாருக்கு	30
தொண்டனின் சில	32
தமிழில் கிறிஸ்தவ இலக்கிய	35
முற்றிப் பழுத்த மொழி	37
தனிநாயகம் அடிகளாரின்	39
கடுகுக் கதை	50
ஜீவ கீதம் ஓய்ந்தது	51
தனிநாயகம் என்ற பெயர்	53
இனிமேல் ஒரு பிறவி	53
தமிழ்த்தூது	54
மயிலே மயிலே	57
மெல்லத் தமிழினிச்	58

ஆக்கங்களுக்குப் பொறுப்பு அளித்தவர்களே (ஆர்)

SOCIAL COMMUNICATIONS CENTRE

P. O. BOX - 44

BATTICALOA.

TEL: 065 - 2226486

E.mail: scctribatti@gmail.com

உகை : 60/=

ஆண்டு சந்தா : 500/=

(சுயார் செலவு உட்பட)

அன்புடன் உங்களோடு

பல தசாப்த காலங்களுக்கு முன், ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட உல்லாசப் பயணிகளை ஏற்றிக் கொண்டு பயணித்த ஐந்தாம் நாளில் நடுக்கடலில் பனிக்கட்டிகள் நிறைந்த மலையில் மோதி பல உயிர்களைக் காவ கொண்ட டைட்டானிக் (TITANIC) கப்பலைப்பற்றி நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். இந் நிகழ்வைத் தத்ரூபமாக ஒரு காவியத் திரைப்படமாக வடிவமைத்து சில வருடங்களுக்கு முன் உலகத்துக்கே வெளிப்படுத்தியவர் இயக்குனர் ஜேம்ஸ் கெமரூன் என்பவராவார். பல தசாப்த காலங்களுக்கு முன் கடலுக்குள்ளே மூழ்கிக் கிடந்த இக் கப்பலைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்கவும் இவரது திரைக் காவியம் தூண்டுகோலாயிருந்து பெரும் பங்காற்றியது.

இதேபோல் தமிழ்மொழிக்குத் தொண்டாற்றி, பல்லாண்டுகளாக மறைந்துகிடந்த தமிழ் நூல்களை வெளிக்கொண்டுவந்து, தமிழ்த்தூதுரைத்து தமிழ் மொழியின் சிறப்பை உலகறியச் செய்த தமிழன்னையின் தவப் புதல்வன் தனிநாயகம் அடிகளாரைப் பற்றிய செய்திகளை இச் சஞ்சிகை ஊடாக வெளிப்படுத்துவதில் நாம் பெருமைகொள்கிறோம்.

இவ்வருடம் நாம் இவரது நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடுகின்றோம். இதைக் கொண்டாடுவதன் மூலந்தான் பலபேருக்கு இவர் யார் என்பதும் தமிழுக்கு இவர் ஆற்றிய பணிகளும், இவர் ஓர் அருட்பணியாளர் என்பதும் கூட தெரியவருகின்றது. **கார்ல் மார்க்ஸ் சொல்கின்றார்:**

“ஒரு புத்தகத்தைப் படிப்பது ஒரு புதிய நண்பனைப்

பெறுவது போன்ற இனிய அனுபவம். அதே புத்தகத்தை மீண்டும் படிப்பது, நெடுநாளள் பிரிந்த நெருங்கிய நண்பனைத் திரும்பவும் சந்திப்பது போன்ற சுகமான அனுபவம்” என்று.

இன்று, நம் எல்லோருக்கும் ஒரு வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட ஒரு புத்தகத்தை (நபரை) பற்றிப் படிப்பதற்கும் அறிவதற்கும் நாம் முனையவேண்டும்.

சில புத்தகங்களைச் சுவைக்க வேண்டும். சிலவற்றை அப்படியே விழுங்கிவிடவேண்டும். சில புத்தகங்களைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அசைபோட்டு உண்ணவேண்டும். தமிழன்னையின் தவப் புதல்வராகிய இவர் சுவைக்கப்படவேண்டியவர்.

ஷவ் கெரா என்ற அறிஞர் சொல்கின்றார்:

“வாய்ப்பு என்பது எப்போதுமே நமது காலடிகளுக்குக் கீழேயே உள்ளது. நாம் இதைத் தேடி வேறெங்கும் போகவேண்டியதில்லை. நாம் செய்யவேண்டியதெல்லாம் அந்த வாய்ப்பைக் கண்டுகொள்வதேயாகும்”.

எனவே, எமக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தி நாமும் தமிழன்னையின் தூதுவர்களாக மாறவேண்டும். தனிநாயகம் அடிகளார் குருத்துவத்தின் முக்கிய பணிகளில் ஒன்றான போதிக் கும் பணியை சமயத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் உலகத்திற்கும் கொண்டு சென்ற ஓர் ஊடகமாகத் திகழ்கின்றார்.

இன்று அருகிவரும் மொழிகளில் தமிழ் மொழியும் ஒன்றாக உள்ளது என்பதும் ஆராய்ச்சிகளின்படி தெரிய வருகின்றது. இக்காலகட்டத்தில் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி வீழ்ச்சியாக உள்ளது. தமிழினத்தின் உரிமைகளும் மாண்பும் கேள்விக் குறியாகவே உள்ளன.

எனவே, நாம் வளர்வோம். நம் தமிழை வளர்ப்போம். தன்னை நன்றாய்த் தமிழ் செய்யப் படைத்த தலைவன்வழி நடப்போம்.

- ஆசிரியர் -

இறைவாந்திகை

“உலகெங்கும் சென்று படைப்பிற்கெல்லாம்
நற்செய்தியைப் பறைசாற்றுவாங்கள்”

- (மாற்கு 16:15)

தமிழ்த்தூது தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகள்

தமிழ்த்தூது தனிநாயகம் அடிகள்

மட்டக்களப்பு மறைமலையட ஆவரன் ஆட்சி பிஷ்ப்

“என்னை நன்றாய் இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாய்த் தமிழ் செய்யுமாறே”

என்ற திருமூலரின் விருதுவாக்குடன் தனது
தமிழ்த்தூதுப் பயணத்தைத் தொடங்கியவரும்,

“திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டார்
அதை வணக்கஞ் செய்தல் வேண்டும்”

என முழங்கிய பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதியின் கனவை நனவாக்க முனைந்தவருமான தமிழ் ஈழ அன்னை ஈன்றெடுத்த பேரறிஞர் தமிழ்த்தூது தனிநாயக அடிகளாரின் பிறப்பின் நூற்றாண்டு விழாவைச் சிறப்பிக்க, மட்டக்களப்பு மாவட்ட சமூகத் தொடர்பு நடு நிலையம் முன்னெடுக்கும் முயற்சிகளுள் ஒன்றான ‘தமிழ்த்தூது தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகள் நூற்றாண்டு விழாச் சிறப்புமலருக்கு - (தொண்டன்) ஆசியுரை வழங்குவதில் பேருவகையடைகின்றேன்’.

இச்சிறப்பிதழின் நோக்கம் தமிழையே பேச்சும் மூச்சுமாய்க் கொண்டு விளங்கியவரும், தமிழின் பெருமையை, மகிமையை உலக அரங்கில் உரத்துச் சொன்னவருமான தமிழ்த்தூது தனிநாயகம் அடிகளாரை இன்றைய உலகிற்கு, விசேட விதமாக தமிழ் இளையோர் சமூகத்திற்கு அறிமுகம் செய்வதாகும். தமிழ்ப் பெருங்கடலிலே மூழ்கி, தெள்ளுற்ற தமிழதின் சுவை கண்டு, அதை நன்கு அனுபவித்து, “யாம் பெற்ற இன்பம், பெறுக இவ்வையகம்” என்ற பெருநோக்குடன் தமிழை உலகமறியச் செய்வதற்காக பல நாடுக

ளுக்கும் பயணம் செய்து, தமிழின் பெருமை பற்றி விரிவுரைகளை நிகழ்த்தி, பிறநாட்டவரும் தமிழின் இனிமையைச் சுவைக்க அரும்பாடுபட்டவர் தனிநாயகம் அடிகள். அதுபற்றி அவர் கூறுகையில்,

“உலகின் பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்றதன் பயனாகவும், பிறமொழிகளையும் அவற்றின் இலக்கியங்களையும் ஒருவாறு கற்றறிந்ததன் பயனாகவும், தமிழிலக்கியம், தமிழ்ப்பண்பு, தமிழ்க்கலை, தமிழ் வரலாறு முதலியவற்றை உலகில் எவ்வளவிற்குப் பரப்பவேண்டுமென்று ஒரு சிறிது உணர்ந்துள்ளேன்” என்கிறார்.

(தமிழ்த்தூது)

இன்று, பொன் போல் போற்றும் தொன்னூலான தொல்காப்பியத்தில் தொடங்கி, பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதியாரின் பாட்டுகள் வரை தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆழ்ந்து, அகன்று, நுணுகித் தோய்ந்து நல்லறிவைப் பெற்ற அடிகளார் பலமொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தார். பயனாக, பிறநாட்டு இலக்கியங்களையும் கற்க முடிந்தது. அதனால் அடிகளார், தமிழ் இலக்கியங்களோடு பிறநாட்டு இலக்கியங்களை ஒப்பீட்டாய்வு செய்ய முடிந்தது. அதனால்தான் அவர் தமிழ்மொழியை ஏனைய மொழிகளோடு ஒப்பிடுகையில் ‘தமிழ் இரக்கத்தின் மொழி, பக்தியின் மொழி’ எனக்கூறி தனித்துவத்தை நிலைநாட்டினார்.

தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்காக அடிகளார் முன்னெடுத்த முயற்சிகள் இன்றும் பலன் தருகின்றன. உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தை நிறுவி அவற்றின் மூலம்

தமிழ்ச் சுடர்மணியின்

புதுமைப் பேர்வழியே!

கரம்பொன் மண்ணிலே தோன்றி,
நெஞ்சத்தில் தமிழ் மகளை ஏந்தி,
கொடுத்துயராய், மொழிவானில்
குவிந்த, காரிருளைக் கிழித்தவனாம்!

கல்லூரிக் காலம் முதல் கலை மங்கை
கருணை பெற்று, பல்லோரும்
போற்றும்படி, பொற்
பதக்கம் பெற்ற புலமையாளன்!

குருத்துவம் இவனின்
மகத்துவ மகுடத்தில்
மங்காத வைரமாய்ச்
சேர்த்தது செம்மை!
உலகைத் துறந்தாலும்
தமிழைத் துறக்காமல்
அறிவின் நலத்தாலே
ஆய்வுப் புதுமை படைத்தது உண்மை!

உலகம் தழுவியது தமிழ்
தமிழ் தழுவவது உலகு!
இந்தத் தத்துவத்தை

புத்தகத்திற்கு அப்பால்,
புவிக்கோளத்தில்
செயலுருப் படுத்திய செய்மல்!

மெல்லச் சாகும் தமிழ் என்ற
மிடிமை ஒழித்து, வல்ல தமிழ்,
புதுமை படைத்து ஓங்கிடவே,
புலமைப் பலகணி சமைத்தவனாம்!

உலகத்தமிழாராய்ச்சியினை ஊக்குவித்தார். இவை யெல்லாவற்றையும்விட கத்தோலிக்க குரு ஒருவர் இத்தகைய மாபெரும் தொண்டினை தமிழ் உலகிற்கு ஆற்றியிருப்பது கிறிஸ்தவத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கின்றது.

அடிகளாருக்கு நூற்றாண்டு விழாவெடுத்து சிறப்பிக்கின்ற நாம், அவரைப் பற்றிய அறிவை விரி

வாக்க முயல்வோம். தமிழ்கூறும் நல்லுலகிற்கு அவர் ஆற்றிய தொண்டினைப் பிறருக்கும் அறியப்படுத்துவோம். அவரது வாழ்வு, பணி, ஆய்வுகள் பற்றிய நூல்களை வெளியிடுவோம். அவரைப்போன்று தமிழ்ப் பற்றுக் கொண்டவர்களாய் தமிழை வளர்க்க முயல்வோம்.

தனக்குள்ளே
மறைவாகப் பழங்கதை
பகராமல்,
உயர்வேடு தமிழுக்கு
உலகத்து ஆராய்ச்சி மகாநாடு
சமைத்து நின்ற செயல்வீரன்

கூட்டுக்குள் குறுகிய
தமிழாய்வு, தனித்துவமாய்,
மேட்டிமை கொண்டு
மின்னியல், புலியியல்,
சமுதாயம், பண்பாடு,
சான்றான தொல்லியல்
தொடர்பாடலென்று
பல்நெறி ஆய்வுப் பரப்பினுள்
கலந்து வளம்பெற
வழிசமைத்த நுழைபுலத்தோன்!

அவன் சமைத்த
ஆராய்ச்சி மகாநாட்டு
கவனமெலாம் சிதைவுற்று,
தனிநபர் கவர்ச்சிக்காய்,
தடுமாற்றம் கண்டதெல்லாம்
செம்மையெனக் கொள்ளலாமோ!

கோலாலம்பூர் தமிழ்க் கோலாகலம்
கண்டதும்,
சென்னை மண், செந்தமிழ் ஆய்வினில்
சிலிர்த்ததும், பாரிஸ் மாநகர் பைந்தமிழ்
ஓசையில் களித்ததும்

தனிநாயகத்தின் வியர்வையில்
விளைந்த
மொழிச் சாகரத்தின் முத்துகளே!

நிலத்திற்கும், தமிழிற்கும்
தொடர்பு கண்டவன்,
உணர்வாலும், உழைப்பாலும்
தமிழைச் சமைத்தவன்,
நினைவுகள் நூற்றாண்டு காணும்
வேளை
நெஞ்சத்தால் வாழ்த்தி, நிறைவு கண்டு
தரிக்காமல்,
வஞ்சப் பகை அறுத்து, தமிழ் வான்
புதுச்சுடர் பெற்று உய்ய, வழிகாணல்
நம் கடனே!

■ - முறையூர் ச. சசிதரன் -
ஆராயம்பதி - 01

அருட்தந்தை A.A. நவரெணம்

விரிவுரையாளர்,
கிறிஸ்தவத்துறை,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

முழங்கினான். அத்தகைய பாரதியின் முழக்கத்தை உலகறியச் செய்வதில் தனிப்பெரும் தமிழ்த் தலைமகனாய்ச் செயற்பட்டவர்தான் 'தமிழ்த்துறையில் தனிநாயகம் அடிகளார்' என்றால் மிகையாகாது.

அடிகளாரும் ஆரம்ப நாட்களும்:

'தமிழ்த்துறையில் தனிநாயகம் அடிகளார்' ஆவணித்திங்கள் இரண்டாம் நாள் 1913ம் ஆண்டிலே (02.08.1913) புகழ்பூத்த யாழ்ப்பாணம், ஊர்காவற்றுறை கரம்பொன் எனுமிடத்தில் பிறந்தார். பிறப்பின்போது அவரது பெற்றோர் அவருக்கு இட்டபெயர் சேவியர் நிக்கலஸ் ஸ்ரனிஸ்லாஸ் ஆகும். அவரது பெற்றோர் திரு. நாகநாதன் ஸ்ரனிஸ்லாஸ், திருமதி. சிசிலியா பஸ்ரியான்பிள்ளை ஆவர். தனது ஆரம்பக்கல்வியினை 1920 - 1923 ஆண்டு காலப்பகுதியில், ஊர்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் கல்லூரியில் பெற்றுக்கொண்டார். அதனைத்தொடர்ந்து, தனது இடைநிலைக் கல்வியினைத் தொடர யாழ்ப்பாணத்தின் புகழ்பூத்த புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் இணைந்து கொண்டார். அங்கே 1923 - 1930ம் ஆண்டு வரையிலான காலப்பகுதியில் கல்விகற்றார். அக் காலகட்டத்தில் ஆங்கிலமொழிக்கல்வி பிரசித்தி பெற்றிருந்த காரணத்தால் ஆங்கிலமொழியில் தேர்ந்த புலமைபெற்றார். அத்துடன் கத்தோலிக்கக் குருக்களின் உதவியுடன் வழிபாட்டு மொழியாகிய

முன்னுரை:

தமிழை உலக அரங்கிற்குக் கொண்டுசென்ற 'தமிழ்த்துறையில் தனிநாயகம் அடிகளாரின் பிறப்பின் நூற்றாண்டு விழாவினை தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் இவ்வாண்டு கொண்டாடுகின்றது. அதனை நினைவுகூரும் வகையிலும், அடிகளாரைத் தமிழ்பேசும் சமகால நல்லுலகிற்கு அறிமுகம் செய்யும் வகையிலும் இக்கட்டுரை எழுதப்படுகின்றது.

எட்டயபுரத்து மகாகவி பாரதி "யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்" என்று பாடினான். அத்தகைய தமிழின் சிறப்பை உணர்ந்த அவனே "தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்" என்று

இலத்தீனிலும் புலமைபெற்றார். தமது மொழிப் புலமையின் காரணமாக, கல்லூரியில் தங்கப்பதக்கம் வென்றார். கல்லூரியின் ஆங்கில சஞ்சிகை 'The Bottled Shine' யின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். இக்காலகட்டத்தில் குருத்துவப்பணியிலும் அதிக ஆர்வம் காட்டினார்.

அடிகளாரும் குருத்துவ உருவாக்கமும்:

அடிகளார் தமது 15வது வயதில் தமது தாயாரின் தூண்டுதலினாலும், புகழ்பூத்த இரஷ்ய எழுத்தாளர் டால்ஸ்ரோயின் 'உயிர்ப்பு' எனும் கதையின் தாக்கத்தினாலும் தூண்டப்பெற்று குருத்துவ வாழ்வினுள் நுழைந்தார். குருத்துவ வாழ்வைத் தெரிந்துகொண்ட அடிகளார் 1931 - 1934 ஆண்டு வரையிலான காலப்பகுதியினுள் மெய்யியல் கற்கை நெறியினை கொழும்பு புனித பேர்னாட் குருமடத்தில் பெற்றுத்தேர்ச்சி பெற்றார். அக்காலப்பகுதியில் திருவிவிலியப் பகுதியினையும் கவிஞர் தொம்சனின் 'விண்ணகத்தின் வேட்டை நாய்' (The Hound of Heaven) எனும் கவிதையினையும் ஒப்பாய்வு செய்து உரையாற்றி, பலரது பாராட்டையும், கவனத்தையும் ஈர்த்தார்.

அவரின் அதிபுலமை காரணமாக இறையியல் கற்கையினை மேற்கொள்ள உரோமையிலுள்ள விசுவாச மறைபரப்பு பல்கலைக் கழகத்திற்கு (Collegio de Propaganda Fidei - Rome) தெரிவுசெய்யப்

பட்டார். உரோமையில் இறையியல் கல்வியினை மேற்கொண்டிருந்த காலத்தில் அங்கு தமக்குக் கிடைத்த சர்வதேச வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்தி உலக மொழிகளாகிய எபிரேயம், இலத்தீன், கிரேக்கம், இத்தாலி,

பிரெஞ், ஸ்பானிஷ், ஜேர்மனி, போர்த்துகீசம் போன்ற இன்னும்பல மொழிகளில் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டார். தனது இறையியல் கலாநிதிப்பட்டத்திற்கு 'கத்தோலிக்க திருமறையின் புனித சிப்பிரியானும் அவர் காலத்துத் திருமறையின் நிலையும்' எனும் தலைப்பில் வரலாற்று ஆய்வினை மேற்கொண்டு சிறப்படைந்தார். உரோமையில் கல்விகற்கும் காலத்தில் தமிழ்மொழிமீது கொண்ட ஆர்வத்தால் எட்டு அங்கத்தவர்களைக் கொண்டதான **வீரமாமுனிவர் தமிழ்க்கழகத்தை** 1934ம் ஆண்டில் நிறுவினார். அதுமட்டுமல்லாது வத்திக்கான் வானொலியின் தமிழ்ச்சேவை ஊடாக தமிழ் வளர்க்கும் பணியிலும் ஈடுபட்டார்.

மறுபக்கத்தில், ஆரம்பத்தில் தனது பிறப்பிடமாகிய யாழ்ப்பாணம் மறைமாவட்டத்தின் குருத்துவ மாணவனாக பயிற்சியினை உரோமையில் பெற்றுக் கொண்டிருந்தாலும் தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களால் சீரோ மலங்காரா கத்தோலிக்க மறைமாவட்டமாகிய தென்னிந்தியாவின் திருவனந்தபுரம் மறைமாவட்டத்தில் இணைந்துகொண்டார். அம்மறைமாவட்டத்திற்காக 19.03.1938ம் ஆண்டில் உரோமையில் ஒரு குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். குருத்துவ திரு

நிலைப்படுத்தலின் பின்பு தனது மறைமாவட்டத்தில் பணியாற்ற திருவனந்தபுரம் வந்தாலும், மலையாள மொழியில் பரிச்சயம் இன்மை காரணமாக அங்கு

பணியாற்றுவதில் தடங்கல் ஏற்பட்டது. இவ்வேளையில் தமிழ்மொழியின்மீது கொண்ட தீராத தாகத்தாலும் அன்றைய தமிழ்நாடு தூத்துக்குடி மறைமாவட்ட ஆயர் திபேரியஸ் ரோச் ஆண்டகையின்

திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் அவர்களின் உரையிலிருந்து.....

ஏழையாய் இருத்தல், எளியையாயிருத்தல், நீதிமேல் வேட்கை கொண்டிருத்தல், இரக்கம் கொண்டிருத்தல் போன்றவை இவ்வுலகில் வெற்றியைக் கொண்டுவருவதில்லை எனக் காண்கிறோம். ஆனால், இவற்றால்தான் நமக்கு மீட்பு கொணரப்பட்டது என்பதை முறிந்துகொள்ள தூய ஆவியாரின் உதவி தேவையப்படுகிறது.

அன்பான அரவணைப்பினாலும் அம் மறைமாவட்டத்தில் 1940ம் ஆண்டில் இணைந்து கொண்டார். இத்தகைய இணைப்பே அவரது தமிழ்ப்பணிக்கு வித்திட்ட முதற்படியாகும். தமிழ்மொழி மீது கொண்ட தாகத்தால் தனது பெயரையும் 'தனிநாயகம்' என்றும் மாற்றிக் கொண்டார்.

அடிகளாரும் தூத்துக்குடி

மறைமாவட்டப் பணியும்:

தூத்துக்குடியில் அடிகளாரின் பணியானது அவரது தமிழ்ப்பணிக்கான திருப்பமுனை என்றால் மிகையாகாது. தமிழ்ப்பணியாற்ற அவரைத் தூண்டியது எதுவென்று நோக்கினால், ஆங்கில அறிஞர் ட்ரூமண்ட் (Drummond) அவர்களின் 'நான் இவ்வலகில் ஒரு முறைதான் பயணம் செய்வேன். எனவே, மரணம் வந்து என்னைத் தழுவுமுன் என்னாலான எல்லா நல்ல செயல்களையும் செய்ய முனைவேன். ஏனெனில் இந்த உலகம் வழியாக நான் மீண்டும் இன்னொரு தடவை வரப்போவதில்லை' என்கின்ற சொற் தொடரும், திருமூலர் அவர்களின் 'என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்ததன் தனை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே' என்கின்ற வார்த்தைகளுமேயாகும்.

1940ம் ஆண்டில் தூத்துக்குடி கத்தோலிக்க மறைமாவட்டத்தில் தனது பணியினை ஆரம்பித்த அடிகளார் 1940 - 1945ம் ஆண்டு வரையிலான காலப் பகுதியில் வடக்கன்குளம் புனித திரேசான் உயர்நிலைப் பள்ளியில் துணைத்தலைமை ஆசிரியராகக் கடமை யாற்றினார். அங்கே, ஆங்கிலம், வரலாறு, தமிழ் போன்ற பாடங்களையும் கற்பித்தார். அத்துடன், அப்பள்ளியில் 'சிறுமலர்' என்ற பெயரில் ஒரு சஞ்சிகையும் வெளியிட்டார். அங்கு கற்பிற்கும் காலத்தில் சென்னையிலிருந்து வெளிவருகின்ற 'நியூ லீடர்' (New Leader) எனும் மாதாந்த

**அருள்நந்தை
A.A. நவரெட்டணம்**

ஆங்கில சஞ்சிகைக்குத் தொடர்ச்சியாகக் கட்டுரைகள் எழுதிவந்தார். இத்தகைய காலகட்டத்தில் தூத்துக்குடி மறைமாநில ஆயர் ரோச் ஆண்டகையின் ஆசியுடன் தமிழில் பாண்டித்தியம் பெற முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்.

அதன் முதற்படியாக 1945 - 1947ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைப் பட்டப்படிப்பு மாணவனாக இணைந்துகொண்டு தமிழ் கற்றார். அதே பல்கலைக்கழகத்தில் 1947 - 1949ம்

ஆண்டு காலப்பகுதியில் 'பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை' எனும் தலைப்பில் ஆய்வினை மேற்கொண்டு இலக்கிய முதுமாணிப்பட்டத்தை (M.Litt) பெற்றார். இவ்வாறு அங்கு தமிழ்கற்ற காலத்தில் 'தமிழ்க் கலைகளில் மூழ்கியிருந்த நான், அக்காலத்திலேயே நம் ஒப்பற்ற இலக்கியத்தைப்பற்றி உலகு அறிய வேண்டுமென்று ஒரு சிறிதாகுதல் உழைக்க உறுதி பூண்டேன்' எனக் கூறுகின்றார்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்கும் காலத்தில் 1948ம் ஆண்டில் கத்தோலிக்க சமய நெறிப் பணியாற்ற, தூத்துக்குடியில் 'தமிழ் இலக்கியக் கழகம்' எனும் (Tamil Literature Society) அமைப்பினை ஆரம்பித்து செயற்படுத்தினார். இன்றும் அது திருச்சியில் இயங்கிக்கொண்டு வருகின்றது. அத்துடன், தூத்துக்குடி மறைமாவட்ட கத்தோலிக்க சஞ்சிகையான 'ஞானதூதன்' மற்றும் மதுரை உயர்மறை மாவட்ட கத்தோலிக்க சஞ்சிகையான 'கத்தோலிக்க சேவை' என்பனவற்றிலும் தொடர்ச்சியாகக் கட்டுரைகள் எழுதிவந்தார். மறுபக்கத்தில் தமிழின் புகழை உலகெங்கும் பரப்பும் நோக்கில் 'தமிழ்ப் பண்பாடு' (Tamil Culture) எனும் முத்திங்கள் ஏட்டினை 1952ம் ஆண்டில் தொடங்கிவைத்தார். அதன் நிறுவன ஆசிரியராகவும்

1966ம் ஆண்டு வரையிலும் கடமையாற்றினார். அவ்விதமானது 1952 - 1955 வரையிலும் தூத்துக்குடி தமிழ் இலக்கியக் கழக வெளியீடாகவும் பின்னர் 1955 முதல் சென்னைத் தமிழ்க் கலைமன்ற இதழாகவும் வெளிவந்தது. மொத்தமாக 12 ஆண்டுகளில் 44 தொகுதிகள் வெளிவந்தன. 1960, 1962 மற்றும் 1965ம் ஆண்டுகளில் அது வெளிவரவில்லை. அதுமட்டு மல்லாது, தமிழின் சிறப்பை உலகறியும் வண்ணம் விரிவாக்கும் நோக்கத்துடன் உலகமெங்கும் சுற்றுப்பயணங்களை மேற்கொண்டார். அதன்வெளிப்பாடாக பயண அனுபவங்களை ஒன்றுசேர்த்து 'ஒன்றே உலகம்' எனும் நூலை வெளியிட்டார். 1952ம் ஆண்டில் அவரது இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் ஒன்றுசேர்க்கப்பட்டு 'தமிழ்த்தாது' எனும் பெயரில் நூலுருப்பெற்றது. அதுவே இன்றுவரை அடிகளாரை 'தமிழ்த்தாது' தனிநாயகம் என்று உலகிற்கு அடையாளம் காட்டி நிற்கின்றது.

அடிகளாரும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகப்பணிபும்:

1952ம் ஆண்டில் அடிகளார் தமது சொந்த நாடாகிய இலங்கைக்கு மீண்டும் வந்தார். இப்போது அவர் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பேராசிரியர் வளாகத்தின் கல்வித்துறைக்கு விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்ற வருகை தந்திருந்தார். அவ்வாறு பணியாற்றத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில், தமிழினமீது கொண்ட தாகத்தால், தமிழ்வளர்க்க கொழும்பில் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்தை 1952ம் ஆண்டில் தோற்று

வித்தார். தொடர்ந்து 1953ம் ஆண்டில் 'கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில்' சிறப்புரையாற்றினார். அவ்வாறே 1954ம் ஆண்டில் 'மட்டக்களப்பு இந்து வாலிபர் சங்கத்தின்' அழைப்பின்பேரில் மட்டக்களப்பில் 'தமிழ் மக்களின் கவின் கலைகள்' எனும் தலைப்பில் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றினார். 1955ம் ஆண்டில் 'இலங்கையில் தமிழ்ப் பண்பாடு அன்றும், இன்றும், என்றும்' எனும் தலைப்பில் கொழும்பு தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்தில் உரையாற்றினார்கள். இத்தகைய தமிழ்ப் பணிகளுக்கு மத்தியில் 1955 - 1957 வரையிலான காலப்பகுதியில் தனது கலாநிதிப்பட்ட ஆய்விற்காக இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பற்றிய ஓர் ஓப்பாய்வினை மேற்கொண்டு வெற்றிகண்டார்.

சுதந்திர இலங்கையின் வரலாற்றில் 1956ம் ஆண்டு கறைபடிந்ததோர் ஆண்டாகும். அவ்வாண்டில் அன்றைய பிரதம மந்திரி காலம்சென்ற S. W. R. D. பண்டாரநாயக்க அவர்களால் தனிச்சிங்கள மொழிச் சட்டம் நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. இச்சட்டமானது இலங்கையில் வாழ்கின்ற, தமிழைத் தாய்மொழியாகக்கொண்ட சிறுபான்மைச் சமூகங்களாகிய தமிழர், முஸ்லீம்களைப் பாதித்தது. இதனை நீக்கக்கோரி கொழும்பு காலிமுகத்திடலிலும், இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கின் ஏனைய பகுதிகளிலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட சாத்வீக ரீதியிலான சத்தியாகிரகப் போராட்டங்களில் அடிகளாரும் கலந்து கொண்டார்கள். அதுமட்டுமல்லாது இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்கு 'சமஷ்டி அரசியலே' தீர்வாகும் என்பதனை தீவிரமாக ஆதரித்து அதற்காக ஓங்கிக்குரல் கொடுத்தும் வந்தார். சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளுமே ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கமுடியும் என்பதை அடிகளார் முழுமையாக நம்பினார்கள். அதற்கான தீவிர பிரசாரத்திலும் ஈடுபட்டார்கள். இத்தகைய இருமொழிக்கொள்கை குறித்த அவரது பிரசாரத்தினால் தனது பல்கலைக்கழகப் பதவியினை

இலங்கை - பேராதனை பல்கலைக்கழகம்

விட்டுவிடல்கி 1961ம் ஆண்டில் நாட்டை விட்டு வெளியேறி மலேசியா நாட்டிற்குச் சென்றார்கள்.

அடிகளாரும் மலாயப் பல்கலைக்கழகப் பணியும்:

இலங்கையிலிருந்து மலேசியா சென்ற அடிகளாருக்கு 1961ம் ஆண்டில் மலாயப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்தியத்துறையின் பேராசிரியராகப் பணியாற்றும் நியமனம் வாய்த்தது. ஏற்கனவே தனது தூதுரைப் பயணத்தின்போது சந்தித்த நாடாகவிருந்ததால் போதிய பரிட்சயம் இருந்தது. அப்பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றியபோது இந்தியத்துறை சார்ந்த கற்கை நெறிகளின் விருத்திக்காக பல்வேறான முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். பொதுக்கற்கை நெறி, சிறப்புக்கற்கை நெறி, பட்டப்பின் கற்கைகள், ஆய்வுக் கற்கைகள் போன்றவற்றையும் ஏற்படுத்தினார். தமிழ் மொழியின் முக்கியத்துவத்தையும் ஏனைய மொழிகளின் தொடர்பினையும் குறித்த ஆய்வுகளையும் மேற்கொள்ள வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. 1966 - 1967ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் மலாயப் பல்கலைக்கழக கலைப்பீடத்தின் பீடாதிபதியாகவும் அடிகளார் செயற்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றுகின்றபோது மலேசியா வாழ் பெருவாரியான தமிழ்ச் சமூகத்துடனும் இணைந்து பல்வேறுபட்ட தமிழ்ப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டார்.

அடிகளாரும் தமிழ் ஆய்வுப்பணியும்:

1964ம் ஆண்டு தைத்திங்கள் ஆறாம் நாள் (06.01.1964) இந்தியாவின் புதுடெல்லி மாநகரில் 26வது கீழ்த்திசைக் கலைகளின் மாநாடு நடைபெற்றது. அதிலே பாங்கேற்ற பல்வேறுபட்ட பேரறிஞர்களுள் ஒருவராக அடிகளாரும் கலந்துகொண்டார். அம்மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட அடிகளார் ஏற்கனவே வெளியிட்டிருந்த தமது விருப்பத்தை மீண்டும் அறிஞர்கள் முன்னிலையில்

முன்வைத்தார். அது என்னவெனில் அனைத்துலக தமிழ் ஆராய்ச்சிக் குழுவொன்று நிறுவப்பட வேண்டுமென்பதாகும் (International Association of Tamil Research). அதனடிப்படையில் அங்கே கூடியிருந்த அறிஞர்களின் ஆதரவுடனும், அங்கத்துவத்திலும் 07.01.1964ல் புதுடெல்லியில் அனைத்துலக தமிழ் ஆராய்ச்சிக்குழு நிறுவப்பட்டது. இது நிறுவப்பட்டதன் நோக்கமே தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடுகளைக் கூட்டுவதே யாகும். அதனடிப்படையில் அதன் பொதுச்செயலாளராக அடிகளார் கடமையாற்றி, முதலாவது தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டினைக் கூட்டுவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடலானார்.

அடிகளாரின் தனித்துவமான முயற்சியினால் தமிழ் ஆய்வுக்கான முதலாவது ஆராய்ச்சி மாநாடு 16 - 23 சித்திரை 1966 வரையிலான காலப்பகுதியில் மலேசியாவின் தலைநகராகிய கோலாலம்பூர் மாநகரில்

திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் அவர்களின்

உரையினிதர்த்து.....

கடவுள் நம் வாழ்வில் ஆற்றியுள்ள நன்மைத்தனங்கள் குறித்துச் சிந்திக்கவும், அது குறித்த நம் நினைவுகளைத் தூண்டவும் நம் இதயத்தில் தங்கியிருக்கும் இறைவார்த்தை உதவுகிறது.

கோலாகலமாகக் கூட்டப்பட்டது. இம்முதலாவது மாநாட்டில் 132 பேராளர்களும், 40 பார்வையாளர்களும் உலகின் பல்வேறு திக்குகளிலிருந்தும் கலந்து கொண்டார்கள். இம்மாநாட்டில் மொத்தமாக 146 தமிழ்சார்ந்த தமிழ், ஆங்கில ஆய்வுக் கட்டுரைகள் படிக்கப்பட்டன. இம்மாநாட்டில் அடிகளாரின் பெருமையை மலேசிய நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் 'தமிழ்நேசன்' எனும் தமிழ்ப்பத்திரிகை தனது 17.04.1966 ஆசிரிய தலையங்கத்தில் பின்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளது. 'அடிகளார் முதல் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு நடத்தியதால் சிதறிக்கிடந்த தமிழர்களை இணைத்தார். தமிழர்கள் இடையே ஒரு விழிப்புணர்ச்சியைத் தோற்றுவித்தார்...முதல் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டை மலேசிய நாட்டில் நடத்திக் காட்டியதன் மூலம் அடிகளார் தமிழர்கள் எங்கு வாழ்ந்தாலும் அவர்கள் அனைவரையும் இணைக்கும் பாலமாக விளங்கினார். பழைய தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்குப் புதுவடிவம் கொடுத்த தமிழ் மறுமலர்ச்சிச் சிற்பியாகவும், தமிழ் ஆராய்ச்சித் தந்தையாகவும் விளங்கினார்'

From left: Professor T. Burrow, Professor Xavier S. Thani Nayagam, Dr. K. Mahadeva Shastri, Pandit K. P. Ratnam and Professor F. B. J. Kuiper

Guadalupe and Martinique எனும் தலைப்புகளில் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் படித்தார். மேலும் ஏற்கனவே வெளிவந்த 'தமிழ்ப் பண்பாடு' (Tamil Culture) காலாண்டு இதழ் தடைப்பட்டிருந்த காரணத்தால் அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சிக் குழுவின் சார்பில் அடிகளாரை ஆசிரியராகக்கொண்டு Journal of Tamil Studies என்கின்ற அரையாண்டு ஆங்கில இதழ் வெளியீடு செய்யப்பட வேண்டுமென்று முடிவு மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதன்படி 1969, 1970ம் ஆண்டுகளில் அதன் தொடக்க ஆசிரியராகச் செயற்பட்டார். அதன்பிற்பாடு புதிதாகத் தொடங்கப்படவுள்ள உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் வெளியீடாக அது வருமென்று அடிகளாரே அறிவித்தார். அதனடிப்படையில் அதன் முதல் இதழானது 1972ல் வெளிவந்தது.

அவ்விதழில் அடிகளார் 'தொல்காப்பியம்' பற்றிய கட்டுரை (Tolkappiam - The Earliest Record) ஒன்றை எழுதினார். அதுவே அவ்விதழில் அடிகளாரின் கடைசிக் கட்டுரையாகும்.

இதனைத்தொடர்ந்து, இரண்டாவது தமிழ் ஆய்வு மாநாடானது 3 - 10 தை 1968ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் தென்னிந்தியாவின் சென்னை மாநகரில் கூட்டப்பட்டது. இம்மாநாட்டில் அடிகளார் பொதுச் செயலாளராகக் கடமையாற்றினார். அத்துடன் அடிகளார் 'மேல்நாட்டு நில இயல் நூல்களும் சங்ககால ஆராய்ச்சிகளும்' மற்றும் Tamil Migrations to

அடுத்ததாக மூன்றாவது தமிழ் ஆய்வு மாநாடானது ஆசியாவிற்கு வெளியே ஐரோப்பாவில் கூட்டப்பட்டது. 15 - 18 ஆடித்திங்கள் 1970ம் ஆண்டில் பிரான்ஸ் நாட்டின் பாரீஸ் மாநகரில் நடந்தேறியது. அம்மாநாட்டிலும் அடிகளார் பொதுச் செயலாளராகப் பணியாற்றினார். இம்மாநாட்டில் 'Origins and Settlements of Tamils in Various Parts of the World' எனும் தலைப்பில் ஆய்வுக்கட்டுரை படித்தார். அது மட்டுமல்லாது தமிழியலுக்கு ஒரு நிறுவனம்

ஆ காக்க!

கோபம் வந்தபோது மட்டுமன்றி, மகிழ்ச்சி வந்தபோதும் மக்கள் அறிவிழந்து பல சொற்களைச் சொல்லிவிடுகின்றார்கள். கோபம் வந்தபோது கொட்டுகிற சொற்களைவிட மகிழ்ச்சி வந்தபோது கொட்டுகிற சொற்களினாலேதான் அதிகத் தீமைகள் விளைகின்றன.

‘நாவைக் காப்பாற்றாதவன் வாழ்வை இழந்துவிடுவான்’ என்னும் உண்மையைச் சினம் வந்தபோதும், மகிழ்ச்சி வந்தபோதும் மட்டுமல்லாது, சும்மா இருக்கும்போதும் மறந்துவிடாதே!
(கி.ஆ.பெ)

யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு (குறள்)

(Institute of Tamil Studies) தேவையென்பதை முன் மொழிவு செய்தார். அது பின்னர் அனைத்துலக தமிழியல் நிறுவனமாகியது (International Institute of Tamil Studies). இது இன்றும் சென்னையில் இயங்கி வருகின்றது.

நான்காவது ஆய்வு மாநாடானது சோகம் நிறைந்த வடுக்களுடனும், துயரங்களுடனும் இலங்கையின் யாழ்ப்பாணத்தில் 3 - 9 தைத்திங்கள் 1974ல் நடந்தேறியது. இம்மாநாட்டிற்குப் பல்வேறு விதமான தடைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டபோதும் அவற்றையெல்லாம் தாங்கிக்கொண்டு நடாத்தப் பெற்றது வரலாற்றுச் சிறப்பாகும். ஆய்வு மாநாட்டின் இறுதி நாளில் பதினொரு உயிர்களும் காவு கொள்ளப்பட்டன. அம் மாநாட்டின் ஆரம்பவுரையில் ‘நான்காவது

உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டை நாம் தொடங்கி வைக்கும் போது, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மாநாடு நடத்தப்படுவதால், ஐந்தாவது உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டை நோக்கி நம் சிந்தனைகளை எல்லாம் செல்கின்றன. அடுத்த மாநாடு மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆதரவில் நடத்தப்படக்கூடும். ஆறாவது உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆதரவில் நடத்தப்பட வேண்டும். பல்கலைக்கழகங்களின் தமிழ்த் துறைகளிடமே நாம் தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சியை எதிர்பார்க்கலாம். இம் மாநாடுகளைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு நம் பல்கலைக்கழகங்கள் முன்னுக்கு வரும் என நம்புகின்றோம். இத்தகைய மாநாடுகளே தமிழியல் வரலாற்றிற்கும், தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கும் முக்கிய இடத்தை உறுதிப்படுத்தும்’ என்றார்.

அடிகளாரும் இறுதிநாட்களும்:

அடிகளார் மலாயப் பல்கலைக்கழகத்தில் தனது பணியினை இடைநிறுத்திக்கொண்டு 1969ம் ஆண்டில் மீண்டும் தாய்நாட்டிற்குத் திரும்பினார். தாய்நாட்டிற்குத் திரும்பிய அடிகளார் 1969 - 1972ம் ஆண்டு வரையிலான காலப்பகுதியினை கண்டியில் தனது நண்பர் பேராசிரியர் விஸ்சனூடன் கழித்தார். அதன் பிற்பாடு தனது சொந்த ஊரான யாழ்ப்பாணத்திற்குச் சென்று அங்கே தனது இறுதிக்காலத்தைக் கழித்தார். அவர் இவ்வுலகத்தை விட்டுப் பிரியமுன்பு இறுதியாகப் பங்கெடுத்த நிகழ்வுகள் இங்கு ஈண்டு குறிப்பிடப்பட வேண்டியவை. 1980, சித்திரைத்திங்கள் 28ம், 29ம் நாட்களில் தந்தை செல்வாவின் நினைவுப் பேருரை நிகழ்த்தினார். முதலாம் நாளில் Research in Tamil Studies Retrospect and Prospect (தமிழ்த்துறை ஆய்வு: அதன் வரலாறும் வருங்காலமும்) எனும் தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் உரை யாற்றினார். இரண்டாம் நாளில் ‘தமிழர் பண்பாடும் அதன் சிறப்பியல்புகளும்’ எனும்

தலைப்பில் தமிழில் உரையாற்றினார். அவரது இவ்வுலக வாழ்வின் இறுதிப் பொது நிகழ்வாக யாழ்ப்பாணம் வேலணையில் நடைபெற்ற கா. பொ. இரத்தினம் எழுதிய 'தமிழ்மறை விருந்து' எனும் புத்தக வெளியீட்டு விழாவில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றினார். அதன்பின்பு தனது 67 வருட இவ்வுலக வாழ்வை முடித்துக் கொண்டு 01.09.1980ல் இவ்வுலகை விட்டுப்பிரிந்தார்.

முடிவுரை:

'தமிழ்த்தூது' தனிநாயகம் அடிகளாரின் பிறப்பின் நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடுகின்ற தமிழ்மலகம் அவரை மீண்டும் தமிழ் உலகிற்கு அறிமுகம் செய்ய வேண்டிய தேவையிலுள்ளது. தமிழை உலக அரங்கில் நிலைநிறுத்திய தலைமகன் தனிநாயகம் அடிகளார் இன்று தமிழுலகில் அறியப்படாத ஒருவராக விளங்குவது வேதனையளிக்கின்றது. தமிழாய்வு மாநாடு களினூடாக தமிழின் தொன்மை, இளமை, சிறப்பு, பெருமை போன்ற பண்புகளை உலகறியச் செய்த மகானை அவரது பிறப்பின் நூற்றாண்டோடு மட்டும்

மட்டுப்படுத்திவிடாமல், அவரைக்குறித்த தேடலுக்கான களத்தை விரிவுபடுத்தி ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அவரால் முன்னெடுக்கப்பட்டு இன்று தடைப் பட்டுள்ள தமிழாய்வு மாநாடுகள் மற்றும் தமிழ் ஆய்வு இதழ்கள் போன்ற நற்காரியங்கள் புதுவடிவம் பெற்று மீண்டும் புதியதாய் பிறக்க வேண்டும். தமிழ்த்தூது தனிநாயகம் அடிகளாரின் பிறப்பு நூற்றாண்டு விழா தமிழர்கள் மத்தியில் தமிழ் குறித்த ஆய்வுகளை அதிகரிக்க வழிசெய்ய வேண்டும்; அவரது தமிழாய்வு கள் தொடரப்பட வேண்டும். அவரால் உலக அரங்கிற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்ட தமிழாய்வானது இன்னும் விருத்தியாக்கப்பட வேண்டும். பல்கலைக்கழகங்களின் தமிழ்த் துறைகளும் ஏனைய தமிழ்ப் பண்பாட்டு மையங்களும் தமிழாய்வின் உகக்குவிக்க வேண்டும். அதனூடாக தமிழ் வளரச்செய்ய வேண்டும். இதுவே அடிகளாருக்கு அவரது பிறப்பின் நூற்றாண்டில் தமிழ்மலகம் செலுத்தும் உயரிய வணக்கமும், மரியாதையுமாகும்.

மாலைகளைப் பண்டிதத் தமிழரும்

அகவொழுக்கத்திற்கு மாலைகளைப் பயன்படுத்தியவாரே
புறவொழுக்கத்திற்கும் அவற்றினைப் பயன்படுத்தினர்

ஆநிரைகளைக் கவர்ந்துவர - வெட்சி மாலை
பகைவர் நாட்டின் மீது படையெடுத்துச் செல்ல - வஞ்சி மாலை
கோட்டைகளை முற்றுகையிட - உழிஞை மாலை
கடும்போர் நிகழுமிடத்து - தும்பை மாலை
வெற்றி பெற்றால் - வாகை மாலை

ஆநிரை மீட்கச் செல்வோர் கரந்தை மாலை குடுவதும்
கோட்டையைக் கலக்கும் வீரர் நொச்சி மாலை அணிவதும்
நிலையில்லா உடம்பினை நீத்து நிலையான புகழை ஈட்டி
காஞ்சி மாலை சூடிப் போர் புரிதலும் பெருவழக்காக இருந்தன.

பழங்களும் பாடல்களும்

●- இன்பம் -

தமிழ்ப் பாடல்களை முக்கனிக்கு ஒப்பிடுவர். அது கொய்யா, வாழை, பலாக்கனிகளாம். கொய்யாக் கனியை மரத்தில் பறித்ததும் கடித்துண்பதுபோல், சில பாடல்களைப் படித்ததும் பொருள் புரிந்துவிடும். பாரதியாரின்,

“செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே - இன்பத் தேன்வந்து பாயுது காதினிலே”

என்பன போன்ற பாடல்கள்.

வேறுசில பாடல்கள் வாழைப்பழம் போன்றன. வாழைப்பழத்தின் தோலை உரித்து உள்ளிருக்கும் சதையை உண்பதுபோல் சில பாடல்கள்,

“சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்”

இக்குறளின் பொருள், “பயனுடைய சொற்களைச் சொல்ல வேண்டும். பயனில்லாச் சொற்களை சொல்லக்கூடாது”. சொற்களைப் பிரித்துப் படித்தால், பொருள் புரிந்துவிடும்.

பலாப்பழப் பாடல் இவைகளைவிடச் சிறிது கடினமானது. பலாப்பழத்தின் முட்கள் நிறைந்த தோலைவெட்டி, உள்ளே பொதிந்திருக்கும் சளையை எடுத்து, சளைக்குள் இருக்கும் பருப்பை அகற்றி உண்ணவேண்டுமல்லவா....? அவை போன்றன சில பாடல்கள். எடுத்துக்காட்டு இது.

மரமது மரத்திலேறி மரமதைத் தோளில் வைத்து
மரமது மரத்தைக் கண்டு மரத்தினால் மரத்தைக் குத்தி

மரமது வழியே மீண்டு வன்மனைக் கேகும்போது
மரமதைக் கண்ட மாதர் மரமொடு மரமெடுத்தார்

வரிகள் தோறும் மரம் மரமாக வரும்.
இந்த மரங்கள் கூறும் பொருள் என்ன என்பதைப்

புரிந்துகொள்வது சிறிது கடினந்தான்.

- மரமது மரத்திலேறி - அரசமரம் மாமரத்தின் மீது ஏறி - அதாவது அரசன் குதிரைமீது ஏறி

- மரமதைத் தோளில் வைத்து - அரசன் தோமராயுதத்தைத் தோளில் வைத்து (வேட்டைக்குச் சென்றான்)

- மரமது மரத்தைக் கண்டு - அரச மரம் வேங்கை மரத்தைக் கண்டு - அதாவது அரசன் வேங்கையைக் கண்டு

- மரத்தினால் மரத்தைக் குத்தி - தோமரத்தால் வேங்கை மரத்தைக் குத்தி - தோமராயுதத்தால் வேங்கையைக் குத்தி

- மரமது வழியே மீண்டு வன்மனைக்கேகும் போது - அதாவது, அரசன் திரும்பி அரண்மனைக்கு வந்தபோது

- மரமதைக் கண்ட மாதர் - அதாவது அரசனைக் கண்ட பணிப்பெண்கள்

- மரமொடு மரமெடுத்தார் - ஆலமரமும் அத்தி மரமும் எடுத்தார்கள் - அதாவது, ஆல்-அத்தி, ஆலாத்தி எடுத்தார்கள் என்பதாம்.

வேட்டைக்குச் சென்று திரும்பிய மன்னன்ிடம் பரிசுபெற விரும்பிய ஒரு புலவன் பாடிக் கொடுத்த பாடல் இது.

இப்பாடலைப் படிக்கும்போது,

“துப்பார்க்குத் துப்பாய் துப்பாக்கித் துப்பார்க்கு துப்பாய் தூஉம் மலை”

என்னும் திருக்குறள் நினைவுக்கு வருகிறதல்லவா....? ■

இந்தியாவில் இலத்தீன் திருச்சபையின் ஆரம்பமும் வளர்ச்சியும்

இந்தியாவில் உள்ள அனைத்துத் திருச்சபைகளுக்குள்ளும் அதிகூடியவர்களை அதாவது, 11 மில்லியன் உறுப்பினர்களைக் கொண்டு இயங்கும் தனிப்பெரும் திருச்சபை இதுவேயாகும்! இது 13ம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் குறிப்பாக “குவிலோன்” (கொல்லம்) கரையோரப் பகுதிகளிலே காணப்படுகிறது. இலத்தீன் கிறிஸ்தவ சமூகங்கள் மைலாப்பூரிலும், குவிலோனிலும் இருந்தமைக்கான சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. யோர் மொற்றே கோர்வினோ, யோர்தான் கற்றனானி, யோன் மரிஞொலின் போன்றவர்கள் இங்கு முக்கிய பணியாற்றியவர்களாவர்.

டொமினிக்கன் சபைத் துறவியான யோர்தான் கற்றனானி என்பவரே இந்தியாவில் தங்கியிருந்து மறைபணியாற்றிய முதல் மறைபரப்பாளர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. திருத்தந்தை 22^{ம்} அருளப்பர் இவரின் அப்போஸ்தலிக்க ஆர்வத்தைப் பாராட்டி குவிலோன் நகரை 09.08.1329ல் ஒரு மறைமாவட்டமாக்கி இவரை முதல் ஆயராக நியமனம் செய்தார். இதன் பின்னர் 1498ல் வஸ்கொடகாமா ஐரோப்பாவி

லிருந்து இந்தியாவிற்கு கடல்வழிப் பாதையைக் கண்டுபிடித்ததைத் தொடர்ந்து, 16ம் நூற்றாண்டில் இடம்பெற்ற ஐரோப்பிய மறைபரப்பாளர்களின் மறைபரப்புப் பணியினூடாக இலத்தீன் திருச்சபையானது இந்தியாவின் தென்மேற்குப் பகுதிகளிலும் கிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதிகளிலும் கோவா தொடக்கம் சென்னை வரை பரவியது. தொடரும் மறைபணியால் இந்தியாவில் வடக்கு, வடகிழக்கு, மேற்குப் பகுதிகளுக்குள் பரவியது. இன்று தொழில் மூலம் இடம்பெறும் இடப்பெயர்வுகளால் இத்திருச்சபையின் மக்கள் இந்தியாவின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் பரந்து காணப்படுகின்றனர்.

கோவாவில் இலத்தீன் திருச்சபை

வஸ்கொடகாமா குமுவினாது இந்திய வருகையானது இந்தியத் திருச்சபையின் ஒரு பெரிய திருப்பமாகும். இவர்கள் 20.05.1498ல் கேரளாவிலுள்ள ‘கப்பாட்’ எனும் இடத்தில் கரையிறங்கியதும் 1510ல் இஸ்லாமியர்களிடமிருந்து கோவையைக் கைப்பற்றி, தமது வாணிபமையமாக்கினர். போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சியின்கீழ் வரும் பகுதிகளில் மறைபரப்புப் பணி செய்தல், ஆலயம் கட்டுதல், குருக்களை நியமித்தல், அவர்களைப் பராமரித்தல் போன்ற அதிகாரச் சலுகைகளைத் திருத்தந்தை 4ம் நிக்கலஸ், “பத்றாவாடோ” எனும் உடன் படிக்கை மூலம் போர்த்துக்கேயருக்கு வழங்கியிருந்தார். இதனடிப்படையில் 1517ல் பிரான்சிஸ்கன் துறவற சபையினரும் கோவையை வந்தடைந்தனர். இவர்கள் மேற்கிலிருந்து இந்தியாவிற்கு முதன்முதல் வந்தவர்களாவர். தமது ஆசிய மறைபரப்பு மையமாய் கோவையைத் தேர்ந்துகொண்டனர். இங்கிருந்து கொண்டே துரிதமாய் கோவா, கொச்சின், தூத்துக்குடி மற்றும் அதை அண்டிய கரையோரங்களிலும் பணியினை மேற்கொண்டனர்.

...

- தொடர் 49ம் பக்

ஈழத்தமிழரின் உரிமைகளுக்காக உரத்துக் குரல் கொடுத்த

குடித்தூது குளிநாயகர் அடிகள்

● — தனிநாயகம் அடிகளாரின் நூற்றாண்டு விழாவை (02.08.1913 - 02.08.2013) தமிழ் ஈழம் நல்லுலகம் கொண்டாடக்கிறது. இந்நிலையில், தனிநாயகம் அடிகளாரை இன்றைய இளம் சந்ததியினருக்கு அறிமுகம் செய்துவையதும் அவருடைய பெருவாழ்வையும் தன்னிகரில்லாத் தமிழீழப் பணிகளையும் இராமீட்டும் பார்யதும் இன்றைய காலத்தின் கட்டாயத் தேவையாகும். தனியாகம் அடிகளாரின் பன்முகப் பணிகளில் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளை நிலைநாட்ட அவர் மேற்கொண்ட பணிகளை மட்டும் இக்கட்டுரை ஆராய முற்படுகின்றது. —

தனிநாயகம் அடிகளார் கட்சி அரசியலில் என்றுமே ஈடுபாடு கொண்டவரல்லர். ஆனால், கட்சிகளைக் கடந்து, மக்கள் நலனையும் மனித நேயத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசியலில் அவர் கவனம் செலுத்தி வந்தார். மனித நேயத்தையே தம் சமய வாழ்விலும் ஆராய்ச்சிப் பணியிலும் ஆணி வேராகக் கொண்டிருந்தார்.

உலகக் குடிமகன்

“அந்தோனியஸ் என்னும் அளவில் நான் உரோமையன். மனிதன் என்னும் அளவில் உலகமே என் நாடு” என்று மார்க்குஸ் அவுரேலியஸ் (கி.பி. 121-180) என்னும் உரோமைப் பேரறிஞர் கூறியுள்ளார். “யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன் சாந்துணையும் கல்லாதவாறு” என்று திருக்குறளும், ‘யாதும் ஊரே யாவரும்

— அருட்திரு தமிழ்நேசன் அடிகள் —

கேளிர்', 'பெரிதே உலகம் பேணுநர் பலரே', 'எத்திசைச் செலினும் அத்திசைச் சோறே' என்று புறநானூறும் கூறும் பரந்த உலக மனப்பான்மையை அடிகளார் தமதாக்கிக் கொண்டவர். அவரை 'உலகக் குடிமகன்' என்று முனைவர் சி. ஆர் பாக்ஸர் போற்றுவார். ஆனால், உலகில் பல்வேறு மொழிகளும் பல்வேறு பண்பாடுகளும் சிறந்திருக்கும் நிலையில் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் மொழியினையும் பண்பாட்டினையும் பேணிப் போற்றுவதை அடிகளார் பரந்த உலக மனப்பான்மைக்கு முரணாகக் கொண்டதில்லை. மொழியாலும் இனத்தாலும் பண்பாட்டாலும் தாம் தமிழரே என்று உலக அரங்குகளில் முழங்கிய அடிகளார், நாட்டால் தாம் இலங்கையர் என்பதை என்றுமே மறந்ததில்லை. ஆகவே, வாய்ப்புக் கிடைத்தபோது இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் (1952) பணியாற்றவும் தம் எஞ்சிய வாழ்நாளை இலங்கையில் செலவிடவும் அவர் தீர்மானித்ததில் வியப்பதற்கொன்றுமில்லை.

சம உரிமைக் கோரிக்கை

அடிகளாரின் மனித நேயமும் நாகரிகமும் மனிதரை மதித்து நடத்துவதிலும் மனித உரிமைகளை மதித்துப் போற்றுவதிலும் வெளிப்பட்டன. எனவே, இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் இனத்துக்கும் மொழிக்கும் சம உரிமை கோரியது நியாயமே என்று அடிகளார் உறுதியாக நம்பினார். அதனால், வாய்ப்புக் கிடைக்கும்போதெல்லாம் இதனை வலியுறுத்த அவர் தவறியதில்லை. சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இருமொழி இனத்தவரைக் கொண்ட இலங்கையில் பெரும்பான்மை சிறுபான்மை என்று பாராமல் இரு இனங்களைச் சார்ந்த மக்களும் ஒத்த உரிமையும்,

நிலையும் கொண்ட மக்களாக வாழும்போது தான் உண்மையான தேசிய உணர்வையும் ஒருமைப்பாட்டையும் கட்டிகாக்க இயலும் என்று அவர் உறுதியாக நம்பினார்.

வேற்று மொழியினரும் வேற்றுநாட்டவரும் இக்கடல்சூழ் இலங்கையில் கால் வைக்கு முன்னரே தமிழர் இங்கு வாழ்ந்தனர். தமிழ்மொழி இங்குப் பரனிப் பண்புயர்ந்து நின்றது. ஆயினும், இன்று எழுதிக் குவிக்கப்பெறும் எண்ணற்ற வரலாற்றுத் தரவுகள் தமிழர் இலங்கையில் பிற்காலத்தில் குடியேறிய மக்கள் என்றே பிழைபடக் கூறி வருகின்றன....

-தனிநாயகம் அடிகள் -

தாம் ஏற்கனவே 1952ஆம் ஆண்டில் கொழும்பில் நிறுவியிருந்த தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் சங்கம் 2-8-1955 அன்று ஏற்பாடு செய்திருந்த கூட்டத்தில் "இலங்கையும் தமிழ்ப் பண்பாடும் - நேற்றும் இன்றும் நாளையும்" என்னும் தலைப்பில் அடிகளார் உரை நிகழ்த்தினார்.

அவ்வரையின்போது தென்னிந்தியாவுடன் இன, பண்பாட்டுத் தொடர்புடைய மக்கள் இலங்கையில் தொன்று தொட்டே

வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பதற்கு நிலவியல், மானுடவியல், வரலாற்று, இலக்கிய, மொழியியல் சான்றுகள் நிரம்ப உள்ளன என்று கூறிய அடிகளார், சிங்கள நூலாகிய “மகாவம்ச” இதனை உறுதிப்படுத்துகிறது என்றும் விளக்கினார்.

அருள்திரு
தமிழ்நேசன்
அடிகள்

**பெரும்பான்மைக் கருத்து
எப்போதும் சரியானதா?**

“பெரும்பான்மையினர் கருத்து என்பதற்காக ஒரு கருத்து நியாயமான கருத்தாகி விட முடியாது. அக்கருத்து எந்தளவுக்கு நியாயமானது, சரியானது, சட்டத்துக்கும் அறிவுக்கும் இயைந்தது என்பதைக் கொண்டே அக்கருத்து முறையானதா அல்லதா என்பதை நிலைநாட்ட முடியும்” என்று அக்கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் ஓர் ஆணித்தரமான வாதத்தை அடிகளார் முன்வைத்தார். பல இனங்களும் பல மொழிகளும் கொண்ட ஒரு நாட்டை ஓரின ஒருமொழி நாடாக அறிக்கையிட்டால், அது அந்நாட்டின் ஒற்றுமைக்கும் அமைதிக்கும் ஊறு விளைவிக்கும் என்று அடிகளார் எடுத்துரைத்தார்.

“பெரும்பான்மை என்பதைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டால் அது பெரும்பான்மையினரின் கொடுங்கோன்மைக்கு வழி வகுத்துவிடும்”

என்று தோக்கலில் என்ற அறிஞர் கூறியதை நினைவுகூர்ந்த அடிகளார், சிங்கள மொழியை இலங்கையின் ஆட்சி மொழியாகத் திணிப்பதால் தமிழினத்தின் உரிமையும் சுதந்திரமும் பறிக்கப்பட்டு அது அடக்கு முறைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறது என்றார். இதையே “பெரும்பான்மையினரின்

கொடுங்கோன்மை’ என்று அவர் குறிப்பிட்டார்.

தேசிய ஒற்றுமைதான் தேவை

மொழிப்பிரச்சினை என்பது அரசியல் எல்லைகளைவிட விரிந்து பரந்தது; தத்துவப் பிரச்சினை, அரசியல், குடியாட்சி அமைப்பு முறைக் கோட்பாட்டுப் பிரச்சினை, அக்கோட்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்தும் பிரச்சினை, அது ஒழுக்கப் பிரச்சினை; சமூகவியல் பிரச்சினை, மனித இயக்கவியல் பிரச்சினை என்று அடிகளார் விளக்கினார். எனவே, மொழிப் பிரச்சினையைப்பற்றிச் சிந்திப்பது, அரசியல்வாதிகளுக்கு மட்டும் உரியதல்ல; அரசியல் சிந்தனையாளர்கள், தத்துவவாதிகள், சட்டவல்லுநர்கள், சமூகவியல் அறிஞர்கள் ஆகியோருக்கும் அது உரியது என்றார். வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண்பதன் மூலம் பண்பாட்டுச் சுதந்திரமும் அரசியல் ஒற்றுமையும் கைகோர்த்துச் செல்வதும், ஒரே அரசியல் அமைப்புக்குள் சுயநிர்ணய உரிமையும் பண்பாட்டுத் தன்னாட்சியுரிமையும் நிலவ்வதும் இன்று உலகில் பரவிவரும் சிந்தனைகள் என்பதை அடிகளார் தம் கட்டுரையில் வற்புறுத்தினார். தேசிய ஒற்றுமைதான் (Unity) முக்கியமேயன்றி தேசிய ஒரு சீர்மை (Uniformity) முக்கியமல்ல என்பதையும் அவர் தெளிவுபடுத்தினார்.

இலங்கைக்கும் தமிழ் மொழிக்கு முள்ள உறவு பழமையானது, பரந்துபட்டது, நிலையானது, பயனுள்ளது. இரு பண்பாடுகளுக்கும் உந்துசக்தியாக அமைந்தது. எனவே, சட்டத்தின் மூலம் இந்த உறவினை அழிக்க முயல்வது பயனற்றதாகும் என்று அவர்

விளக்கினார். மொழியுரிமைகளை மறுப்பது தீய விளைவுகளுக்கு வழிகோலும் என்று அன்றே அவர் முன்னுரைத்தார்.

பெரும்பான்மையினருக்கு அதிக உரிமை களும் சிறுபான்மையினருக்குக் குறைந்த உரிமைகளும் வழங்கினால் அக்கொடுமை குடியாட்சியின் ஆணிவேரையே அசைத்து விடும் என்றும் அடிகளார் அறிவுறுத்தினார்.

அடிகளாரும் அறப்போரும்

1956ஆம் ஆண்டில் சிங்கள மொழிச் சட்டத்தை எதிர்த்து தமிழ் அரசியல் கட்சிகள் கொழும்பு காலிமுகத்திடலில் அறப்போர் நடத்தியபோது அதில் அடிகளாரும் கலந்து கொண்டார்.

“அடிகளார் தாம் மதகுரு என்பதையும் பொருட்படுத்தாது தமிழ் இரத்தம் ஓடும் மக்களோடு மக்களாய்த் தம் தமிழ்த்தாய் மட்டில் தனயனுக்குள்ள பற்றை, பாசத்தைக் காட்ட, 1956இல் நடைபெற்ற சத்தியாக்கிரகத்தில் பங்குகொண்டார்” என்பது யாழ்ப்பாணம் கிறிஸ்துவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பேரவையின் தலைவராகிய அருட்சகோதாரி பெனடிக்ரா வஸ்தியாம்பிள்ளையின் கூற்றாகும்.

அப்போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டோரில் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவரான பாராளுமன்ற உறுப்பினராகிய அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் தனிநாயகம் அடிகளாரின் அடக்க நாளாகிய 03.09.1980 அன்று யாழ்ப்பேராலயத் திறந்தவெளி அரங்கில் நடைபெற்ற இரங்கற்சுட்டத்தில் உரையாற்றும்போது, அடிகளார் காலிமுகத்திடலில் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டதைப் கீழ்க் கண்டவாறு குறிப்பிட்டார்.

“1956ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 3ஆம் திகதி தனிச்சிங்களச் சட்டம் பாராளுமன்றத்திலே புகுத்தப்பட்ட அன்று காலிமுகக் கடற்கரையிலே, அந்தப் பச்சைப் புல் தரையிலே, மழையிலே ஈரமாகக்கிடந்த நிலத்திலே நாமெல்லாம் இருந்து சத்தியாக்கிரகம் செய்துகொண்டிருந்தபோது, எம்மை ஆயிரக் கணக்கான காதையர் சுற்றி வளைத்துக் கல்மாரி பொழிந்து தாக்கிக் கொண்டிருந்தனர். அந்த நேரத்தில், பொலிசார் எமக்கும் அவர்களுக்கும் இடையிலே இடை வெளியை ஏற்படுத்தி ஓரளவிற்கு அந்தத் தாக்குதலிலிருந்து எங்களைத் தடுத்துகொண்டிருந்த அந்தநேரத்தில் திடீரென்று அந்தத் தாக்குதலுக்கூடாக ஓர் உருவம் துறவியின் உடையிலே எங்களை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது. எங்கள் மனம் ஒரு நிமிடம் பெருமிதப்பட்டது. “இத்தனைத் துன்பங்களுக்கு மத்தியிலும் நான் இந்தச் சத்தியாக் கிரகத்தை நடத்துபவர்களோடு சேரப் போகிறேன்” என்று அந்தக் காதையர் கூட்டத்தை விலக்கிக்கொண்டு வரக்கூடிய உளம் படைத்தவராக, தமிழுக்காக நடைபெறுகின்ற சத்தியாக்கிரகத்திலே தாமும் பங்குகொள்ள வேண்டுமென்ற அந்தத்

தைரியத்தோடு அங்கு வந்திருந்த தனிநாயக அடிகளாரை நாம் என்றும் மறக்கமுடியாது”.

தின் செய்தி மடலில் இடம்பெற்றது என்று பேராசிரியர் ஏ. ஜே. வில்சன் எழுதியுள்ளார்.

துணிவமிக்க போராளி

அடிகளார் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளுக்காகக் குரல்கொடுத்தபோது எந்தச் சவாலையும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராகவே இருந்தார். துணிவுடன் செயலாற்றினார். 1956ஆம் ஆண்டு அறப்போரில் அடிகளார் கலந்துகொண்டபோது, அவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகப் பணியிலிருந்து விடுப்புப் பெற்றுக்கொண்டு இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வித்துறையில் முனைவர் பட்டத்திற்காக ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருந்தார். விடுமுறையில் இலங்கைக்கு வந்திருந்தபோதே அறப்போரில் ஈடுபட்டார்.

பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் என்பதால் அவர் அரசு ஊழியர் என்பதையும், இது காரணமாக அவர் பல்கலைக்கழகப் பணியிலிருந்து விலக்கப்படும் ஆபத்து இருந்தது என்பதையும், அது குறித்து அஞ்சாதவராக அவர் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டார் என்பதையும் எண்ணும்போது, நீதிக்காக எத்துயரையும் தாங்கும் அஞ்சா நெஞ்சம் கொண்ட துணிவமிக்க பேராளி அவர் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

உலக அராங்கில் குரல்கொடுத்தார்

உலக சட்ட அறிஞர்கள் கழகத்திற்குச் சென்று இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையை எடுத்துரைப்பதற்காகத் தாமே நிதி திரட்டி ஒருவரை அனுப்பிவைத்தார். அதன் விளைவாக இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையைப் பற்றிய கட்டுரையொன்று அக்கழகத்

வெண்டல் விஸ்தி என்ற அமெரிக்க அரசியல் அறிஞர் எழுதி வெளியிட்ட ஓரே உலகம் (One World) என்னும் நூலை மக்கள் இனிதாய் வரவேற்றனர். அந்நூலில் அவர் எழுதியுள்ளவைகளாகிய 'வருங்காலத்தில் நம் சிந்தனை உலகெங்கும் பரந்திருக்க வேண்டும்' (In Future our thinking must be world wide) என்னும் முதற் சொற்கள் இற்றைய இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஏனையோர்க்கும் பெருமகிழ்ச்சி அளிப்பது பற்றி தமிழராகிய நாம் சிறு புன்முறுவல் அரும்பி நிற்கின்றோம். ஏன்? இந்த இருபது நூற்றாண்டுகட்கு முன்னமேதானே, தமிழறிஞர் இதனை இனிதுணர்ந்திருந்தனர். உணர்ந்ததனை உயர்ந்த சொல் வழவில் உரைத்துமுள்ளனர்.

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்”

“பெரிதே உலகம் பேணுநர் பலரே? (புறம்)

“எத்திசை செலினும் அத்திசைச் சோரே” (புறம்)

“யாதானும் நாடாமா லுராமா லென்னொருவன் சாந்துணையும் கல்லாத வாறு” (குறள்)

என்றெல்லாம் சங்ககால நூல்கள் யாண்டும் வலியுறுத்துரைத்தல் காண்க”

- தனிநாயகம் அடிகள் -

மீண்டும் அறப்போர்

1956ஆம் ஆண்டு அறப்போரில் நேரிடையாகவே கலந்துகொண்ட அடிகளார் 1961ஆம் ஆண்டு அறப்போரின்போது வேறு வகையில் கலந்துகொண்டார். போராட்டத்தில் கைதுசெய்யப்பட்ட அறப்போர் வீரர்களை யாழ்ப்பாணம் கச்சேரியிலும் மட்டக்களப்பிலும் கல்முனையிலும் சந்தித்து அப்போராட்டத்திற்குத் தம் ஆதரவைத் தெரிவித்தார். அறப்போருக்கு நிதி சேர்த்தும் அடிகளார் வழங்கினார். தமிழ் மக்கள் பெற வேண்டிய நியாயமான உரிமைகள் பற்றியும் இலங்கையின் தேசிய நலனுக்காக அவர்கள் ஆற்றிய அரும்பணிகள் பற்றியும் சிங்களத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் துண்டு வெளியீடுகள் அச்சிட்டுப் பரப்பினார். தமிழ் மொழிக்கு உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்னும் சில வேண்டுகோள்களில் சிங்களப் பிரமுகர்களின் ஒப்பங்கள் பெற்று அவற்றையும் பகிரங்கமாக வெளியிட்டார்.

1980ஆம் ஆண்டு அவசரகாலச் சட்டத்தின்கீழ், தமிழ் மக்கள் படும் துயரைப் பற்றித் தாம் பேசுவதற்கு ஒரு கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்யுமாறு தம் நண்பரும் பேராதனை இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உடன்பணியாற்றியவருமான பேராசிரியர்க்கு. நேசையாவை அடிகளார் கேட்டுக் கொண்டார். அதற்கிணங்க, 10.01.1980 அன்று யாழ்ப்பாணம் நகர மண்டபத்தில் அடிகளார் பேசினார். யாழ்ப்பாணம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டின்போது வன்முறைக்கு ஆளாகி மறைந்த தமிழர்களின் நினைவு நாள் அது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கைத் தமிழ்த் தலைவர்

இவ்வாறு இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் நியாயமான உரிமைகளுக்காகத் தன் பேச்சாலும், எழுத்தாலும், அறப்போராலும், நிதியுதவியாலும், ஆதரவாலும் உழைத்த தனிநாயகம் அடிகளார் ஒரு சிறந்த இலங்கைத் தமிழ்த் தலைவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

“எமக்குக் கலாசாரத்துறையிலே, கலாசாரத்தையும் அரசியலையும் பின்னிப்பிணைத்து எமது கலாசாரத்தைக் காப்பதற்கு அரசியல் எந்தவகையில் பணிபுரிய வேண்டுமென்று காட்டக் கூடியவராக, அல்லது அரசியல் இலட்சியத்தை அடைவதற்குக் கலாசாரம் எந்தவகையில் உதவமுடியும் என்பதை எடுத்துக்காட்டுபவராக வணக்கத்திற்குரிய தனிநாயகம் அடிகளார் விளங்கினார்.”

என்று மறைந்த அ. அமிர்தலிங்கம் கூறுவது முற்றிலும் பொருத்தமாகும்.

தஞ்சை பிரான்சிஸ் அலர்கள்
உரைநூற்று.....

■ வெளிவேடத்திற்கு இடஞ்சீசலீயும் சமூக
வெறுமைய ஒரு கிறிஸ்தவர் மயன்படுத்தக்
கூடாது. மாறாக, ஒரு குழந்தையின்
ஒளிவுமறைவற்ற மண்டலன் நழிசீய்தியின்
உணர்மையை பேசவேண்டும். அன்மின்றி
உணர்மை கிடையாது. அன்யே முதல்
உணர்மை!

உயிரணைய தமிழ்மொழியின் உயர்வையநாடி
உலகெங்குந் தமிழ்த்தூதாய் விரைந்துஒடி
பயிர் செழிக்கப் பொழியும் மழை மேகமாகப்
பணிபுரிந்த அருட்டுறவி தமிழர் நெஞ்சில்
உயர்வான செயற்பாட்டை தூண்டுஞ் சக்தி
ஒண்டமிழர்க் கூறிவருந் தாய்மொழியிற் பக்தி
தயவுமிசுந் தனிநாயக அடிகள் நாமம்
தூணிதனில் ஒளியாக நிலைத்து வாழும்.

இறவாத
மறையாக வாழும்
எந்தவு

கவிஞர் நலா தமிழன் தாசன்

பல்வேறு நன்மொழியிற் புலமை பெற்றுப்
பகலிரவாய்த் தமிழ்மொழியின் மென்மைகற்று
வல்லபே ருறிஞரென வையம் மெச்சும்
வரலாறு கண்டவரெம் புகழின் உச்சம்!
துல்லியமாய்த் தமிழ் மொழியின் உயர்வாராய்ச்சி
துலங்குமா நாடுகள்பற் பலவுங் கூட்டி
நல்லபணி செய்ததனி நாயகத்தின்
நயமான புகழ் மண்ணில் நிலைத்துவாழும்!

பொங்குகட லெனவற்றாத் தமிழின் மேன்மை
பூவுலக மொழிகளெலாம் போற்றுஞ் சீர்மை
சங்கமது வைத்தழகாய்த் தழைத்த கோலம்
தூணிபுக ழிலக்கியங்கள் படைத்த சீலம்
மாங்கிவிடக் கூடாது என்ற எண்ணம்
மனதிருத்திக் கண்ணுறங்கா துழைத்த வண்ணம்
எங்கள்தனி நாயகப்பொன் அடிகள் தன்னை
இறவாத மறையாய்ப்பு போற்றும் உண்மை.

“சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும் கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்” என பாரதி தமிழ் மக்களைக் கேட்டாள். உண்மைதான், கலைச் செல்வங்களை நாம் உலகில் இருந்து தமிழுக்குக் கொண்டுவரத்தான் வேண்டும். ஆனால் எட்டுத்திக்கிலுமிருந்தும் வந்தவர்களால் கொண்டு செல்லப்பட்ட எமது கலைச் செல்வங்களை எப்படி மீளக் கொண்டு வருவது?

அத்துடன் எம்மிடம் உள்ள கலைச் செல்வங்களை எப்படிப் பாதுகாப்பது? அழிந்துகொண்டிருந்த தமிழ்ச் சுவடிகளை ஊர் ஊராகத் தேடி எடுத்துக் காப்பாற்றி பதிப்பித்துத் தமிழுக்கு உயிர் கொடுத்த அறிஞர்கள் எத்தனை பேர்?

நல்லை நகர் ஆறுமுகநாவலர் தொடக்கம் தாமோதரம்பிள்ளை, உ.வெ.சாமிநாதையர், தி.க. கனகசுந்தரம்பிள்ளை என பட்டியல் இட்டுக் கொண்டே போகலாம்.

தஞ்சையை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர் சரபோஜி எத்தனையாயிரம் சுவடிகளைக் காப்பாற்றி வைத்துவிட்டு

போயிருக்கின்றார்!
அவர் இல்லை என்றால்

எமது அருமந்தமான சித்த ஆயுள்வேத மருத்துவ சுவடிகள் பல கிடைக்காமலே போயிருக்கும். அவர் எத்தனையாயிரம் மருத்துவச் சுவடிகளை சேகரித்து, ஆராய்ந்து, உரைகள் எழுதியும் மொழிபெயர்த்தும் காப்பாற்றியிருக்கின்றார். தமது செல்வத்தையே இதற்காகச் செலவழித்தும் இருக்கின்றார்.

இப்படியாக எத்தனை எத்தனை அறிஞர்கள், செல்வர்கள் துடிப்புடன் எமது அறிவுச் செல்வங்களைக் காப்பாற்றி உள்ளார்கள்? ஆனால், இந்த அறிவுச் செல்வங்களை எல்லாம் தேடி ஒரு கூட்டம் கடல் கடந்து வந்தது. வந்தார்கள், தேடினார்கள், எடுத்தார்கள், கொண்டு

சென்றார்கள்.

மேற்கத்தையர்கள் இந்திய உப கண்டத்தை நோக்கிக் கடலோடி வந்தார்கள். இந்தியாவின் வாசனைத் திரவியங்கள் அவர்களைக் கவர்ந்திழுத்தன.

வணிக நோக்கு, ஆதிக்க நோக்குடன் வந்த ஐரோப்பியர்களிடையே ஒரு பிரிவினர் அறிவுச் செல்வத்தை மட்டும் தேடிவந்தார்கள். அவர்கள்தான் ஜேர்மனியர்.

1602ல் டச்சு கிழக்கு இந்தியக் கம்பனியும் 1612ல் டென்மார்க் கிழக்கு இந்தியக் கம்பனியும் வணிகத்தை விரிவாக்கம் செய்துகொண்டிருந்த காலம்.

டென்மார்க் மன்னர் நான்காவது பிரெட்ரிக் (Frederick IV 1699-1730) கவனம் தமிழ் நாட்டின்மீது திரும்பியது.

அவன் டென்மார்க் மதகுருமார்களை நற்செய்தி பரப்பும் நோக்கில் அனுப்ப மேற்கொண்ட முயற்சி தோல்வியில் முடிந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து ஜேர்மன் மதகுருமார் தமிழ் நாட்டுக்கு வர முன்வந்தார்கள்.

1652ல் ஜேர்மன் மதகுரு கென்றிச் ரோத் தஞ்சாவூர் வந்தபோதும் 1706இல் மத போதகர் சீகன் பால்க் (Ziegenbalg) அவர்களின் வருகையே தமிழில் சிறப்புப் பெறுகின்றது.

‘மலபார்கள் காட்டு மிராண்டிகள் இல்லை. அவர்களிடம் நிறைய அறிவுச் செல்வம் இருக்கின்றது’ என்பதை ஐரோப்பியர்களுக்கு உணர்த்திக் காட்டியவரும் இந்த சீகன் பால்க் என்பவரே! கிறிஸ்தவ நற்செய்தி களைப் பரப்பவென்று வந்த ஜேர்மனிய மதகுருமார் தமிழ் நாட்டின் அறிவுச் செல்வங்களைக் கண்டு வியந்தனர். தமிழ் மக்களின் கலை பண்பாட்டுப் பின் புலங்களை நன்கு தெரிந்துகொண்டனர். தாம் வந்த நோக்கத்தை மறத்தனர். தமிழ்ச் சுவடிகளுக்குள் மூழ்கத் தொடங்கினர்.

சீகன் பால்க் தமிழிலும் தமிழ் இலக்கணத்திலும் கொண்டிருந்த ஆழமான புலமை காரணமாக பல தமிழ் ஏடுகளை ஜேர்மன் மொழிக்கு மொழிபெயர்ப்புச் செய்ததோடு, நீதி வெண்பா, திருமந்திரம் உள்ளிட்ட பல

செல் அரித்த ஏடுகளையும் சரிசெய்து சிதைந்த எழுத்துகளையும் திருத்தினார்.

1708ம் ஆண்டளவில் கொன்றைவேந்தன், நீதி வெண்பா, உலக நீதி போன்றவற்றையும் மொழிபெயர்ப்புச் செய்தார். இவருடன் கிறிஸ்தோபஸ் தியோடொசியஸ் வோல்தர் (Christopher Theodosius walther 1699-1741) என்ற ஜேர்மன் தமிழ் அறிஞரும் பங்கேற்றுக்கொண்டார்.

சீகன் பால்கின் சிபார்சின் பேரில் 1711இல் இருந்து ஜேர்மனியின் லூத்தரன் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் போதிக்கப்பட்டது. தமிழ்நாட்டில் இருந்து ஜேர்மனி திரும்பிய கென்றிச் பிட்சாங் முதல் தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். இவ்வாறாக, ஜேர்மன் - தமிழ்த் தொடர்பு பல்கலைக்கழகத்தினூடாக வளர்க்கப்பட்டது.

ஜேர்மன்-தமிழ் அகராதியை முதன் முதலில் தொகுத்தவரும் சீகன் பால்குதான். முதலில் 20,000 ஜேர்மன் தமிழ்க் கருத்துகளைத் தொகுத்தவர். பிற்பாடு 1712ஆம் ஆண்டளவில் நாற்பத்தியேழாயிரம் (47,000) ஜேர்மன் சொற்களுக்குத் தமிழ்க் கருத்துகளைத் தொகுத்து விரிவாக்கினார். இவர் தொல்காப்பிய ஏடுகளையும் நன்கு கற்று

விளங்கி அதற்கு விளக்க உரை எழுதும் அளவுக்குப் பாண்டித்தியம் பெற்று விளங்கினார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சீகன் பாலக் போல் அடுத்து புகழ் பெறுபவர் அறிஞர் பிரடீரிக் ரூக்கேற் (Friedrich Rueckert). இவர் தமிழின் இலக்கணம், இலக்கியம் இரண்டிலும் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார். இவர்தான் ஜேர்மனியில் திருக்குறளை மொழிபெயர்த்த வரும் ஆவார்.

இவர் 1847ம் ஆண்டளவில் எமது இருவரிக்

அறிஞர் பிரடீரிக் ரூக்கேற்
(Friedrich Rueckert)

குறளை ஜேர்மனிக்குள் மொழிபெயர்த்துப் பரவவிட்டார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதே.

இன்னொரு ஜேர்மனியரான கார்ல் குரோல் (Karl Graul) எமது தொல்காப்பியம், நிகண்டு போன்ற முதுபெரும் தமிழ் இலக்கண நூல்களை எல்லாம் கரைத்துக்

கார்ல் குரவல்
(Karl Graul)

குடித்தவர். இவர் தமிழ் இலக்கணம் பற்றி எழுதிய உரைகள் யாவும் பல்கலைக்கழகத்தில் தனியாகப் போதிக்கப் போதுமானது ஆகும்.

தமிழர் வாழ்வில் தாலக்கு ஒரு தனி இடம் உண்டு. இந்தத் தாலியில் மாத்திரம் நூறு வகை உள்ளது என்று இவர் அறிந்து விளக்கிக் கூறி எழுதி வைத்துள்ளது மிகவும் ஆச்சரியமானது. அத்துடன் நில்லாது, இந்து மதத் திருமணச் சடங்குகள், மந்திரங்கள் அதற்கான விளக்கங்கள் எல்லாம் இவருக்குத் தண்ணிப்பட்ட பாடம்.

இந்து மதத் தத்துவங்களை ஜேர்மனிக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்தான் ஜேர்மனியர் கில்கோ வைர்டோசுமெரஸ் (Hilko Wiardoschomerus) மத நூல்களான சைவ சித்தாந்த நூல்களிற்குள் சுழியோடி நீந்திக் கரையேறிய இவர்

அவற்றை ஜேர்மனியில் மொழிபெயர்த்தும் வெளியிட்டுள்ளார்.

திருமந்திரத்தைக் கரைத்துக் குடித்த இவர், திருமந்திர எடுகளில் அழிந்த இடங்களில் எல்லாம் சரியான எழுத்துகளைப் பொருத்தும் வல்லமை பெற்று விளங்கினார். அந்தளவுக்குத் தமிழின் மத நூல்களில் புலமைபெற்று விளங்கினார்.

ஜேர்மனியர்களை மிகவும் கவர்ந்த எமது ஒரு துறைதான் சித்த மருத்துவம். எமது தமிழ்ப் பாரம்பரிய மருத்துவமான சித்த, ஆயுள்வேத மருத்துவச் சுவடிகள் ஏராளம் ஜேர்மனியில் சேகரித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது யாருக்குத் தெரியும்....?

இந்த மருத்துவ நூல்களைத் தேடி தமிழ் நாட்டிற்கு வந்த ஜெரோப்பியர் தொகை கணிசமானது.

இவர்களில் முக்கியமானவர் ஜேர்மனியரான ஜெ.இ. குறுண்ட்லர் (J.E. Gruendler) இவர்தான் இந்திய மருத்துவமான சித்த ஆயுள்வேதத்தை மேற்குல கிற்குத் திறந்து காட்டியவர். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டில் ஜேர்மன் மொழியைக் கற்றுக் கொண்டவர்கள் பலர் இருந்தனர். அவர்களுள் தஞ்சாவூரைச் சேர்ந்த பழனியப்பன், டென்மார்க் மன்னன் நான்காவது

பிரெட்றிக்கின் அழைப்பை ஏற்று டென்மார்க் சென்றார். இவர்தான் முதன் முதலில் டென்மார்க் சென்ற தமிழ் விருந்தாளியாகவும் பிரஜையாகவும் இருக்கக்கூடும்.

இவர் 26.10.1714 இல் டென்மார்க் மன்னர் பிரெட்றிக் முன் ஜேர்மன் மொழியில் தமிழ் அறிவுச் செல்வங்கள் பற்றி நீண்டதொரு விளக்கம் கொடுத்தார்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுப் பேராசிரியர் டாக்டர்.சி.எஸ். மோகனவேலு, ஜேர்மனி சென்று பல விடயங்களை ஆராய்ந்து மிகப் பெரிய புத்தகமாக 'ஜேர்மனியில் கிடைத்த தமிழ்ப் புத்தையல்' என்ற பெயரில் வெளியிட்டுள்ளார்.

இதனை வாசித்த நான், எனது நண்பரும் ஜேர்மன் தமிழ் அகராதியைத் தொகுத்தவருமான கனகசபாபதி சரவணபவனுக்கு எழுதி, இதன் உண்மை நிலையை ஆராய்ந்து எழுதுமாறு கேட்டுக்கொண்டேன்.

கனகசபாபதிதான் மேற்படி ஆதாரங்களையும் தகவல்களையும் எனக்கு அனுப்பியதுடன் வெரித்தாஸ் வானொலிக்கும் கொடுத்து உதவினார். அவருக்கு நன்றி கூற வேண்டும்.

எமது முன்னோர்களின் சுவடிகளை, ஏடுகளை ஜேர்மனியர் அள்ளித்தான் சென்றார்கள். பத்தல்ல நூறல்ல, சுமார் இரண்டு இலட்சம் சுவடிகளும் அவற்றுக்கான குறிப்புகளும் ஜேர்மனியில் புத்தையல்களாகக் குவிந்துள்ளன. இவற்றில் முக்கியமான அனேக சுவடிகள் சித்த மருத்துவமான எமது தமிழ் முன்னோர்களின் பாரம்பரிய மருத்துவம் சம்பந்தமானது.

பரந்த ஜேர்மனியில் இவை எங்கே புத்தையுண்டு கிடக்கின்றன?

கனகசபாபதி தேடினார், கிடைத்தது. மலைத்துவிட்டார்! ஜேர்மனியில் கலே (Halle) என்ற இடத்தில் இவை எல்லாம் தூசி படிந்து கிடக்கின்றன.

இரண்டு இலட்சம் சுவடிகளையும் தூசி தட்டிப் பிரித்துப் பார்ப்பது என்பது இலேசான விடயம் அல்ல. எல்லாம் அக்கால பாடல் வரிகளிலேயே உள்ளன. எல்லோராலும் அவற்றைப் படித்து அறியமுடியாது. சுவடியியல் தொடர்பான விற்பனர்களால் தான் அது முடியும். குறிப்புகள் யாவும் ஜேர்மன் மொழியில் உள்ளன.

“சென்றிடுவீர்

எட்டுத்திக்கும்” என்ற பாரதியின் சொற்களுக்கு ஏற்ப இன்று ஏராளம் தமிழ் மக்கள் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் புலம்பெயர்ந்து சென்றுள்ளார்கள். சென்றுள்ள இடங்களில் எல்லாம் எமது தமிழ்ச் செல்வங்கள் ஏராளம் உள்ளன. பயணக் குறிப்புகளும் உள்ளன. இவைபற்றி ஆராய்ந்து, அறிந்து வெளிப்படுத்த வேண்டியது அவர்தம் கடமையன்றோ...? இவர்களை விட்டால் இதை யார்தான் செய்யஇயலும்!

நன்றி - 'வீரகேசரி'

திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் அவர்களின் உரையிலிருந்து.....

● கத்தோலிக்கர்களை மட்டுமல்ல, வேறு மக்களையும், ஏன் கடவுளை நம்பாதவர்களையும் இயேசு தன் இரத்தத்தால் மீட்டுள்ளார் என்றும், எனவே, நன்மை செய்யும் எவரையும் தடுப்பது நம்பணியல்ல. நன்மை புரிவதென்பது மத நம்பிக்கையைச் சார்ந்தது அன்று. மாறாக, இறைவனின் சாயலில் படைக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து மனிதருக்கும் அது ஒரு கடமை!

“எனக்காக அழாதீர்கள்,
உங்களுக்காகவும்
உங்கள்
போலத்தனங்கள்
முடத்தனங்களுக்காகவும்
அழுங்கள். முடிந்தால்
அவற்றை எங்களோடு
புதைத்துவிடுங்கள்”

ஒற்றைக் காலை
நிலத்தில்
ஊன்றியபடியே
நின்றேன். காதுகள்
சில்லிட்டு நின்றன. மனம்
வெறித்துக் கிடந்தாலும்
இயலாமை
பேய்க்காற்றுப்போல
சுழன்றடித்தது. வலது
கை ஓய்வில் நின்ற
பைக்கின் கைப்பிடியை
முறுக்கிற்று. குன்றும்
குழியும் மடுவுமாகக்
கிடந்த வீதி, மோகனின்
கடைவரை கொங்கிநீட்
வீதியாக மாறியிருந்தது.
எதிரே மணல்
குவியல்கள், சல்லிக்கல்
குவியல்கள், காணுக்காக
வெட்டிய நீளமான குழி.
அதிலிருந்து
எடுக்கப்பட்ட அழுக்கு
மண்திட்டு.

இவற்றிலெல்லாம்
தெருநாய்கள் கழித்த
கழிவுகள் காய்ந்தும்
காயாமலும் அசிங்கமாக
நாற்றமெடுத்துக் கிடந்தன.
சுனாமிக்குப் பிறகு பலரது
வாழ்வியல்களும்
மாறிப்போய்
திணிக்கப்பட்ட ஒரு
வாழ்வில் ஒட்டிக்கொண்ட
மனிதர்கள் காலத்தைக்
கடத்திக்
கொண்டிருந்தார்கள்.

ராசம்மாவும் அதில்
ஒருத்தி. மாமரத்தடியில்
மரமாக நின்றாள்.
பின்னால் சற்று உயரமான
ஓலைக்குடில். அதன்
வலப்புறமாக கூரையில்
தொடுத்து, சில
கம்புகளைக் கட்டி
நீட்டப்பட்ட ஒத்தாப்பு,
முற்றத்துத் தென்னைகள்
கழித்த ஓலைகளால்
வேயப்பட்டுள்ளது.
அதற்குள் அரிசியை
அரைக்கும் சிறிய
இயந்திரமும் அதனை
இயக்கும் சிறிய
மோட்டரும்
பொருத்தப்பட்டுள்ளது.
தோட்டக்காட்டி
லிருந்து அஞ்சுவயசுப்
பெட்டையோட கரையேறி
வந்தவள். இனசனம்
புரிசன் புள்ள

தொடர்க்கு...

(சீறுகதை)

இதுபத்தியெல்லாம் அவள் எவரிடமும் வாய் திறந்ததே யில்லை. அவை அவள் வாழ்வின் இருண்ட பக்கங்கள் என்றால் இப்போ நிகழ்ந்துகொண்டிருப்பவை என்ன பக்கங்களோ...? தனக்கும் பிள்ளைக்கும் சம்பாதிக்க வேண்டும். பொட்டப் புள்ளய பாதுகாப்பாக வேறு வளர்த்தெடுக்க வேணும். அதுக்குமேல அவளப் படிப்பிக்கவும் வேணும். கடந்த ஏழாண்டுக்ளாக மரணப் போராட்டம்.

ஒரு நிறுவனம் கொடுத்த உதவியால் இந்த மாவரைக்கும் சிறிய மிசினைப் போட்டு அதைக்கொண்டுதான் பசியைப் போக்கிக் கொண்டிருந்தாள் ராசம்மா.

மெல்லத் திரும்பிக் குடிசையைப் பார்த்தாள். வெட்டி வீசப்பட்ட வாழை போல சோர்ந்து கிடந்தாள் மகள். வயது பதின்மூன்று. தரம் ஆறில் படித்தாள். கருகருவென்ற விழிகள். குழந்தை முகம். சிரிக்கும் போதும், அழும்போதும் கூட கன்னத்தில் விழும் குழிகள். சுட்டித்தனம் தாயின் சமைகளில் தன்னைப் பிணைத்துக்

கொண்டாலும் கல்வியில் பின்தங்கவில்லை. இந்த வருட இல்ல விளையாட்டுப் போட்டியில் தலையில் புத்தகம் வாயில் கரண்டி, அதில் தேசிக்காயுடன் நடந்தாளே ஒரு நடை, அன்று அவளது இல்ல ஆசிரியைகள் அவளைக் கட்டியணைத்துப் பாராட்டிய நினைவுகள் ராசம்மாவின் மனதில் வந்துபோயின.

படலையடியில் ஆட்டோ படபடத்து நின்றது. பெருமாள் இறங்கினார். ஊறப்போட்டு நிழலில் உலர்த்திய பச்சரிசிச் சாக்கை மூச்சைப்பிடித்து இறக்கிக் கொண்டு இரண்டடி வந்தார். அந்தப் படலைக்குமேல் கட்டப்பட்ட வாழை

நாரில் கடந்த ஒரு வாரமாக தொங்கும் வேப்பங் குழையை முதன் முதலாகப் பார்த்தார். கால்கள் தயங்கின.

“இவள்... என்ர பிள்ள, சாமத்தியப்பட்டுட்டாள் அதுதான்”

“ஆ... அப்பிடயா புள்ள! நல்லவேளை வீட்டில எல்லாரும் காப்பு... இஞ்ச அரிசிய அரைச்சிற்று மாவ அங்க வளவுக்குக் கொண்டு போகேலாது. நான் வாறன்...”

திரும்பி சாக்கை ஆட்டோவில் ஏற்றிக் கொண்டு போனார். அவளிடம் ஒரு பெருமூச்சு வெளிப்பட்டது.

ஆறு நாட்களுக்கு முன்பு அவள் மகள் வயசுக்கு வந்தாள்.

“இஞ்ச பாரு பொடிச்சி, இந்தச் சுத்து வட்டாரத்தில நாங்க ஆச்சாரமா சீவிக்கிறம். வாசல்ல பத்திரக் கொத்தப் போடு. முப்பது கழியுமட்டும் மிசின் வேலய நிப்பாட்டிப்போடு. கௌரிக்காப்பு நடக்குது. தொடக்கு ஆகாது”

என்று, கறாராகச் சொல்லி விட்டார் கோயில் தலைவர்.

அன்றுடன், மிசின் ஓய்ந்து போயிற்று. அடுப்பில் பூனை படுத்தது. கடன், கைமாத்து எல்லாம் தீர்ந்து, காதில் கிடந்த மின்னியும் மறைந்து போயிற்று.

காலையில், “அம்மா சரியாப் பசிக்குதம்மா” என்று அவள் முணு முணுத்த போது, ராசம்மா பதறிப் போனாள். நல்லெண்ணெய், நாட்டு முட்டை, எள்ளு, வாய்க்கு ருசியா சோறுகறி எதுவுமே தன் பிள்ளைக்கு கொடுக்க வழியில்லாத கையாலாகாத தனம் அவளிடம் வெப்பிசாரமாய் வெளிப்பட்டது. கண்களில் கண்ணீர் முட்டி நின்றது.

“பறவாயில்ல ராசம்மா, இந்த அரிசிய அரைச்சித்தா. நான் வேதக்காரன். தொடக்குக்கிடக்கெல்லாம் பாக்கிறதில்ல” என்றேன்.

அவள் எதுவும் பேசவில்லை. மிசின் இரைந்தது. படலையடியில் மாச்சாக்கைக் கொண்டு வந்து தந்தாள்.

“நூற்றி இருபது ரூவா...” என்றாள்.

நூற்றி ஐம்பதை நீட்டினேன்.

“கையில் ஒரு சதமும் இல்ல மிச்சம் தாறுதுக்கு” என்றாள்.

“பறவாயில்ல ராசம்மா, அடுத்த தரம் அரிசி அரைக்கும்போது கழிச்சக் கொள்ளலாம்”

என்றபடியே சைக்கிளை நகர்த்தினேன். என் நெஞ்சில் இனம் புரியாத ஆறுதல். இன்று தாயும் பிள்ளையும் ஏதாவது சாப்பிட நான் உதவியிருக்கிறேன். இதை என் மனைவியிடம் சொல்லக்கூடாது. அவள் உளுத்துப்போன சம்பிரதாயங்கள் ஊறியவள். என் மண்டையில் எஞ்சிக் கிடக்கும் பாதி நரைத்த சில முடிகளையும் நோண்டி எடுத்துவிடுவாள்.

இது நேற்றைய நாள் நடந்தவை. இதோ, ‘டுமுக்கு டுமுக்கு’ என்று பிணப்பறை கேட்கிறது. ஊரின் இளைஞர்கள் சிலர் ஆட்டோவில் கட்டிய ஒலிபெருக்கியுடன் சந்திக்குச் சந்தி நின்று, அந்த மரண அறிவித்தலைப் படிக்கிறார்கள். படித்து முடித்ததும் சிவபுராணம் ஒலிக்க, ஆட்டோ நகர்கின்றது. “என்ன மரண அறிவித்தல்” என்று கேட்க நினைத்தபோது,

“ராசம்மாவும் பொட்டையும் தலைக்கு வைக்கிற பேன் மருந்தக் குடிச்சி செத்துப் போச்சிதுகளாம். தெரியாதோ....?”

- தொடர் 33ம் பக்...

ஊர்க்கு ஊர்

தினமணி ஆசிரியர் ● கே. வைத்தியநாதன்

அடிகளாருக்கு விழா எங்கே ஜவனாயம்

உலகத் தமிழர்களை ஒருங்கிணைத்த தனிநாயக அடிகளின் பெருந்தொண்டை நினைவுகூடும் வகையில் தமிழகத்தின் ஒவ்வோர் ஊரிலும் பள்ளி, கல்லூரி, இலக்கிய அமைப்புகள் போன்றவை விழா எடுத்துச் சிறப்பிக்க வேண்டும், என்று “தினமணி” ஆசிரியர் கே. வைத்தியநாதன் கேட்டுக்கொண்டார்.

தவத்திரு தனிநாயக அடிகளின் நூற்றாண்டு தொடக்க விழா சென்னை லொயாலா கல்லூரியில் நடைபெற்றது. அந்த விழாவில், “உலக அரங்கில் தமிழ்-அடிகளாரின் பங்களிப்பு” என்ற தலைப்பில் “தினமணி” ஆசிரியர் கே. வைத்தியநாதன் உரையாற்றினார்.

அவரது உரை: “தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் என்றும் நினைவில் வைத்துப்

போற்றத்தக்கவர்களில் இரண்டுபேர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அழிந்துகொண்டிருந்த தமிழைத் தலைநிமிரச் செய்யும் வகையில் நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம் கண்ட பாண்டித்துரைத் தேவர் ஒருவர். மற்றொருவர், உலகில் தமிழுக்குத் தனி இடம் கிடைக்க வழிகோலிய தனிநாயக அடிகளார். முன்னவர் கடந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும், பின்னர் பிற்பகுதியிலும் பெரும் பங்களிப்பு நல்கினர்.

உலகெங்கும் சென்று தமிழின் சிறப்பைப் பற்றிப் பேசியது மற்றும் எழுதிய துடன் அடிகளாரின் தமிழ்ப்பணி நின்று விடவில்லை. அமெரிக்காவின் ஈட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களில் வடமொழி, பாஸி, பிராகிருதம் போன்ற மொழிகளுக்குத் துறைகள் இருந்தபோது தமிழுக்கு ஒரு பல்கலைக்கழகத்தில் கூட துறை இல்லை என்ற நிலைமை மாறி,

இன்று உலகின் தலைசிறந்த 20ற்கும் மேற்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழுக்கெனத் தனித்துறை இருப்பதற்கு தனிநாயக அடிகளும் அவர் நடத்திய உலகத் தமிழ் மாநாடுகளுமே காரணமாகும்.

உலகத் தமிழர்களை ஓரிடத்தில் திரட்டுவது மட்டுமன்றி, தமிழ் அறிந்த அயல் நாட்டவர்களையும் ஒன்றுசேர்த்து அவர்கள் மூலம் தமிழ் மொழியின் சிறப்பை உலகெங்கும் எடுத்துச்செல்லவேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கில் தான் 1966ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 17ம் தேதி முதல் 23ம் தேதி வரை மலேசியத் தலைநகர் கோலாலம்பூரில் முதல் உலகத் தமிழ் மாநாட்டை தனிநாயக அடிகள் கூட்டினார்.

இந்தியாவில் இருக்கும் தமிழ் அறிஞர்களை உலகின் பிற நாடுகளில் வாழும் தமிழ் அறிஞர்களோடு தொடர்புபடுத்திய பெருமையும் உலகத் தமிழ் மாநாடுகளையே சாரும். உலகத் தமிழ் மாநாடு எப்படி நடத்தப்பட வேண்டும் என்று தனிநாயக அடிகளால் உருவாக்கப்பட்ட விதிமுறைகளைப் பின்பற்றித் தான் தற்போது வரை உலகத் தமிழ் மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன; இனியும் அவ்வாறே நடத்தப்படும்.

தமிழை, உலகக் களத்துக்குக் கொண்டு சேர்த்த தனிநாயக அடிகளார் தமிழ்மொழியின் எதிர்கால வளர்ச்சி குறித்து ஐந்து கனவுகளைக் கொண்டிருந்தார்.

1. உலகில் எங்கு சென்றாலும் தமிழ் உரையாடலுக்கென ஒரு பொது ஒலிப்பு இருக்கவேண்டும்.

தமிழீழ மகனோ!

உனது மொழியைத் 'தமிழ்' என்று கூறு!
உனது கலையைத் 'தமிழ்க்கலை' என்று சொல்!
உனது பண்பைத் 'தமிழ்ப் பண்பு' என்று கருது...!
உனது நாட்டைத் 'தமிழ் நாடு' என வழங்க
'நீ தமிழன்' என நினை! மறவாதே!
மறந்தால், உனக்கு வாழ்வில்லை.
(கி.ஆ.பெ)

2. புதுமை இலக்கியங்களைப் படைக்க பண்டை இலக்கிய அறிவு மிகவும் அவசியம் என்ற தெளிவு நம்மிடம் வேண்டும்.
3. தமிழ் இதழ்களில் இலக்கியப் பங்களிப்பு வேண்டும்.
4. ஆங்கிலக் கலப்பு இல்லாமல் தமிழ் பேசப்படவேண்டும்.
5. அந்தந்தக் காலகட்டத்தில் இருந்த வழக்கத்தை அப்படியே கொள்ளாதல் வேண்டும்; என்றும் மாற்றலாகாது. என்பதும் அடிகளாரின் ஐந்து முக்கிய கருத்துகள்.

தனிநாயக அடிகளின் நூற்றாண்டு விழாவைத் தமிழகத்தில் உள்ள எல்லாக் கல்லூரிகளும், பல்கலைக்கழகங்களும் இலக்கிய அமைப்புகளும் கொண்டாடிச் சிறப்பிக்க வேண்டும். ஊருக்கு ஊர் விழா எடுக்கப்பட வேண்டும். உலக அரங்கில் தமிழுக்கு மரியாதை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த அந்த மாமனிதருக்கு ஒவ்வொரு தமிழனும் நன்றிக்கடன்பட்டிருக்கிறான் என்பது தான் உண்மை. நன்றி மறந்திடல் நமது பண்பல்ல என்று உணர்ந்து செயல்படுவோம்” என்றார் அவர்.

இம்முறை “தொண்டனின் சில நிமிடங்களிற்காக” முன்னை நாள் உள்ளூராட்சி உதவி ஆணையாளரும் பிரபல இலக்கிய ஆர்வலரும் சமூக சேவையாளரும், ‘ஆசிரியம்’ சஞ்சிகைக்குழு உறுப்பினருமான காசபதி நடராஜா அவர்களைத் தொடர்பு கொண்டோம். யிருந்த வேலைப் பளுக்களின் மத்தியிலும் குறிப்பாக, இணக்கசபைச் செயற்பாடுகள் மற்றும் வீட்டில் மங்கல நிகழ்வு என்பனவற்றுக்கிடையிலும் எமக்காக நேரம் ஒதுக்கித் தந்து செவ்வியில் கலந்துகொண்டார்.

தொண்டனின்

‘தரணி எங்கும் தமிழ்த்தூதாய்த் திகழ்ந்த தனிநாயகம் அடிகளார் எங்கள் குறியீடு’ என்று அடிக்கடி குறிப்பிடுவீர்கள். அவரது நூற்றாண்டுவிழா தற்போது எல்லா இடங்களிலும் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றது. மட்டக்களப்பில் இதன் கால்கோள் எவ்வாறு இடம்பெற்றது, குறிப்பிடமுடியுமா...?

✓ (முகத்தில் ஒளிவீச, இளைஞன்போல் வீறுகொண்டு பேசத் தொடங்கினார்.....)

தமிழ்த்தூது தனிநாயகம் அடிகளார் நினைவுப் பரல்கள் இன்று நாடளாவிய ரீதியிலும், தமிழ்கூறும் நல்லுலகெங்கும் நூறாண்டு கடந்தும் நினைவுகூரும் சிறப்பைப் பெறுகின்றது. இவ்வேளையில், மட்டக்களப்பு தமிழகமும் தனது பங்காற்றலைப் பதிவுசெய்கின்றது. அதில் நான் சாதி, சமயம் கடந்த ஒரு நிலையைக் காண்கிறேன். காலங்காலமாக மட்டக்களப்பு பண்பாட்டியலில் திகழும் சமய சமரசம், மொழி உணர்வின் மேலெழுகை இதனால் வெளிப்படுகின்றது.

இங்கு, கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தையும் நினைக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. நண்பர் தெ. மதுசூதனன் (ஆசிரியர் - ‘ஆசிரியம்’) அவர்களின் செயற்பாடுகள் எங்களையும் ஊக்கப்படுத்தி நின்றது. குறுங்காலப் பின்னணிக் கலந்துரையாடலில் திருமதி. ருபி வலன்டினா அவர்களைத் தொடர்புகொண்டபோது, அவர் தன் கணவர் பிரான்சிஸ் அவர்களைக் களமிறக்கினார். இது கொழும்பில் இருந்த எனக்குப் பெருந்துணையாயிற்று..

பேராசிரியர்களான சி. மௌனகுரு, சித்திரலேகா ஆகியோர் பெரிதும் ஊக்கம் தந்தனர். ஓய்வுநிலைக் கணக்காய்வாளர் அத்தியட்சகர் திரு.மு. அருளானந்தம் அருகிருந்து வழிகாட்டினார். ஓய்வுநிலை வங்கியியலாளர் ஆனந்தா A.G. இராஜேந்திரம் வெளி

- "தொடக்கு" சிறுகதை தொடர்ச்சி....

என்றாள் என்னவள். தலைக்குள் மின்னல் வெட்டியது.

"ஐயா.... ராவு பொழுதுபட்ட நேரம் மோகண்ட கடையடியில் என்னயக் கண்ட ராசம்மாக்கா இந்த முப்பது ரூபாவ மறக்காம உங்களிட குடுக்கச் சொன்னவ... நான் அப்பிடயே வீட்டபொயிற்றன். இப்பதான் ஞாபகம் வந்தது. இந்தாங்கையா"

என்றான் கராஜ் பொடியன்.

எனக்குள் நான் உடைந்து போனேன்.

"எனக்காக அழாதீர்கள், உங்களுக்காகவும் உங்கள்

போலித்தனங்கள் முடத்தனங்களுக்காகவும் அழுங்கள். முடிந்தால் அவற்றை எங்களோடு புதைத்துவிடுங்கள்" என்று ராசம்மாவின் குரல் எனக்குள் ஒலிப்பது போன்ற பிரமை. நான் பிரம்மை பிடித்தவனாக நிற்க, அதோ அந்தச் சந்தியில் மரண அறிவித்தல் சன்னமாய்க் கேட்கிறது.....

வந்தார். மட்டக்களப்பு அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை அதிபர் திரு. A.S. யோகராசா இடம்தந்து வழிகாட்டினார். அருட்தந்தையர்கள், தொல்லியல் ஆய்வாளர் செல்வி. தங்கேஸ்வரி முதலானோருடன் கணக்காளர் ரவீந்திரன், ஊடகவியலாளர் தேவ அதிரன் என்று நீளும் பட்டியலில் அனேகமான தமிழியல் சார்ந்த அன்பர்கள் இணைந்து கொண்டனர்.

நான் கொழும்பிலிருந்துகொண்டு சொல்லிய சிறு, சிறு செய்திகளையெல்லாம் மெருகூட்டி ஆழ அகலப்படுத்தி நண்பர் பிரான்சிஸ் மெய்வருத்தம் பாராது சுழன்று சுழன்று செயற்பட்டார். முடிவில் மட்டக்களப்பில் காத்திரமான நூற்றாண்டு விழாச்சபை ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிட்டது.

➤ இன, மத வேறுபாடின்றி தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளாரின் நூற்றாண்டு விழா அனைவரும் ஒன்றிணைந்து ஏற்பாடு செய்வதுபற்றி உங்களது உணர்வுகளை எவ்வாறெழுகின்றன?

✓ 1992ல் சுவாமி விபுலானந்தரின் நூற்றாண்டு விழாவை மட்டக்களப்பு கண்டது. இதனூடாக, தேசங்கடந்து தமிழ்வுளர்த்த பெருமகனாரை இம்மண்ணும், மக்களும் காத்திரமாக நினைவு கூர்ந்தனர். இனம், மதம் கடந்த நிலையில் அவ் விழா நிகழ்ந்தது. சுவாமி விபுலானந்தர் ஸ்ரீராம கிருஷ்ணமிஷன் துறவி என்பதற்கும் அப்பால் இந்நிகழ்வுகள் அம்மக்களால் நினைவுகூரப்பட்ட சிறப்புடையதாயிற்று.

சுவாமி விபுலானந்தரின் துறவுநிலை அவரது தமிழ்த்தொண்டை எவ்வகையிலும் பாதிக்க வில்லை. அது பெரும் வீச்சுடன் நிகழ்த்தப்பட்டது. இதன் தொடர்ச்சியை நான் தமிழ்த்துது தனிநாயகம் அடிகளாரிடம் காண்கின்றேன். அருட்தந்தை தனிநாயகம் அடிகளாரின் சமய வாழ்வும் துறவு நிலையும், அவரது தமிழ்ப்பற்றையும், அதன் வெளிப்படு நிலைகளையும் தளம்ப விட வில்லை. தனக்குச் சரியெனப்பட்டதைத் துணிவுடன் செய்ததை அன்னார் பற்றிய வரலாற்றுப் பரல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

1950 களின் முற்பகுதிகளில் எழுச்சிபெற்ற தமிழ் அலை, தொடர்ந்து 1956ல் மட்டக்களப்பில் ஏற்பட்ட தமிழரசுக் கட்சியின் வெற்றி, இக்கால கட்டத்தில் நான் சிறுவனாக இருந்தபோது எங்கள் குடும்பத்தினர் ஆரையம்பதியில் தமிழ் உணர்வால் செயற்பட்ட விதங்கள், தொடர்ந்து 1960களில் நான் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் சென்றபோது ஏற்பட்ட விரிந்த தேசியப் பார்வை - இவைகள் எல்லாம் தமிழ்த்துது தனிநாயகம் அடிகளாரின் செயற்பாடுகளை அறியும்போது அடிகளாரை ஆதர்ஷ புருஷராக எமக்குள் காண்பது தவிர்க்க இயலாததாயிற்று. அடிகளாரின் நூற்றாண்டு விழா நிகழ்வுகள் இதன் வடிகாலாயிற்று.

➤ **தமிழியல் ஆய்வுத்துறையில் அன்னாரின் பணிகள் பற்றி....**

✓ தமிழ்வளர்ச்சிப் பணியில் அர்ப்பணிப்போடு பணியாற்றிய கிறிஸ்தவத் துறவிமார் பலர் நினைவு கூரத்தக்கவர்கள். தனிநாயகம் அடிகளும் அவ்வாறே! தனது துறவு வாழ்வில் இருந்து கொண்டு இறைவனின் திருப்பணியுடன் தமிழ்ப் பணியையும் திறம்படச் செய்தவர்.

“என்னை நன்றாய் இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாய்த் தமிழ் செய்யுமாறே...!”

என்ற திருமூலரின் திருவாக்கை நடைமுறையப் படுத்திய பெருந்தகை. அனைத்துச் சமயங்களையும் துறைதோயக்கற்றவராக, பன்மொழிப்புலவராக, அரசியலில் தமிழ் வளர்ச்சிக் காவலராக, தமிழ்த் தேசியத்தின் ஆரம்பகால குறியீட்டுப் புள்ளியாக, உலகளாவிய ஆய்வுத்துறை விற்பன்னாக.... என்று நீளும் திறனாளராகக் காட்சி தருகின்றார்.

பெருந்தேசியத்தினுள் சங்கமித்துவிடாது தமிழ்த் தேசியப்பாதைகளில் ஏற்பட்ட தடைகள், தாமதங்கள், கடக்கமுயன்ற அகிம்சை போராட்டங்கள் மற்றும் மறியல் போராட்டங்கள் எல்லாவற்றிலும் அவர் தான் நினைத்ததை துணிவுடன் வெளிப்படுத்தினார். இப்போது, வடதென்மூலைக் கரையில் இருந்து ஒத்த ஓசை கேட்கின்றதுபோல் தெரிகின்றது. அவர் ஒரு தசாப்தத்தின் தனிச் சிறப்புக் குறியீடானவர்.

➤ **தொண்டன் பற்றி உங்கள் குறியீடுகள் என்ன....?**

✓ தொண்டன், மட்டக்களப்பின் கிறிஸ்தவ சஞ்சிகையாகத் தொடங்கி, தமிழ் இலக்கிய வானில் சிறகடித்துப் பறந்து வெள்ளிவிழாக் கடந்து வெற்றிநடை போடும் இலக்கிய இதழாக இன்று காண்கின்றேன்.

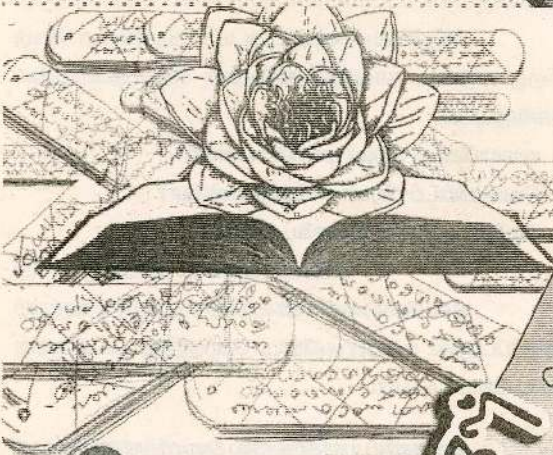
சமமகால நிகழ்வுகளை அழகுறச் சித்தரிக்கும் இம் மாசிகை, தமிழ்த்துது தனிநாயகம் அடிகளாரின் நினைவுகளைப் பரவலாக்குகின்றது... பாராட்டாதிருக்க முடியவில்லை.

தொண்டனை நினைக்கும்போது நண்பர் மலர்வேந்தனை மறக்கமுடியவில்லை. அவருக்கு ஏற்பட்ட உடல்நலக்குறைவுகள் மத்தியிலும் காத்திரமான பங்களிப்பைச் செய்கின்றவர். இன்று அது, தனக்கென பல வளங்களையும், சிறப்புகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு வளர்நிலையடைகின்றது. சமயப் பணிகளுடன் இலக்கியப் பணிகளையும் செய்துவரும் இச்சஞ்சிகை மட்டக்களப்பு சஞ்சிகை வரலாற்றின் சாதனை. பாராட்டுகள்...

சுற்றில் 'தொண்டனின்' சார்மில் ருன்றிவறி விடை

வெற்றிக்கொண்டோம்.

சென்ற ஆதர்சு

கையடைப் பதிகப் பாடல்கள் அடைக்
கலம் அருளும்படி வேண்டுவனவாக
அமைவன.

பக்தனாய்ப் பாடேன் சத்தனாய் ஒழுகேன்
பகலெல்லாம் பாவமே பழகி
எத்தனாய்க் கழித்தேன் இன்றுளேன் நாளை
இலனென எண்ணவும் படுவேன்
பித்தனேற் குனது பேரருள் அல்லால்
பிழைக்குமாறில்லை யாதலினால்
அத்தனே அடியேன் நின் சரணடைந்தேன்
அஞ்சலென் றடைக்கலமருளே

"நான் பக்தனும் அல்லன்: சத்தவானும் அல்லன்: பாவத்தையே
தொழிலாகக் கொண்டவன்: இன்றிருக்கின்றேன்: ஆனால் நாளை இந்த
உலகில் நான் இல்லாமலும் போகலாம். உனது அருளால் மட்டுமே நான்
உய்வடைய முடியும். அதனால் உன் பாதத்தை நான் சரணடைந்தேன்.
அஞ்சவேண்டாம் எனக் கூறி எனக்கு அடைக்கலம் தா இறைவா" என
வேண்டுவதாக இப் பாடல் அமைகின்றது.

இப் பாடல்,

பக்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் பரமனே பரமயோகி
எத்தினாற் பக்தி செய்தேன் என்கை நீ இகழ வேண்டாம்
முத்தனே முதல்வா தில்லையம்பலத் தாடுகின்ற
அத்தா உன்னாடல் காண்பானடியனேன் வந்தவானே

என்னும் திருநாவுக்கரசரின் தேவாரத்தை ஒத்திருப்பதைக் காணலாம்.
இரட்சணிய மனோகரம் கையடைப் பதிகத்தில் அமைந்துள்ள பின்வரும் இரு பாடல்களும்
இயேசுக் கிறிஸ்துவின் பெருமைகளைப் பறை சாற்றுவனவே.

என்பு தோல் போர்த்த யாக்கையைச் சதமென்று
எண்ணி ஆத்துமத்தை எட்டுகையும்
முன்பின் எண்ணாது புரிந்த தீவினையென்
முன்பு நின்று உடற்றலான் முதிர்்பேர்
இன்ப நாட்டரசே புண்ணிய பொருப்பே
இருநிலம் புதைத்தெழுந்தோங்கும்
அன்பினார் கலியே நின் சரணடைந்தேன்
அஞ்சலென்று அடைக்கலம் அருளே

வேதமே வேத விளக்கமே விளக்கின்
விழுத்தகு ஜோதியே விமல
போதமே போதம் கடந்த மெய்ப்பொருளே
பொருள்புலப்பட வெளிவந்த
நாதமே யுதகுல நராதிபனே
நன்னெறி பிகழத்துலகுமுவும்
ஆதனான் அடியேன் நின் சரணடைந்தேன்
அஞ்சலென்றடைக்கலமருளே

இவற்றிலும் கிறிஸ்துவின் பெருமைகள் சிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளன.

கிறிஸ்துவின் பெருமைகளைச் சிறப்பிக்கும் வகையில் "திருநாம அர்ச்சனை" என்னும் பகுதி அமைந்துள்ளது. உதாரணம்:

முத்திமா முதல்வன் என்கோ?
மூலகாரணனாய் நின்ற சத்துவம் என்கோ?
சரணியன் என்கோ?
ஆன்ம நித்திய ஜீவன் என்கோ?
நெறிநின்றார் நினைவில் நிற்கும்
சத்தியம் என்கோ? யூத சாதி மாணிக்கத்தையே!

"யூத குலத்தில் தோன்றிய ஒப்பற்ற மாணிக்கமாகிய இயேசுக் கிறிஸ்துவை மோட்ச பேரின்பத்தைத் தருகின்ற முதல்வனானவன் என்று சொல்வேனோ? அல்லது அனைத்திற்கும் மூலகாரணமானவன் என்று சொல்வேனோ? அடைக்கலமாய் அருளுபவன் என்று சொல்வேனோ? அல்லது நித்திய வாழ்வைத் தந்தவன் என்று சொல்வேனோ? அல்லது அவனது வழியில் நடப்பவரின் நினைவில் நிற்கின்ற உண்மை ஒளி என்பேனோ? என்னவென்று சொல்வேன்" எனப் புகழ்வதாக அமைகின்றது.

இப்பாடல் திருவாய்மொழியில் இடம்பெறும், புகழநல் ஒருவன் என்கோ? பொருவில் கீர்ப்புமி என்கோ? திகழும் தண்பறவை என்கோ? தீ என்கோ? வாயு என்கோ? நிகழும் ஆகாசம் என்கோ? நீள்கடர் இரண்டும் என்கோ? இகழ்வில் இவ்வனைத்தும் என்கோ? கண்ணனைக் கூவுமாறே

(திருவாய்மொழி: 3ம் பத்து: 1)

என்பது போன்ற பாடல்களை ஒத்ததாக அமைந்துள்ளது.

இத்தகைய அமைப்புடைய செய்யுளிகளை இவற்றிற்கு முற்பட்ட காலத்திற்குரியதான சிலப்பதிகாரத்தில் காணமுடியும்.

மலையிடைப் பிறவா மணியே என்கோ?
அலையிடைப் பிறவா அமிழ்தே என்கோ?
யாழிடைப் பிறவா இசையே என்கோ?

(சிலம்பு: மனை.ப. காதை: 77 - 79)

என கோவலன் கண்ணகியைப் புகழ்ந்துரைக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்படுவதோடு மேற்குறித்த பாடல்களை ஒப்பு நோக்க முடியும்.

இரட்சணிய யாத்திரிகத்தில் அமைந்துள்ளமையைப் போலவே போற்றித் திருவிருத்தம் என்னும் பகுதி இந் நூலிலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

உதாரணம்:

ஆதி மெய்த் திருவாக்காய் அகில காரணனே போற்றி
கோதிலாக் குணங்கள் பூத்த குவலயத்தொளியே போற்றி
மாது வித்தாகி இந்த மாநிலம் புரப்பல் என்று
தாதையால் பரிந்து நின்ற தற்பரா போற்றி போற்றி

நூலின் இறுதிப் பகுதிகளில் அமைந்துள்ள இரட்சணிய வாழ்த்திலிருந்து ஒரு பாடல் வருமாறு:

தன்னொரு மகவைத் தந்த தற்பரன் அன்பு வாழி
பொன்னுலகு இழிந்து வந்த புண்ணியம் வாழி வாழி
மன்னுயிர் புரக்க வந்த மனுமகன் சரணம் வாழி
என்னையிந் நிலைபாலிக்கும் எம்பிரான் கிருபை வாழி

கிறிஸ்தவர்களின் தேவாரம் எனச் சிறப்பிக்கப் படுகின்ற இந்நூல் குறித்து ஏ.விசுப்பிரமணிய ஜயர் வருமாறு கூறியுள்ளார்.:

"இரட்சணிய மனோகரப் பாடல்களில் இயேசுவைப் பற்றிப் பாடியிருக்கிறார் என்று ஒருவனுக்குச் சொல்லா விட்டால், அவைகளைத் தேவாரப் பாடல்களாகவே அவன் கருதுவான். பாட்டுகளின் பண்ணும் கட்டும் நன்றாய் அமைந்திருக்கின்றன. ஆசிரியர் மனக்கசிந்து பாடியிருக்கிறார் என்றும் வெறும் இமிடேஷன்கள்/ போலிப்பாட்டுகள் இல்லை என்றும் அவை தெளிவாகக் காட்டுகின்றன."

49ம் பக்

முற்றிப் பழுத்த மொழி நுபுணர்

நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்

பேராசிரியர் பஸ்கரணம், M.A., திருச்சிராப்பள்ளி

பாலி மொழியையும், திபெத், பர்மிய, கூர்க்க மொழிகளையும் தெரிந்தனர். அவர் அறிந்த பிறமொழிகள் இலத்தீன், கிரேக்கம், போர்த்துகீஸ், டச்சு, ஜெர்மன், மொத்தத்தில் 70 மொழிகளை அறிந்திருந்தார் என்பர்.

43 ஆண்டுகளாக, யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே குடுத்துவத் திருத்தொண்டு செய்தனர். அதனால் நல்லூர் ஞானப்பிரகாசர் என்று அறியப்பட்டார். ஏழை எளியவரிடையே வாழ்ந்தார். முக்கியமாக அவரது முன்மாதிரிகையால் 5000ற்கும் மேற்பட்டவர்களைத் திருமறையில் சேர்த்தார். கோவில்களைக் கட்டினார். தம் ஞானப்பிள்ளைகளுக்கு உடையுணவுத் தேவைகளை அளித்தார். கல்வி அறிவூட்டினார். அவர்களை வேதநெறியில் வளர்த்தார். திறமையான வேதபோதகர் என மதிக்கப்பெற்றார்.

தேவ ஊழியர் ஞானப்பிரகாசர் மாபெரும் எழுத்தாளர், சரித்திராசிரியர், பன்மொழிப் புலவர், முற்றிப் பழுத்தமொழி நுபுணர். சமஸ்கிருதம், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், இத்தாலி, பிரஞ்சு முதலிய 18 மொழிகளை எழுதவும் பேசவும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தார். சமஸ்கிருத மூலம் பிற ஆரிய மொழிகளையும் அறிமுகமாக்கிக் கொண்டார். சிங்களத்தின் வழி

ஜெர்மன் அரசாங்கத்தார் அவரது ஞாபகார்த்தமாக அவரது படிவம் தாங்கிய தபால் முத்திரை வெளியிட்டுப் பெருமைப்படுத்தினார்கள். இலங்கை அரசியலாரும் அவரை நன்கு கௌரவித்தார்கள். சரித்திரக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் குழுவில் அவரை அங்கத்தினராக இலங்கை அரசாங்கம் நியமித்தது.

மொழி ஆக்கத் துறையில் அவரது தனிப்பெரும் சாதனை அவர் அமைத்துத் தந்த சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் தமிழ் அகராதி. சுவாமிகளுக்கு முன்பு அத்துறையில் நாட்டஞ் செலுத்தியவர் மிகச்சிலர். தமிழ் லெக்ஸிகன், சென்னை பல்கலைக்கழக அதிகாரத்துடன் வெளியிடப்பட்டது. அதிலுங்கூட சொற்பிறப்பு காட்டப்படவில்லை. அதனைத் தொகுத்த அறிஞர்கள் 'மொழிப்பொருள் காரணம் விழிப்புத் தோன்றா' என்ற தொல்காப்பிய சூத்திரத்தைத் தமக்கு ஆதாரமாகக் காட்டியும், தமிழ்மொழி நூல் குழந்தைப் பருவத்திலேயே இருக்கிறதென்பதாகக் காட்டியும் சொற்களுக்குக் காரணங் காட்டினாரில்லை. பேச்சு வழக்கில் உள்ள சொற்களை எல்லாம் சேர்த்ததில் குறைவில்லை. அதற்காகப் பொருந்தாத பொருள் உரைக்க வேண்டுமா....? தமிழர் என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் தரும் முறையைப் பாருங்கள். "தமிழர் n<E tumbler, drinking Cup விளிம்பில் லாத பாத்திரம்". எப்படி இருக்கிறது பொருள்? பாத்திரத்தைக் குறிக்கப் பேச்சுவழக்கில் டம்ளர் - தம்ளர் என்கிறோம். என்றாலுந்தான் என்ன? இதற்காகவா உணர்வு நிறைந்த நல்ல தமிழரை விளிம்பில்லாத தீர்த்தபாத்திரம் ஆக்கவேண்டும். இந்த அகராதிக்கு 4,10,000 ரூபா செலவு. 27 ஆண்டு பெரும் உழைப்பு.

ஒரு பல்கலைக்கழகம் மேற்கொள்ள வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு வாய்ந்த பணியை, ஒரு ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டிய அருந்தொண்டை சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் தனிநின்று ஆற்றியிருக்கின்றார்கள். சொற்

பிறப்பு ஒப்பியல் அகராதியின் முதல் மடலின் ஆறு பகுதிகளும் அச்சிடப் பெற்றுள்ளன. இந்த அகராதியைத் தம் வாழ்நாளிலேயே முற்ற முடித்தனர் என்பது மகிழ்ச்சிக்கூரிய செய்தி. திராவிட மொழிகளிலுள்ள வேர்ச்சொற்கள் வெற்றொலிகள் அல்ல அவை அனைத்தும் பொருள் பொதிந்த மெய்மொழிகள் என்பதை நிறுவுகின்றார். தமிழ்ச் சொற்களுக்கு மிக எளிதாக சமஸ்கிருத வேர்ச்சொற்களை மூலமாகக் காட்டுவது ஒரு சம்பிரதாயம். இதையொட்டியே உலகம், கலை, நகுலம் போன்ற பல சொற்களுக்கு

வ.உ.சிவன்
வாய்மொழி

எவரையும் வையாதே: வைவது தமிழனின் பண்பன்று - பிறரை வைவதுதான் முன்னேறும் வழி என்று எண்ணாதே! எவன் முன்னேறினாலும் வைவன் முன்னேற முடியாது என்பதை நம்பு. தவறு என்று கண்டால் தீமையற்ற சொற்களால் அச்சமற்றுக் கூறு.

சமஸ்கிருதத் தாது காட்டப்பெற்றன. சுவாமிகள் இச்சொற்களுக்கெல்லாம் தமிழ்வேர்ச் சொற்களை ஆராய்ந்து காட்டுகிறார்.

யோகி சுத்தானந்த பாரதியார் அவர்கள் கூறுவதுபோல, நல்லுணர்ச்சியுள்ள தமிழ்ப் பெருமக்கள் இச்சொல் வல்லவனை நினைத்துத் தமிழ்ப் பணி புரியவேண்டும்.

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்”

என்பது மகாகவி பாரதியின் அமுதவாக்கு.
இவ்வாக்கினைத் தன் தமிழ்த்தூது மூலம்
சாதித்துக் காட்டியவர் தனிநாயகம்
அடிகள்.

தூது என்பது ஒருவர் தனது கருத்தை
இன்னுமொருவருக்குத் தெரிவிப்பதற்கு
ஊடகமாகப் பயன்படுவது ஆகும். தமிழ்த்
தூது என்பது தமிழ்மொழியினதும் தமிழ்
மக்களினதும் கலாசாரம், நாகரிகம்,
கலைகள் மற்றும் இலக்கியம் முதலான
பல்வேறு சிறப்புகளை உலகின் பல நாடு
களிலும் வெளிநாட்டவரிடையே பரப்புதல்
எனப் பொருள்படும். அதேவேளை பிறநாடு
களின் கலை, இலக்கிய, நாகரிக மற்றும் மொழிக்
கூறுகளை தமிழ் மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்வதை
யும் இது உள்ளடக்கும். ஆக, ஒரு நாணயத்தின் இரு
பக்கம் போல கொள்ளலும் கொடுத்தலுமாகிய இரு
நிலைமைகளைக் கொண்டதாக அமையும் வெளிநாட்
டுப் பயணங்களை இது குறிக்கும் எனலாம். ஆயினும்
முதற் கூறே தன்னளவில் இதன் பொருளைச் சிறப்பாகக்
கொண்டது.

தனிநாயகம் அடிகள் இவ்விரண்டையும் உள்ளடக்கிய
தான தூதுப் பணியினை செம்மையாக மேற்கொண்ட
வர். மிகச் சிறப்பாக தமிழின் தனிச்சிறப்புகளை
உலகெங்கும் பரப்பியவர். தன் வெளிநாட்டுப் பயணங்
களை தமிழின் சிறப்புகளைப் பரப்புவதற்கான
பயணங்களாக அவர் திட்டமிட்டுப் பணிபுரிந்தார்.
சென்ற இடங்களில் எல்லாம் தமிழ்மொழியி
னதும் தமிழரது கலை கலாசார சமூகப்

தனிநாயகம் அடிகளின்
தூதுவராகவும் அடிகளின்
பணிகளையும் பற்றியும்

பாரம்பரியங்களினதும் வேர்களும், கிளைகளும் இருக்கின்றனவா என்று தேடலானார். அந்த நாடுகளின் கலாசார விழுமியங்களுக்கும் மொழிப் பயன்பாட்டிற்கும் தமிழுக்கும் உள்ள தொடர்புகளை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்தார். இந்த அயராத தேடலும், ஆராய்ச்சிகளும் தமிழ் மொழிக்கும் தமிழருக்கும் பெருமை சேர்ப்பனவாக அமைந்ததுடன் வேற்றுமொழி அறிஞர்கள் தமிழ்மொழிச் சிறப்பை இனங்காணவும் அவை பற்றிய ஆராய்ச்சியில் தூண்டிப் பெறவும் காரணமாயின.

இதனால்தான் **தமிழ்த்தாது** என்ற சிறப்புப் பெயரால் அழைக்கப்படும் பெருமைக் குரியவரானார்.

இந்தக் கட்டுரை தனிநாயகம் அடிகளின் தமிழ்த்தாதுப் பயணங்களையும் அவற்றின் பயன்களையும் பற்றிய சில கருத்துகளை முன்வைக்கின்றது.

பயணங்கள் எப்போதுமே அவரது விருப்பத்திற்குரியனவாக இருந்தமையை அவர் கூற்றிலிருந்தே நாம் அறிய முடியும்.

“புது இடங்களுக்குச் செல்வதிலும், புது மக்களைக் காண்பதிலும் பழைய பண்பாடுகளின் நிலைக்களன்களைப் பார்வையிடுவதிலும் அளவற்ற இன்பத்தைப் பெற்று வருகின்றேன்” எனக் கூறும் (ஒன்றே உலகம்: பக்: 1) அடிகள், 6 வயதில் ஊர்காவற்றுறையிலிருந்து

நூபி வலன்றினா பிரான்சிஸ்

யாழ்ப்பாணம் சென்றமையையும், 8 வயதில் கட்டுமரத்தில் ஊர்காவற்றுறையிலிருந்து நெடுந்தீவிற்குச் சென்றமையையும், 12 வயதில் தந்தையுடன் தென்னிந்தியாவிற்குச் சென்றமையையும் தனது பாலப்பருவத்து மறக்க முடியாத பயண அனுபவங்களாகத் தருகின்றார்.

இத்தாலி, மலேயா, ஜப்பான், ஐக்கிய அமெரிக்கா, தென் அமெரிக்காவிலுள்ள பனாமா, ஈக்வடோர், பெரு, சிலி, ஆர்ஜனடீனா, உருகுவே, பிரேசில், மெக்சிக்கோ, மேற்கிந்திய தீவுகளான ட்ரினிடாட், ஜமேய்க்கா, மார்த்தீனிக் மற்றும் வட ஆபிரிக்கா, நடு ஆபிரிக்கா, பலஸ்தீன், எகிப்து எனப் பல நாடுகளுக்கு அவர் சென்றுள்ளார்.

21 வயதில் 1934இல் உரோம் நகரை நோக்கிய பயணம் அவரது வாழ்வில் பல ஏற்றங்களையும் மாற்றங்களையும் தரக் காரணமாய் அமைந்தது. தமிழ்த்தாது தனிநாயகமாக அவர் உருவாவதற்கான அடித்தளமாக இப்பயணம் அமைந்தது. குருத்துவப் படிப்பிற்காக அங்கு சென்ற அவர், உரோமில் கற்ற காலத்தில் (1934 – 1939) அங்கு அப்போது பயின்றுகொண்டிருந்த (எட்டுத்) தமிழர்களுடன் சேர்ந்து ‘வீர மாமுனிவர் கழகம்’ ஆரம்பித்து நடத்தினார். அவ்வேளை வத்திக்கான் வானொலி நிலையத்திலிருந்து தமிழில் ஒலி பரப்பும் வாய்ப்பினைப் பலமுறை பெற்றதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டு, இதன்மூலம் தேமதுரத் தமிழோசையை ஒரு சிறிது உலகெங்கும் பரவும் வகை செய்ததில் மகிழ்வெய்தினோம் என்கிறார். இவ்விரு

நிகழ்வுகளின் மூலம் வத்திக்கானில் 1930களிலேயே தமிழை ஒலிக்கச் செய்த பயனைக் கண்டுணரலாம்.

வத்திக்கான் நூல்நிலையத்தில் பழைய இந்திய நூல்களை ஆராய்ந்தபோது அவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதே Flos Sanctorum புளசந்தோர் எனப்படும் 'கத்தோலிக்க திருத்தொண்டர் வரலாறு' என்னும் நூலாகும். 16ம் நூற்றாண்டில் புன்னைக்காயலில் அச்சிடப்பட்ட இந்நூல் இஸ்பானிய முன்னுரையுடன் 660 பக்கங்களையுடையதாக இருந்தமையை அவர் வெளிப்படுத்தினார். இந்த நூலைக் கண்டு பிடித்தமையையிட்டு அவர் தனது மகிழ்ச்சியை பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தினார்:

“நான் ஐரோப்பாவிற்குப் பன்முறை சென்றதால் ஏற்பட்ட பொருட் செலவிற்கும் எடுத்த முயற்சிக்கும் இந்நூலொன்றைக் கண்டுகொண்டதே போதிய கைமாறாகும் என்று கருதுகின்றேன்’

தவிரவும் இதே நூலகத்தில் 17ம் நூற்றாண்டில் அம்பலக்காட்டில் அச்சிடப்பெற்ற போர்த்துக்கீச தமிழ் - தமிழ் போர்த்துக்கீச அகராதியின் அச்சப் பிரதியைக் கண்டார். அந்தாம் டி புரேயென்கா (Antam De Proenca 1625 - 1666) என்னும் இயேசு சபைத் துறவி இயற்றிய இவ்வகராதி பற்றி இதற்கு முன்னர் எவரும் குறிப்பிட்டிருக்கவில்லை என்பது முக்கியமானதாகும். இதே அகராதியின் கையெழுத்துப் பிரதியை பாரிசிலுள்ள தேசிய நூலகத்தில்

கண்ட அடிகளார் இதன் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்த விரும்பினார்.

மலேயாவில் 1966இல் நடைபெற்ற முதலாவது தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் இவ்வகராதியினை ஒளிப்படப் பதிப்பு முறையில் அச்சிட்டு வெளியிட்டார்.

தமிழின் முதல் அச்ச நூல்களை உலகிற்கு வெளிப்படுத்தியவர் அடிகளே. அவரது வெளிநாட்டுப் பயணங்களே அதனைச் சாத்தியமாக்கியது. இவற்றுள் மூன்று நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

1. கார்த்திலா (Cartilha)

ஒரு கிறிஸ்தவன் தன் மீட்பிற்காக அறிய வேண்டுவனவற்றைக் கூறும் இந்நூல், தமிழ் எழுத்துகளைக் கொண்டு அச்சிடப்படாமல் தமிழ்ச் சொற்கள் போர்த்துக்கேய எழுத்துகளில் ஒலிபெயர்த்து எழுதப்பட்டதாகவும் சொல்லுக்குச் சொல் போர்த்துக்கேய மொழி பெயர்ப்புடன் அமைந்ததாகவும் விளங்குவது. (ஒலி வடிவம் தமிழ்: வரி வடிவம் போர்த்துக்கேயம்) 1554இல் அச்சிடப்பட்ட இந்நூலை 1954இல் அதாவது நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர் போர்த்துக்கல் நாட்டின் லிஸ்பன் நகரில் இதனை அடிகள் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்தினார்.

2. தம்பிரான் வணக்கம்: 1578

Doctrina Christam

இத் தலைப்பில் (கிறிஸ்துவப் படிப்பினை) மார்க்கோஸ் ஜோர்ஜ் அடிகள் போர்த்துக்கேய மொழியில் எழுதிய நூலை ஹென்றிக் ஹென்றிக்கஸ் அடிகளும் பீற்றர் மனுவேல் அடிகளும் இணைந்து மொழி

பெயர்த்தனர். இந்நூல் கேரளத்திலுள்ள கொல்லம் என்னும் ஊரில் 1578இல் அச்சிடப்பட்டது. இது 16 பக்கங்களையுடையது.

இதன் ஒரேயொரு

பிரதியாக அப்போது 'வார்ட் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் பாதுகாக்கப் பட்டிருந்த பிரதியின் ஒளிப்படப் பிரதியை தனிநாயகம் அடிகள் பெற்று அது பற்றிகட்டுரை எழுதியபோதுதான் தமிழகம் இந் நூலைப் பற்றி அறிந்தது. இந்தியாவில் அச்சேறிய முதல் தமிழ் நூலாகக் கிடைக்கப் பெற்றுள்ள இந்நூலை வெளிக்கொணர்ந்த பெருமை அடிகளையே சாரும்.

வடிவில் இது கூறுகின்றது. 122 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூலின் பிரதி பிரான்சிலுள்ள சொர்போன் பல்கலைக்கழக நூலகத்திலிருந்து தொலைந்ததாகவும் ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்ட ஒளிப்படப்பிரதியினை தூத்துக்குடி ஆயர் ரோச் ஆண்டகையிடமிருந்து பெற்று அதிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பிரதியினை 'வார்ட் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அடிகளே கொடுத்து பிரதிகள் எடுக்கச் செய்தார் எனவும் அறிய முடிகின்றது.

Doctrina Christam

என்னும் ஒரே பெயரையுடைய இரு நூல்கள் முன்னர் வழக்கிலிருந்தன. இவ்விரண்டையும் ஒரே நூலாக 1963இல் தூத்துக்குடி தமிழ் இலக்கியக் கழகம் வெளியிட்டுள்ளது. எனவே, தமிழின் ஒலிவடிவ முதல் அச்ச நூலையும் (கார்த்திலா), தமிழ்மொழியின் முதல் அச்ச நூலையும் (தம்பிரான் வணக்கம்) அறிஞருலகத்திற்குத் தெரியப்படுத்தியவர் அடிகளே.

ஐப்பானுக்கு அவர்மேற்கொண்ட பயணம் பல்வேறு வகைகளில் தமிழ்த்தாதினை வலுவுள்ள தாக்கியது.

3. கிறிஸ்தியானி வணக்கம்

1579 இல் கொச்சியில் ஹென்றிக் ஹென்றிக்கஸ் அடிகளால் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு அச்சிடப்பட்ட இந்நூலின் ஆசிரியரும் மார்க்கஸ் ஜோர்ஜ் ஆவார். இதுவும் போர்த்துக்கேய மொழியிலேயே எழுதப்பட்டது. கிறிஸ்தவத்தின் அடிப்படை உண்மைகளை வினா விடை

ஐப்பானில் பல நூல் நிலையங்களில் போப் ஐயரின் Hand Book of Tamil Grammar இருந்தமையைக் கண்டதாகவும், டோக்கியோவில் பழைய - புதிய நூல் விற்பனைக் கடையில் போப் ஐயரின் பல நூல்களையும் தீட்சிதரின் சிலப்பதிகார மொழி பெயர்ப்பையும் கண்டதாகவும் தனிநாயக அடிகள் குறிப்பிட்டார்.

ஜப்பான் செய்தித் தாள்களில் (மைனிச்சி, அஸா) வழியாக நற் சொற்கள் கூறுமாறு கேட்டபோது தமிழ்ப்புலவரின் 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்னும் மனப் பான்மையை வளர்க்க வேண்டுமென்று அவர் கூறியதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

போப் ஐயர்

ஜப்பானியப் பல்கலைக் கழகங்களுக்குத் தமிழைப் பற்றிய ஆங்கில நூல்களை அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தராயிருந்த இராமனுஜம் அவர்களிடம் கேட்டு தனிநாயகம் அடிகள் பெற்றுக் கொடுத்தார்.

ஜப்பானிய மொழி தமிழைப் போல ஒட்டுநிலை மொழி என்பதை வெளிப்படுத்தி இது பற்றிய ஆய்விற்குத் தூண்டினார்.

ஹவாய்த் தீவிற்கான பயணம் தமிழ்த் தூதின் இன்னுமொரு மைல் கல்லாகும். சங்க காலப் பழக்க வழக்கங்களுக்கு நிகரான வழக்கங்கள் அங்கு இடம்பெறுவதனை ஒப்பிட்டுக் கூறினார்.

தமிழ்த்தூதுப் பயணங்களின் மற்றுமொரு விளைவே அவரால் 1964இல் நிறுவப்பட்ட உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனமாகும். கீழைத்தேச நாடுகளின் மகாநாடு டில்லியில் கூடியபொழுது தமிழுக்கென உலகு தழுவிய வகையில் ஆய்விற்கான நிறுவனம் ஒன்றின் தேவையை அவர் உணர்ந்தார். தன்னம்பிக்கை

யுடனும் விடாமுயற்சியுடனும் அதனைச் சாத்தியமாக்க உலகு தழுவிய நோக்கே காரணமாய் அமைந்தது. பொதுச் செயலாளராக விருந்து இதன் மூலம் இவர் நடாத்திய அனைத்துலக தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடுகள் அடுத்துச் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன.

முதலாவது மகாநாடு அடிகளின் தலைமையில் 1966 இல் மலேயாவில் இடம்பெற்றது. இந்தியா, இலங்கை, பிரான்ஸ், மேற்கு ஜேர்மனி, மலாயா, சிங்கப்பூர், ஹாலந்து, ஹொங்ஹொங், ஜப்பான், மொரீசியஸ், பிலிப்பைன்ஸ், போர்த்துக்கல், சுவீட்சலாந்து, தாய்லாந்து, பிரிட்டன், ஐக்கிய அமெரிக்கா, வியட்னாம், டென்மார்க், பர்மா, தென்கொரியா, சுவீடன் ஆகிய 21 நாடுகளிலிருந்து அறிஞர்கள் இம் மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர்.

தொடர்ந்து 1968இல் சென்னையில் இரண்டாவது மகாநாடும், 1970இல் பாரிசில் மூன்றாவது மகாநாடும், 1974இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நான்காவது மகாநாடும், 1981இல் மதுரையில் ஐந்தாவது மகாநாடும் நடத்தப்பெற்றன. அடிகள் முதல் நான்கு மகாநாடுகளிலும் அர்ப்பணிப்புடன் பங்குகொண்டார்.

இந்த ஆராய்ச்சி மகாநாடுகளால் அவர் சாதித்தவற்றைப் பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்.

தமிழ் மொழியில்

எண்ண இல்லை

தமிழ் மொழியில் கூறமுடியாத கருத்துகள் எவையும் இல்லை. பிறமொழிகளுடன் தொடர்பற்ற காலத்தில் தமிழர் தம் அரிய கருத்துகளை எங்ஙனம் கூறினர்? அவர் மிக்க நுண்மையும் ஒண்மையும் வண்மையும் ஆகிய எண்ணங்களைப்பற்றி நூல்கள் யாத்துள்ளனர் அன்றோ? பண்டைய இலக்கியத்தையும் உரையாசிரியர் நூல்களையும் படிக்கும்பொழுது இற்றைநாட் கருத்துகளை கையாளுதற்குரிய சொற்களை அந்நூல்களிலேயே காண்கின்றோம்.

- தனிநாயகம் அடிகள் -

1. தமிழ் இலக்கியம், தமிழ் மொழி என்பன பற்றி ஆராயும் உரிமை தமிழர்க்கு மட்டுமே உரியது என்பதைத் தகர்த்தெறிந்தார்.
2. தமிழாராய்ச்சி குறுகிய வரையறைக்குட்படாது பல துறைகளினூடே விருத்தியுற வழி ஏற்படுத்திக்கொடுத்தார். அதாவது, தமிழ் இலக்கியத்தையும் தமிழ் இலக்கணத்தையும் பற்றியதாகவே தமிழாராய்ச்சி கருதப்பட்டு வந்த நிலைமையை மாற்றி, தமிழ்மக்களின் வரலாறு, பண்பாடு, சமயம், தத்துவம், தொல்பொருளியல், பிறநாட்டவர் தொடர்பு, மொழியியல் முதலான பல

துறைகளிலும் தமிழாராய்ச்சி விரிந்து செல்ல வழி வகுத்தார்.

3. பிற நாடுகள் பலவற்றிலுள்ள பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழை ஒரு பாடமாகப் பயிற்றுவிப்பதற்கு மூலகாரணமாய் இருந்தார். (முன்னர் சமஸ்கிருத மொழி பற்றியே ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தன.)
4. பிற நாட்டார் சமயப் பிரசாரத்திற்கும் வர்த்தகத்திற்கும் அரசியலுக்கும் தமிழைக் கற்கத் தூண்டப்பட்ட முன்னை நிலை மாறி ஆராய்ச்சிக்காகவும் சிறப்பினை அறிவதற்காகவும் தமிழைக் கற்கும் நிலை உருவாகக் காரணமாக இருந்தார்.
5. இந்தியாவின் அடிப்படைப் பண்பாட்டையும் உயரிய கலைகளையும் புரிந்துகொள்ள தமிழ்மொழியைக் கற்கவேண்டிய இன்றியமையாமையை உணரச் செய்தார்.
6. யாரும்செய்திராதவாறு பெரிய அளவில் ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, ஆசியா ஆகிய கண்டங்களிலுள்ள தமிழ் மொழி அறிஞர்களை ஒன்று கூட்டி உலகத் தமிழாராய்ச்சிக்கு வித்திட்டார்.

ஆக, தமிழ்நாட்டிற்கும் இந்திய எல்லை களுக்கும் அப்பால் தமிழின் சிறப்பைக் கொண்டு சென்றதன் மூலந்தான் இவை நடந்தேறின. இதற்கு அவரது தூதுரைப்பணி மகத்தான பங்களிப்பை நல்கியிருந்தது.

அமெரிக்காவில் விரிவுரைகள் மூலமாகவும், வானொலி மூலமாகவும், செய்தித்தாள் மூலமாகவும் தமிழின் சிறப்புகளைப் பரப்பினார். ஐக்கிய அமெரிக்காவில் ஓராண்டில் தமிழைப் பற்றி இருநூறு விரிவுரைகளை அவர் நிகழ்த்தியதாக அவரே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தாய்லாந்திற்குச் சென்றிருந்தபொழுது கோயிலொன்றில் அவர்களுடைய மன்னரின் முடிசூட்டு விழாவில் பாடும் தமிழ்ப்பாக்கள் பற்றி வினவியபொழுது கிரந்தத்திலும் தாய் (Tai) மொழியிலும் எழுதப்பட்டிருந்த சில ஏடுகளை அவர்கள் படித்துக் காட்டியதாகவும் அவை மாணிக்கவாசகரின் “ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெரும் சோதியை” எனத் தொடங்கும் திருவெம்பாவையின் முதலிரு செய்யுள்களுமாகும் எனத் தாம் அறிந்து கொண்டதாகவும் அடிகள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சுமத்திராவில் வாழும் காரோபட்டக் (Karobatak) என்னும் இனத்தவர் தம் இனத்தவரின் உட்பிரிவுகளுக்கு சேரர், சோழர், பாண்டியர் முதலான பெயர்களை வழங்கி வருவதையும், காவலன், தோழன், தாலி, பண்டம், கலம் முதலான தமிழ்ச்சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்றும் கூறி, சங்க காலம் மற்றும் மணிமேகலைக் காப்பிய காலம் ஆகியவற்றில் இருந்த தொடர்புகளையும் மீள நினைவுறுத்தியுள்ளார். தாய்லாந்து, கம்போடியா போன்ற கிழக்காசிய நாடுகளுக்கும் தமிழகத்திற்கும் உள்ள கலாசார, மொழித் தொடர்புகளைப் பற்றி எடுத்துரைத்து ஆய்வுக்குத் தூண்டினார்.

இவற்றுடன் தமிழரின் கலைகள் தொடர்பான விடயங்களையும் தம் பயணங்களில் அவர் வலியுறுத்தத் தவறவில்லை. கட்டிடக் கலை, ஓவியக்கலை, சிற்பக்கலை, இசைக்கலை, நாட்டியக் கலை முதலானவற்றின் சிறப்புகளையும் வெளிநாட்டுப் பயணங்களில் பரப்பி வந்தார்.

தமிழ்க்கலைகளை விரிவுரைகளோடு வெள்ளித்திரை வாயிலாகவும் விளக்குதற்குத் துணையாக சினிமாப் படங்களையும் பயன்படுத்தினார். இவற்றைக் கொண்டு சென்று பிறநாட்டவர்க்கு அவற்றைக் காண்பித்தமை தமிழ்த்தூதில் ஒரு உத்திமுறையாக அவரால் கையாளப்பட்டது.

இவ்வாறு, தமிழ்த்தாதுப் பயணங்களால் உலக அரங்கில் தமிழ்மொழிக்குச் சிறப்பிடம் பெற்றுத்தந்த தனிநாயகம் அடிகள், தம் பயணங்களால் நிறைவுறாமற் போன சில விடயங்களை அல்லது தொடர்பட வேண்டிய விடயங்களை அறிவுப் புலமையுடையோர்க்கும், வெளி நாட்டுப் பயணங்களை மேற்கொள்வோர்க்குமான சிபார்சுகளாகவும் முன் வைத்துள்ளார். இவற்றில் கவனம் செலுத்த வேண்டியது தமிழ் மக்களின் கடமை யாகும்.

தமிழ்த்தாதிற்சென்று வேற்று நாடு செல்வோர் திருவள்ளுவர் கூறும் அறிவு, உரு, ஆராய்ந்த கல்வி ஆகிய மூன்று பண்புகளையும் உடைய வராக இருக்க வேண்டும் என்பது அடிகளது கருத்தாகும். இயற்கையான அறிவும், கண்டார் விரும்பும் தோற்றப் பொலிவும், பலரோடும் பலகாலும் ஆராயப்பட்ட தெளிந்த கல்வியும் என மூன்றிலும் சிறந்தவன் தூதாகச் செல்லப் படத்தக்க தகுதியுடையவன் என்னும் வள்ளுவரின் கூற்றை வலியுறுத்தி, இவற்றுடன் அவ்

வேற்று நாடுகளில் அவ்வேற்று மொழியை நன்றாகப் பேச அறிந்தவராகவும் மேடைக் கலை வல்லுநராகவும் இருத் தல் வேண்டும் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேற்கூறிய பண்புகளை அடிகள் பெற்றிருந்தமைதமிழ்த்தாதுப்பணிக்கு உதவியதெனலாம். இவற்றுடன் தமிழ்நாட்டு வள்ளல்கள் நூல்களை நன்கொடையாக வழங்க வேண்டும் எனவும் உலகிலுள்ள தமிழர் அனைவரும் தமிழ் மொழிக்குத் தொண்டாற்ற ஒன்றுகூட வேண்டும் எனவும் வெவ்வேறு நாடுகளில் தமிழ் ஒலிபரப்பில் வெவ்வேறு உச்சரிப்பு முறைகள் அல்லது ஒலிப்பு முறைகள் பயன்படுத்தப்படுவது நிறுத்தப்பட்டு, பொதுவான தமிழ் ஒலிப்பு முறையை யாவரும் பயன்படுத்த வேண்டும் எனவும் (ஆங்கிலத்திற்கு BBC இன் ஒலிப்புப் பொதுநிலை விதியாய் இருத்தல் போல தமிழிற்கும் யாதாயினுமொரு பொதுநிலை ஒலிப்பு வேண்டும் என்பது அவரது கருத்தாகும்.) உலக இலக்கியத் திரட்டு (world Classics) என்னும் பெருந் தொகை நூல்களில் தமிழ் இலக்கியங்களும் இடம் பெற வேண்டும் எனவும் ஹோமரின் ஒடிசியையும், வெர்ஜிலின் இலியட்சையும் மக்கள் போற்றுவது போல சிலப்பதிகாரத்தையும், திருக்குறளையும், சங்க இலக்கியங்களையும் உலகம் போற்றுமாறு செய்ய வேண்டும் எனவும் குறிப்பிட்டார்.

சங்க இலக்கியம்

இத்தாதுப் பயணங்களின் மூலம் பெற்ற அனுபவங்களும், ஒப்பீட்டு ஆராயும் திறனும் தமிழர்தம் மொழியினதும் அவர்தம் கலை பண்பாடு இலக்கியம் ஆகியவற்றினதும் தனிச் சிறப்பை அவரால் அறுதியிட்டு உறுதியாகக் கூறுவதற்குத் துணை புரிந்தன.

உதாரணமாக: வெர்ஜில் என்னும் இலத்தீன் புலவரைப் படித்துள்ளதாகவும், எகிப்தின் தொன்மை வாய்ந்த ஏடுகளைப் பார்த்து வியந்துள்ளதாகவும் கூறும் அடிகள், எனினும் தொல்காப்பியரைத் தன் கைகளில் ஏந்தி விரிக்கும் பொழுது தனக்கு ஏற்படும் உள்ளக் கிளர்ச்சி வேறு எந்நூலாலும் ஏற்படுவ

னும் மரம், செடி, கொடி எதுவாயினும் தமிழர் தம் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்திய முறையை நுணுகி ஆராயுமிடத்து வேறு எந்த மக்கட் குழுவினரும் இவ்வாறு அமைத்துப்பயன்படுத்தியுள்ளனர் எனத் தோன்றவில்லை என்கிறார். அத்துடன் உலக ஒழுக்க நூல்களுள் திருக்

ஆங்கிலத் தனித்தனியும் மொழியாறும்?

அமெரிக்க நண்பரொருவருடன் தென்னிந்தியாவில் புகைவண்டியில் சென்றுகொண்டிருந்தேன். அவ்வண்டியில் எமக்கு அருகில் தமிழர் ஒருவர் அமர்ந்திருந்தார். தமிழில்-ஆங்கிலத் தமிழில் உரையாடலாயினோம். அதனைச் செவியுற்ற அமெரிக்க நண்பர் என்னை நோக்கி, “தமிழ் தனித்து இயங்கும் மொழி என்றும், சொல்வளம் பெருகிய மொழி என்றும் நீங்கள் சொல்வீர்கள். ஆயின், தமிழ் உரையாடலில் இத்தகைய ஆங்கிலச் சொற்களையும் தொடர்களையும் சேர்க்கவேண்டுமெனின் அது எங்ஙனம் தனித்து இயங்கும் மொழியாகும்” என்றார்.

இத்தாலியத்தை இனிதுணர்ந்த ஆங்கிலேயர் தமக்குள்ளே பேசும்பொழுது இத்தாலியத்தை ஆங்கிலத்துடன் கலந்தா பேசுகின்றனர்...? ஆங்கிலம் நன்குணர்ந்த ஜப்பானியர் உரையாடுமிடத்து ஆங்கிலத்தை ஜப்பான் மொழியுடன் கலந்தா உரையாடுகின்றனர்...? தமிழிற்குத்தானோ இந்தச் சீரழிவு? தமிழ்நாட்டில் இச்சீர்கேடு மல்கியுள்ளதால் நாம் அதனை உணராதிருக்கின்றோம். பிற நாடுகளிலிருந்து நம் நாட்டிற்கு வருபவர் அதை நன்கு குறிக்கின்றனர். நம் எண்ணங்களைத் தமிழில் வெளிப்படுத்தும்பொழுது பிறமொழிக் கலப்பின்றி வெளிப்படுத்த முயல்வோமாகில் நம்மொழி வளம் பெறுதற்கும் நம் இலக்கியம் உயர்வடைவதற்கும் வழிகாட்டுவோம்.

— தனிநாயகம் அடிகள் —

தில்லை என்றும் கூறுகின்றார். அத்துடன் தேம்ஸ், சீன், தைபர், நைல் முதலான ஆறுகளைப் பற்றி எழுந்த செய்யுட்தொகுதியைப் பார்க்கிலும் வைகையைப் பற்றியும் காவிரியைப் பற்றியும் இயற்றப்பெற்ற செய்யுட் தொகை மிகப் பெரிது என்றும் அவற்றைவிடச் சிறந்தது எனவும் குறிப்பிடுகின்றார். மலராயி

குறள் மேன்மையானது எனவும் வலியுறுத்தினார்.

இவ்வாறு தமிழின் தனிச் சிறப்புகளை அவரால் நிறுவ முடிந்தமைக்குத் தூதுப் பயணங்கள் வழி வகுத்தன.

தூதுப்பயணங்களால் இவர் வளர்த்துக் கொண்ட பன்மொழி அறிவு அவரது ஆளுமையை விருத்தி செய்து பரந்த நோக்குடன் செயற்படவும் உலக அரங்கின் பல்வேறு மொழி பேசும் தேயங்களுக்கு தமிழின் பெருமையைப் பரப்பவும் அவருக்குக் கை கொடுத்தன.

பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று அந்நாட்டு மக்களின் கலை, இலக்கியம், மொழி மற்றும் பழக்க வழக்கங்கள்,

வாழ்க்கைநெறிகள் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்தறிந்ததுடன் ஆங்கிலம், இலத்தீன், சிங்களம், மலையாளம், போர்த்துக்கேயம், ஜேர்மன், எபிரேயம், பிரெஞ்சு, ஸ்பானிஷ் முதலான பல்வேறு மொழிகளில் பரிச்சயம் கொண்டிருந்தமை அவரது கூற்றுகளுக்கு நம்பகத்தன்மையையும் உறுதியையும் ஏற்படுத்தின.

தமிழில் எழுந்துள்ள பயண இலக்கிய வரிசையில் குறிப்பிடத்தக்கதாக விளங்கும் 'ஒன்றே உலகம்' என்னும் நூலை அடிகள் எழுதுவதற்கு இப்பயணங்களே துணையாயின. எனவே, இதனையும் பயன்களுள் ஒன்றாகக் கருதமுடியும்.

தமிழ்த்தூதின் அவசியம் பற்றிப் பின்வருமாறு அவர் கருத்துரைத்துள்ளார்.

“இன்று இது அவசியமானது. தமிழுக்கு இன்று ஏற்பட்டுள்ள இன்னல்கள், பகைமை இவற்றைப் புறங்

காணும் கருவி தமிழ்த்தூது முரசின் ஒலி ஒன்றே என நம்புகின்றேன்”.

இதன் மூலம் இப்பணி தொடரப்பட வேண்டியது என்பதை அவர் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

ஸ்ரீ லலக்ரீனா திராட்சிஸ்
ஸ்ரீ லலக்ரீனா திராட்சிஸ்
ஸ்ரீ லலக்ரீனா திராட்சிஸ்
ஸ்ரீ லலக்ரீனா திராட்சிஸ்

உலகெங்கும் உள்ள தமிழ் அறிஞர்களையும் தமிழ்மொழி ஆராய்ச்சியாளர்களையும் ஒன்று

திரட்டி, உலகத் தமிழராய்ச்சி மகாநாடுகளை நடத்திய தனிநாயகம் அடிகளுக்கு இன்று உலகெங்கிலும் பரந்து வாழும் தமிழ் அறிஞர்களாலும் தமிழ் ஆராய்ச்சியாளர்களாலும் நூற்றாண்டு நினைவு கொண்டாடப்படுகின்றமை அவரது பணிக்குக் கிடைத்த பயனாகும்.

“திசை நோக்கி இயேசுவின் கோவிலையும் தமிழ் மொழியை எனக்குத் தாய்மொழியாகத் தந்த இறைவனையும் கை கூப்பி வணங்கினேன்.”

எனக் கூறும் அடிகள்,

“உலகம் பெரு வாழ்வு அடையுமாறு நாமனைவரும் ஒருங்கு சேர்ந்து உழைப்பதே இவ்வழகிய மொழியை நமக்குத் தாய்மொழியாகத் தந்த இறைவனுக்கு நாம் காட்டும் நன்றித் தொண்டாகும்.”

என நம்கடமையை வலியுறுத்துகின்றார்.

அவரது தமிழ்த்தூது பயனுடையதாகவும் முழுமை நோக்கியதாகவும் இருப்பதற்

குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. இந்த வெற்றிக் குப் பின்னால் இவரது பண்புகளே நிற்கின்றன என்பது மிகையானதல்ல. உள்ளுவது உயர்வு, உயர்ந்த நோக்கம், நேர்மை, நம்பகத்தன்மை, கீழ்த்திசை - மேற்றிசை அறிஞர்களை ஒன்றிணைக்கும் திறன், வாக்குச் சாதூரியம், பன்மொழி அறிவு, அயராத உழைப்பு, தளராத முயற்சி, எல்லோரையும் ஒப்ப மதிக்கும் திறன், புறக்கணிப்புகளும் ஊக்குவிக்காமையும் ஏற்படுத்தப்பட்டாலும் எடுத்த கருமத்தில் கண்ணாகவிருந்து அதை நிறைவேற்றும் திறன் முதலான பண்புகளே அவர் எண்ணிய வற்றை சாதிக்கத் துணையாயின.

மக்கட் குலம் ஒரு குலம் என்னும் ஒற்றுமைக்குரிய உலகப் பொதுமை நோக்கை அவருக்குத் தந்தது உலகப் பயணங்களே.

அன்னாரை நினைவில் நிறுத்தும் இந்நாட்களில் அவரது நற்பண்புகளைக் கடைபிடித்து வாழ்வது உயர்ந்த இலட்சியங்களை நோக்கி எம்மை வழி நடத்தும். ■

தமிழில் கிறிஸ்தவ இலக்கியங்கள்....

இக் கூற்று இரட்சணிய மனோகரம் குறித்த மிகச் சிறந்த மதிப்பீடாக அமைகின்றது.

எச்.ஏ.கிருஷ்ணபிள்ளையின் ஆக்கங்கள் கடின நடைமையுடையனவாகவும், வடமொழிச் சொற்களை அதிகம் கொண்டனவாகவும் விளங்கினாலும் கூட மேற்குறித்த தன்மை காரணமாகவும் தமிழ் இலக்கியத்தில் கிறிஸ்தவக் கருத்துகளை உள்வாங்கிய முறைமை மற்றும் இவற்றை வெளிப்படுத்திய முறைமை என்பன காரணமாகவும் தமிழ் இலக்கிய உலகில் அவருக்கு மிக முக்கியமான இடத்தினை அவை பெற்றுக் கொடுத்துள்ளன.

- முற்றும் -

- மாணவர் பக்கம்

.... 1534ல் கோவை ஒரு மறைமாவட்டமானது. முதல் ஆயராக “யோன் தே அல்பு வேற்க” என்பவர் நியமிக்கப்பட்டார். இவர்களுடன் டொமினிக்கன் சபையினரும் இணைந்து கொண்டனர். இருப்பினும் 40 வருடங்கள் இவர்கள் எடுத்த முயற்சிகள் பலனளிக்கவில்லை. போர்த்துக்கேயரின் துர்நடத்தையும் முஸ்லிம்களின் சட்டமுமே காரணமாகும்.

1542ல் இயேசு சபையினரும் கோவாவை வந்தடைந்தனர். இவர்களில் இஸ்பானிய நாட்டைச் சேர்ந்த பிரான் சிஸ்கு சவேரியார் முக்கியம் பெறுகின்றார். அரச மாளிகையில் ஆடம்பர வாழ்வு வாழ்ந்த இவர், உலகப் புகழை வெறுத்து, துறவற வாழ்வை மேற்கொண்டார். 1542ல் கோவாவை வந்தடைந்தார். 6 மாதங்களாய் கன்னியாகுமரியிலும் அதனை அண்டிய பிரதேசங்களிலும் தங்கி அயராது பணி செய்தார். திருத்தந்தையின் பிரதிநிதியாய் இந்தியா வந்த இவர் மொலுக் காசுக்கும் ஜப்பானுக்கும் சென்று அங்கும் மறைபரப்பாற்றினார். 10,000 மீனவர்களை ஒரு மாதத்தில் மனமாற்றிக் திருமறையில் சேர்த்தார். 1550ல் கள்ளிக்கோட்டையிலும் தமது முதல் திருப்பலியை ஒப்புக் கொடுத்து திருப்பணியாற்றினார். 1557ல் கோவா ஓர் உயர் மறை மாவட்டமானது. தென்கிழக்கு ஆசியாவின் மறைபணி மையமாய் விளங்கியது. இவ்வாறு கோவா விலும் இலத்தீன் திருச்சபை பல்வேறு மாற்றங்களுடாய் வளர்ச்சியடைந்ததைக் காணமுடிந்தது. ■

அன்றும், மனைவியும் வெளியில் சென்றுவிட்டு வீடு திரும்பும்போது, இரவு ஒருமணியாகிவிட்டது. அன்றின் எட்டாம் வகுப்பும் படிக்கும் மகனும், ஆறாம் வகுப்பும் படிக்கும் மகளும் வீட்டில் இருந்தார்கள். வீட்டு யன்னல்கள், கதவுகள் எல்லாம் திறந்தே கிடந்தன. எல்லா மின்விளக்குகளும் ஒளிர்ந்தபடியே இருந்தன.

அன்றனுக்குக் கோயம் வந்துவிட்டது. “வெரிய வளர்ந்த மிள்ளைகள் வீட்டில் இருக்கிறீங்க, யன்னல், கதவுகள் எல்லாம் திறந்தே கிடக்கு! எல்லா கைட்டும் பத்தது. அவ்வளவுக்குக் கதவுகள் மூடி தேவைவிரலாத கைட்டுகள் அணைக்க ஏலாதா உங்களுக்கு....?”

என்று மிள்ளைகளிடம் கேட்டார்.

இரண்டு மிள்ளைகளும் “உம்” என்று முகத்தை வைத்துக்கொண்டு கதவுகளைப் பூட்டினர், தேவைவிரலாத மின் விளக்குகளை அணைத்துவிட்டனர்.

எல்லாம் சமூகமாகி இரவுச் சாய்மாட்டு வேளையில் அன்றின் சின்ன மகள் தகப்பனிடம்,

“அய்யா ஒரு டவுட் கேக்கவா....?”

“கேளுங்க”

“கோபிக்கமாட்டீங்களா....?”

“இல்ல.... இல்ல....”

அண்டக்கி உங்கட அலுவலக ஆக்கள், வீட்ட வந்திருக்கக்கொள்ள நாங்க பக்கத்தில நிக்க, ‘நீங்க சின்ன மிள்ளைகள், வெறியாக்கள் கதைக்கக்கொள்ள நிக்கப்பாடாது, அறைக்குள்ள போய்யுடங்க...’ என்கு சொன்னீங்க.... இண்டைக்கி என்னண்டா, நீங்க வெறியாக்கள், ஏன் யன்னல் சாத்தல்ல என்கு கேக்கிறீங்க.... உண்மையச் சொல்லுங்க... நாங்க வெறியாக்களா....? சின்ன ஆக்களா....?”

அன்றன், சாய்மாட்டை மெல்லக்கூட முடியாமல் வாயடைத்துப் போனார்.

With Best Compliments

L.S. Karunakaran
(Sasi)

New
EMPIRE
BAKERY

Fatima Building,
184 B, Trinco Road,
Batticaloa.

Tel. : 065 2223105
065 2224196
Res. : 065 2223967
Mob. : 077 7770532

மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் ஏறத்தாள ஐம்பதாண்டு காலமாக ஒலித்த ஜீவகீதம் ஓய்ந்து விட்டது. சங்கீதபூஷணம் ஜீவம் மாஸ்டர் அவர்களைத்தான் இங்கு குறிப்பிடுகிறோம்.

மட்டக்களப்பில் ஒரு காலத்தில் மேடைகளைக் கலக்கிய ஜீவம் இசைக்குழுவின் தலைவராகத்தான் இவர் பலருக்கும் அறிமுகமானார். முதல்தர இசைக்குழுவாக அக்காலத்தில் விளங்கிய ஜீவம் இசைக்குழுவில் இவரது சகோதரர்களான குணம் யோசப், ஞானம் யோசப், யோகம் யோசப் போன்றோரும் இவருக்குப் பக்கபலமாக இருந்தனர். குணம் மாஸ்டர் கிட்டாரும், ஞானம் குழல் வாத்தியங்களும், யோகம் பேஸ்கிட்டாரும்

-ஸ்ரீஜேதிரி-

வாசித்தனர். ஜீவம் மாஸ்டர் பல வாத்தியக் கருவிகளையும் வாசித்ததோடு பாடவும்செய்தார். இவர், புல்லாங்குழல், கிளாரினட், றம்பெட், சக்சபோன், எக்கோடியன், வயலின் என்று பல வாத்தியக் கருவிகளையும் கையாள்வதைக் கண்டு பலரும் வியந்து நின்றனர். இது மட்டக்களப்பு மக்களுக்குப் புதிய அனுபவம். உண்மையில் அன்றிருந்த ஒரு சில இசைக்குழுக்கள், கலைஞர்கள் மத்தியில் அவர் ஜாம்பவானாகத் திகழ்ந்தார்.

திரைப்படப் பாடல்களை இசைப்பதோடு மட்டும் நின்றவிடாது மற்றவர்கள் எழுதிக்கொடுத்த வரிகளுக்கு இசையமைத்தும், தாமே எழுதி இசை

அமைத்தும் இவர் வழங்கிய பாடல்கள் இன்றும் நினைவில் நிற்கின்றன.

“மீன்மகள் பாடுகிறாள் வாவி மகள் ஆடுகிறாள்...” என்ற கவிஞர் காசி அனந்தன் பாடல், இடைக்காலத்தில் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குச் செலுத்திய பொப் பாடல்கள் வரிசையில், “கோட்டமுனைப் பாலத்திலே கச்சான் காத்தடி....” என்ற பாடல், தவக்கால பாஸ்கா நிகழ்ச்சிக்காக இவர் எழுதி இசையமைத்த “நிர்மலா” திரைப்படப் பாடகர் பேர்டினன் லோப்பஸ் பாடிய, “அணைக்கும் கரங்களே...” என்ற பாடல் போன்

றவை அவரது மெட்டமைக்கும் திறமைக்கும், இசை ஞானத்திற்கும் தகுந்த சான்றுகள்.

கலை விழாக்கள், கல்யாண நிகழ்வுகள், இலக்கிய விழாக்கள், தேர்தல் மேடைகள், “குதாசலம்” போன்ற வானொலி நிகழ்ச்சிகள் என்று பலவற்றிலும் ஜீவம் மாஸ்டரின் - ‘ஜீவம்’ இசைக் குழுவின் பாடல்கள் ஆட்சி செலுத்தின. ஒரு காலத்தில் மட்டக்களப்பு மேடைகளைக் கலகலப் பாக்கிய தமிழ்க்கலா மன்றத்தில் இணைந்திருந்த ஜீவம் அவர்கள், மட்டக்களப்பு சமூகத் தொடர்பு நிலையம் வெளியிட்ட ‘ஆனந்தகீதம்’ இசைநாடாவில் எழுதி இசையமைத்த “சங்கீத வீணையில்

இசை எழுப்பி..." என்ற பாடல், வெரித்தாஸ் தமிழ்ப்பணியில் அடிக்கடி ஒலிபரப்பாகி பலரது பாராட்டுகளையும் பெற்றது.

ஜீவம் இசைக்குழுவின் - ஜீவம் மாஸ்டரின் பாதிப்பாலேயே அன்று பல இசைக் குழுக்கள் தோற்றம் பெற்றன; தெரிந்தோ தெரியாமலோ இசைக்கருவிகளை இசைக்கத் துடித்தன. உண்மையில் அன்று ஒழுங்காக இசையைக் கற்றவர்கள் இசைக்குழுக்களில் இருக்கவில்லை. கேள்விநூனத்தாவும், தம் சொந்த முயற்சியாவும் தெரிந்துகொண்டவைகளை வைத்துக்கொண்டுதான் இந்த இசைக் குழுக்கள் இயங்கின. இந்தக் குழுக்களிலிருந்து முதன் முதலாக ஒருவர்தான் முறைப்படி கீழைத்தேச இசையைக் கற்றுக்கொள்ள தமிழ்நாட்டில் உள்ள அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் சென்றார். அவர் ஜீவம் ஜோசப் அவர்கள்தான். அங்கு நான்கு ஆண்டுகள் இசை பயின்ற 'சங்கீத பூஷணம்' பட்டம் பெற்று, நாடு திரும்பினார். அதன்பின் மெல்லிசைக் கச்சேரிகள் மட்டுமன்றி, கர்நாடக இசைக் கச்சேரிகளும் இவரது கைவண்ணத்தால் பிரகாசித்தன. அண்ணாமலையில் வயலின் வாத்தியத்தையே முதன்மைப் பாடமாக எடுத்தப் படித்தவர். இடக்கை பழக்கமுள்ளவர். கர்நாடக இசைக் கச்சேரிகளில் வயலின் வாத்தியமே பிரதான துணை வாத்தியமாக விளங்கும். ஆகவே, பல வாய்ப்பாட்டுக் கலைஞர்களும் நம்பிக்கையோடு அழைக்கின்ற நல்லதொரு வயலின் கலைஞராக ஜீவம் விளங்கினார்.

இசைத்துறையில் அவர் பெற்ற பட்டம் அவரை இசை ஆசிரியராக்கியது. ஆசிரியர் பணியில் பாடத்திட்டத்தோடு மட்டும் நின்றுவிடாது பல வாத்தியங்களையும் இசைத்து, "பல்லிசைக் குரிசில்" என்ற பட்டம் பெற்ற அவர், கல்வூரிகளில் 'பாண்ட்' வாத்தியக் குழுக்களை உருவாக்கி வளர்த்தெடுத்தார். மட்டக்களப்பில் இன்று பல பாடசாலைகளில் 'பாண்ட்' இசைக் குழுக்கள் இருக்கின்றதென்றால் அவற்றில் ஜீவம் மாஸ்டரின் பங்களிப்பு, நேரடியா

கவோ, மறைமுகமாகவோ உள்ளது என்பதில் மறுப்பிருக்க முடியாது.

மத்தால் கத்தோலிக்கரான ஜீவம் ஜோசப் அவர்கள், ஏராளமான கிறிஸ்தவப் பாடல்களையும், வழிபாட்டுப் பாடல்களையும் எழுதியுள்ளார். குறிப்பாக, அமிர்தகழியிலுள்ள 'கப்பலேந்தி மாதா ஆலயப்' பாடகர் குழுவின் பொறுப்பாளராகவும் விளங்கி அன்னையின் பேரில் பல பாடல்களை எழுதி இசையமைத்ததோடு, இறுவட்டாகவும் வெளியிட்டார். ஆலயப் பணிகளிலும் அக்கறை காட்டினார். முரண்பாடுகளும், முறுகல்களும் அவரது வாழ்வில் இயல்பானது. ஆயினும், அவை எதுவும் அவரது ஆற்றல்களுக்கும் பணிகளுக்கும் தடையானதில்லை. நானறிந்தவரை, மட்டக்களப்பு தமிழ்க் கத்தோலிக் கர் மத்தியில் சாஸ்திரிய இசையில் சங்கீத பூஷணம் பட்டம் பெற்ற ஒரே ஒரு கலைஞர் அவரே! யாரையும் தேடிப் போகாத வித்துவச் செருக்குமிக்க அவர், தன்னைத் தேடி வந்தவர்களுக்கு உதவிசெய்யத் தவறியதில்லை. சமயப் பணி, சமூகப் பணி, கல்விப் பணி, கலைப்பணி என அனைத்திலும் இசையால் தம்மால் இயன்ற அளவுக்கு பங்களித்துள்ள அவரது மறைவு, மட்டக்களப்பு மக்களுக்கு - குறிப்பாக, இசைக் கலைஞர்களுக்கு, கலைத்துறை மாணவர்களுக்குப் பேரிழப்பாகும்.

கலைக் குடும்பத்தில் பிறந்து, கலைஞராகக்கே உரிய தோற்றப் பொலிவுடனும், வித்துவச் செருக்கோடும் வாழ்ந்து, கலைத்துறையின் பல்வேறு முகங்களையும் தனதாக்கி, பல்லிசைக் கலைஞனாக, பாடகனாக, பாடலாசிரியனாக, இசையமைப்பாளனாக, நாடக நடிகனாக சிலை வடிக்கும் சிற்பியாக தனது பல்வேறு பரிமாணங்களையும் வெளிப்படுத்திய ஜீவம் மாஸ்டர் அவர்களை பல்வேறு பட்டங்களும் பாராட்டுகளும் தேடிவந்தன. மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திற்கு பெருமைசேர்த்த அவரது மறைவு சோகத்தையும் ஒரு வெற்றிடத்தையும் ஏற்படுத்தியிருப்பது மறுக்க முடியாத உண்மை!

'தனிநாயகம்'

வன்ற யெயர் வரக் காரணம்

தமிழ் உலகம் போற்றும் தவத் திரு தனிநாயகம் அடிகளாருக்கு, பிறந்தபொழுது 'சேவியர்' எனும் நாமம் சூட்டப்பட்டே திருமுழுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இவர் துறவறத்தில் நாட்டம் கொண்டு தனது துறவற உருவாக்கப் பயிற்சியைப் பெறும் காலத்தில் அதாவது, உரோமையில் இறையியல் பயிலும்போது இலங்கையில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிசெய்து வந்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அத்தோடு, இக்காலம் ஆங்கிலமொழிக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டு வந்த ஒரு கால கட்டமுமாகும். இவ்வேளையில் அருட்சகோதரராகப் பயின்று வந்த சேவியருக்குத் தன் தாய் மொழிமேல் ஒரு தணியாத தாகம் ஏற்பட்டது. குறிப்பாகப் பல நாடுகளிலும் இருந்து வந்து, அவரோடு கல்விபயின்றவர்கள் ஆண்டு தோறும் தங்களுடைய தேசிய நாடுகளன்றைக் கொண்டாடுவது வழக்கமாகும். இத்தகைய சூழ்நிலையில் அருட்சகோதரர் சேவியருக்கு ஆங்கிலேயர் எம் தேசத்தை ஆட்சிசெய்ய எவ்வாறு நான் இங்கு தேசிய நாளைக் கொண்டாடுவது என்ற உணர்வு மேலோங்கி நின்றது. சேவியரின் உள்ளத்தில் தேசிய உணர்வு கொழுந்துவிட்டு எரிந்தது. அப்போது தனித்தமிழ்ப் பேரொன்றைத் தமக்குச் சூட்டிக்கொள்ள விரும்பி, தமது தந்தையின் ஆலோசனையோடு 'தனிநாயகம் முதலி' என்ற வம்சத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தபடியால், தனிநாயகம் என்ற பெயரை விரும்பிச் சூட்டிக்கொண்டார். இதனால் இவரைத் தமிழுலகம் அன்று தொட்டு இன்று வரை தனிநாயகம் என்றே அழைத்து மகிழ்கின்றது.

அருட்சகோதர் பிற்ஸ்ரா ஆரோக்கியம்

இனிமேல் ஒரு பிறவி எடுக்க நேர்ந்தால் தனிநாயகம் அடிகளாகப் பிறக்கவேண்டும்!

இனிமேல் ஒரு பிறவி எனக்கிருந்தால் - என்னைத் தனிநாயகம் அடிகளாகப் பிறக்கச் செய்வீர்!

துறைபோகக் கற்றறிந்த தூய அருளாளன் - தமிழுக்கு நிறைவாகப் பணிபுரிந்த நிறைந்த குடம் பதினான்கு மொழிகளிலே தேர்ச்சி பெற்றும் - பிறரை மதித்து, அவர் மனதில் நிறைந்த மகன் "தமிழ்த்தாது" எனும் நூலை வெளிக்கொணர்ந்து - உலகில் தமிழ்த்தாது உரை ஆற்றி தமிழ் வளர்த்தோன்

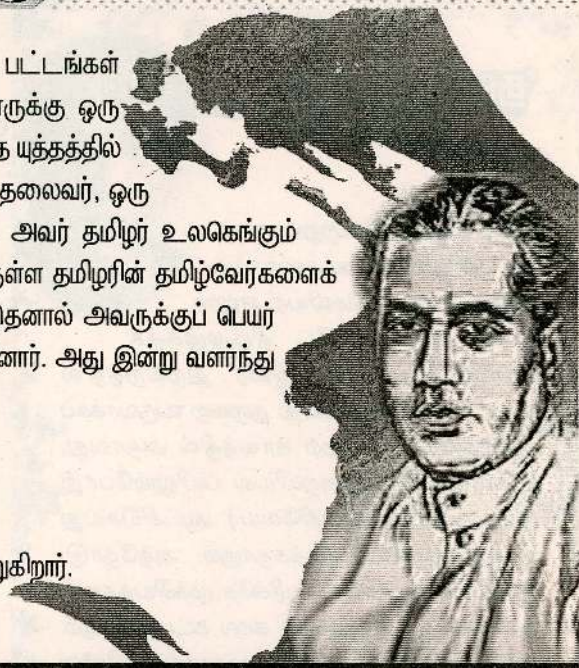
வட இலங்கை கரம்பனிலே மலர்ந்த மலர் - இவன் புடம்போட்ட தங்கமென பூத்த தமிழ்!

"சுத்தோலிக்கம்" பெருமைபெற கனிந்த கனி - இவன்போல் இத்தரையில் யாருயில்லை இவனோர் முனி!

கனகசபர். எச. குணபதிநாயர்

உலகத் தமிழ் அறிஞர்களுக்கு மக்களால் பல பட்டங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளாருக்கு ஒரு பட்டம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அது தமிழ்த் தூதாகும். பாரத யுத்தத்தில் தூதுவராக கிருஷ்ண பரமாத்மா உள்ளார். இங்கு ஒரு தலைவர், ஒரு நாயகர், தனித்தன்மை வாய்ந்த ஒருவர் தனிநாயகம்! அவர் தமிழர் உலகெங்கும் தமிழ்க் கலாசாரத்தைக் கொண்டுசென்றுள்ளார். அங்குள்ள தமிழரின் தமிழ்வேர்களைக் கிளறிப்பார்க்க தனிநாயக அடிகளார் விழைந்தார். இதனால் அவருக்குப் பெயர் தமிழ்த்தூது. உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கு வித்தூன்றினார். அது இன்று வளர்ந்து வேரூன்றி விட்டது.

தனிநாயகம் அடிகளார் பற்றி மறைந்த திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆயர் பேரருட்தந்தை எல். ஆர். அன்டனி பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

அருட்சகோ S.A.I. மத்திய

தமிழ்த் தூது

“தவத்திரு தனிநாயக அடிகளார் தமிழ் உலகத்துக்குத் திவ்ய கருணையால் தரப்பட்ட தவப்புதல்வர் எனலாம். அவர் யாழ். குருமடத்திலிருந்து இந்தியாவிற்கும் அங்கிருந்து திவ்விய நகராகிய உரோமாபுரிக்கும் பின் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கும், அனுப்பப்பெற்றது இறைவனின் அருட்செயலாகும்”.

உரோமாபுரியில் நான் கல்வி பயின்றபோதே தனிநாயக அடிகளின் உள்ளக் கிடக்கையை அறிந்து கொள்ளுகின்ற வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அவர் உலகில் இறை அறிவை, மெய் ஞானத்தைத் துலங்கச் செய்ததுடன் தமிழறிவை உலகெங்கும் பரப்புவராய் இருப்பார். அவரின் மேன்மைக்கு நன்றி செலுத்துவோம். அச்சேவை தொடர்ந்து நடக்க தனிநாயக அடிகளாருக்காக இறைவனை இறைஞ்சி மனமார்ந்த ஆசியை அளிப்பதாக மட்டக்களப்பு ஆயர் (1980.09.29) அன்று கூறினார்.

மாண்புமிகு யாழ். ஆயர் கலாநிதி வ. தியோகுப்பிள்ளை பின்வருமாறு வாழ்த்துகிறார்,

**“என்னை நன்றாய் இறைவன்
படைத்தனன்
தன்னை நன்றாய்த் தமிழ்
செய்யுமாறே”**

எனும் திருமூலர் வார்த்தையை அடிக்கடி நினைவுகூரும் சுவாமி தனிநாயகம் ஆற்றிய சமயப்பணியும், தமிழ்ப் பணியும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகு எங்கும் போற்றிப் புகழ் வேண்டியதொன்றாகும்.

சுவாமிகளிடம் காணப்பட்ட ஆழ்ந்த அறிவும், நிரம்பிய புலமைத்திறன், பன்மொழியாற்றல், திட்டமிட்ட செயற்பாடு, அன்பு, அடக்கம் போன்ற பல உயர் குணங்கள் அவரை உலகறிந்த அறிஞராக்கியது.

ஈழத்துக் கிறிஸ்தவ தமிழ்த் தொண்டர் வரிசையில் நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரை அடுத்து சுவாமி தனிநாயகம் சிறப்பிடம் பெறுகிறார். தமது இறுதிக் காலத்தின் பெரும் பகுதியை எமது மறைமாவட்டத்தில் கழித்து (யாழ். மறை மாவட்டம்)

**“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும் வகை செய்த”** அடிகளாரின் புகழ் பாரெங்கும் பரவவேண்டும்.

இவ்வாறு யாழ். ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை ஆண்டகை அவர்கள் தனிநாயக அடிகளுக்கு நினைவுவிழா எடுத்து மலர் வெளியிட்ட கல்முனை கார்ட்மேல் பாத்திமாக்கல்லூரிக்கு அனுப்பிவைத்த ஆசிச்செய்தியில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

மேலும், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 29.09.1980 இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர்

அருட்சகோ. S.A.I. மத்தியு'

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் பின்வருமாறு ஆசிச் செய்தி எழுதினார்,

**“அடிகளார் தமிழ்த்தூதர்,
தமிழ்க் காவலர், உலகியல்
ஆசையை நீக்கிய போதும்,
தமிழ் ஆசையைத் துறக்காத
முனிவர். அவருக்குத்
தமிழ் உலகம் கடமைப்
பட்டுள்ளது. உலகமெலாம்**

**தமிழ்மொழியின் பண்பாட்டுச்
சிறப்பையும், பாரம்பரியத்தையும்
பரப்பிய பெருமை அவருக்கே
உரியது”.**

தனிநாயகம் அடிகளாரது மறைவின்போது கூறப்பட்ட அறிஞர் பெருமக்களின் புகழரைகளை நாம் மேற்கோள் காட்டியிருக்கிறோம்.

ஆனால் வாழும்போதே பேரறிஞர்களின் பாராட்டைப் பெற்றவர் அடிகளார். ஒரு சமயம், தனிநாயகம் பேச இருந்த ஒரு பெருவிழாவிற்கு தலைமை தாங்கிய பேரறிஞர் ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் “தனிநாயகம் இங்கிருக்கும்பொழுது ஒரு சபாநாயகம் எதற்கு” என தம்முடைய தலைமை மகாநாட்டிற்குத் தேவையில்லை எனக் கருத்துப்பட பேசியதோடு, தனிநாயகத்தாரின் பேச்சின் முடிவில்

“இப்பொழுது தனிநாயகம் பேசிற்று”

என்று மிகவுயர்ந்த சிறப்பினை தனிநாயகத்தாரிற்கு அளித்த பெருமையினை அறிவுலகம் சிந்திக்க வேண்டும்.

தனிநாயக அடிகளார் மறைவிற்குச் சில திங்களிற்கு முன்னர் வேலணையில் இடம்பெற்ற

திருக்குறள் மாநாட்டிலே ஆற்றிய உரை எம் நெஞ் சத்தோடு இருக்கின்றது.

“என் கால்களோ தள்ளாடுகின்றன. என் கண்களோ பார்வையை இழக்கின்றன. ஆனால் என் தமிழ்ப் பற்றோ: தமிழ்ப் பாசமோ சற்றேனும் குறையவில்லை”

என்ற அடிகளார், தொடர்ந்து பேசுகையில்,

“உலக நாகரீகங்களுக்கெல்லாம் வழி காட்டிய கிரேக்கர்கள் கடற்கரையிலிருந்து வெகு தொலைவில் தம் குடியிருப்புகளை அமைத்ததாகவும், அதற்குக் காரணம், வியாபார நோக்கிலே மரக்கலங்களில் துறைமுகத்திற்கு வருகின்ற வெளிநாட்டவர்கள் தம் கலாசாரத்தைப் பாதித்துவிடக்கூடா தென்பதற்காக ஆம்.... கிரேக்கர்கள் தம்மை மிகவும் உயர்வானவர்கள் என்று கருதியமையாலேயே இவ்வாறான கொள்கையை கொண்டிருந்தனர்....”

“ஆனால், தமிழ் மக்களோ வித்தியாசமானவர்கள். உலகப் பொதுநோக்குக் கொண்ட தமிழ் மக்களின்

தத்துவம் திருக்குறளிலே பேசப்படுகின்றது என்பதை, “யாதானும் நாடாமல் ஊராமல் என்னொருவன் சாந்துணையும் கல்லாதவாறு”

என்ற குறளை மையமாக வைத்து திருக்குறளின் நோக்கு, உலகநோக்கு, அது உலகளாவிய நோக்கு, ஒன்றே

உலகம் என்ற நோக்கு” என்பவற்றை வலியு

றுத்தியுள்ளார்.

உலகில் பல்வேறு

பல்கலைக்கழகங்

களிலே தமிழ்

ஆராய்ச்சிக்கு

வித்திட்ட தோடு

உலகத்

தமிழாராய்ச்சி

மாநாட்டைத்

தோற்றுவித்த

பெருமை

அடிகளாரையே

சாரும்.

இத்தகைய

பரந்துபட்ட நோக்கம்

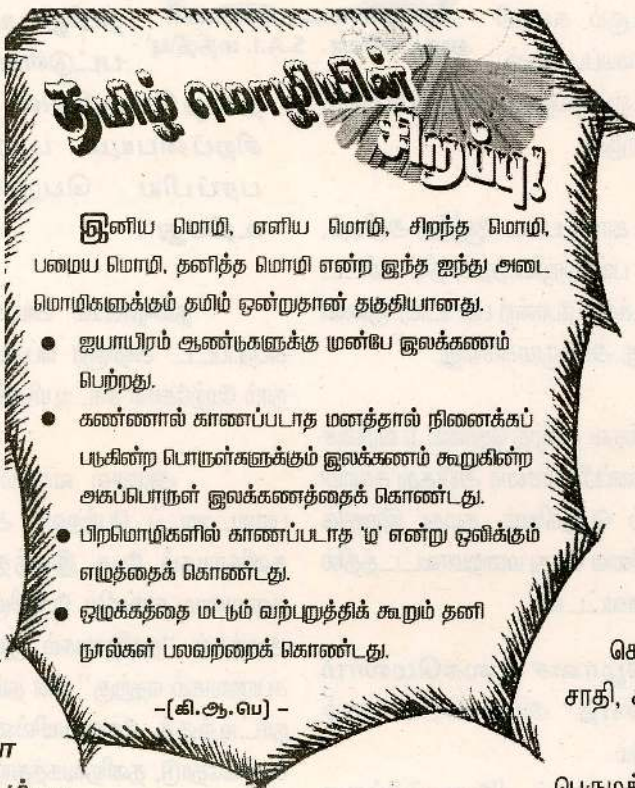
கொண்ட அடிகளாரை

சாதி, சமயங்களைக் கடந்த

நிலையில் அறிஞர்

பெருமக்கள் போற்றத் தவற

வில்லை.

எனினும், ஒவ்வொரு சமயத்தைச் சார்ந்த

மன்றங்களும் அவர்தம் நூல்களும் தம் சமயத்தைச்

சார்ந்த பெரியோர்களின் தமிழ்த் தொண்டுகளை மட்டுமே

எடுத்துப் போற்ற முன்வருகின்ற காரணத்தினால்

தமிழினம் பிளவுபடுகின்றது. எந்த ஒற்றுமைக்காக உயர்

வண்ணாத்திப் பூச்சி என இனிச் சொல்லாதீர்கள். பல வண்ணம் உள்ள அந்தப் பூச்சியின் பெயர் வண்ணத்துப்பூச்சி என்பதேயாகும். அப்பூச்சியிலும் காணப்படாத பல வண்ணங்களை மயில்தோகையில் காணலாம். உயிர் வகைகளில் அதிக வண்ணங்கள் உடையதும் அதிக அடகுள்ளதும் மயில் ஒன்றேயாகும்.

மயிலை மயிலே மயிலே மயிலே

ஏறக்குறைய 3000 ஆண்டுகளுக்கே முன்பி நுந்தே அதாவது, கிறிஸ்து பிறக்க ஆயிரம் ஆண்டுகள் இந்நூக்கும்பொழுதே, தமிழ்நாட்டிலிருந்து அகில், சந்தணம், அரிசி, மிளகு, தேக்க, மயில், முத்து ஆகிய செல்வங்கள் மேல்நாடுகளுக்கே தற்றுமதி செய்யப்பட்டன. இத்தன்மையை வரலாறு இன்றைக்கும் மெய்ப்பிக்கும். இவற்றுக்கு அன்றும் இன்றும் மேலைநாடுகளில் தமிழ்ப் பெயர்களே இடப்பட்ட வமக்கிலிருந்து வருகின்றன. அவை அரிசி [Rice], தோகை [Togai], சந்தணம் [Sandal], தேக்க [Teak] என்பவைகளாம். இவற்றுள் உயிர்ச் செல்வம் மயில் ஒன்றேயாகும்!

மயில் அறியாமையின் அடையாளமாகவும் பண்டைக்காலத்தில் கருதப்பட்டதாம். இயேசுவின் உயிர்ப்பைக் காட்டும் பண்டைய ஓவியங்களில் மயில் வரையப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. மயிலோடு காணப்படும் மகனாகிய இயேசுவையும், ஏறு மயில் ஏறிவரும் மகனான முருகனையும் ஒப்பு நோக்கி ஆராய்வர் அறிஞர்.

- இன்பம்

இலட்சியத்திற்காக தமிழ்ப் பேரறிஞர்கள் தம் வாழ்வை அர்ப்பணித்தார்களோ அவ்விடட்சியத்திற்கு மாசு கற்பிப்பதற்காக இவை அமைகின்றன. உதாரணமாக, கிறிஸ்தவ அறிஞர்களை கிறிஸ்தவர்கள் மட்டும், ஏனைய சமயத்தைச் சார்ந்த அறிஞர்களை அவ்வச் சமயங்கள் மட்டுமே பாராட்டுகின்ற பண்பு ஒழிக்கப்படவேண்டும்.

தமிழ்க் கலாசாரம் ஆக்கமுள்ளது. தமிழிலக்கியங்கள் கூறுகின்ற ஒழுக்க முறைகள் மிக உயர்வானவை. மனிதனைத் தெய்வமாக்கும் வழிமுறைகளையே கொள்கின்றன. சமய நிறுவனங்களினாலும் பிரிவினை வாதிகளினாலும் மக்கள் கூறுபோடப்படுகின்றனர். மகான்களின் போதனைகள் மனித ஒருமைப்பாட்டையே வலியுறுத்துகின்றன. தனிநாயக அடிகளாரின் 'உலகம் ஒன்றே' என்ற நோக்கு பல்வேறு சமயத்தத்துவங்களின் நோக்குக்கும் மிக உடன்பாடானதே. அவரிடம் தமிழ்ப்பற்று இருந்தது. பல மொழிகளையும் கற்றறினார் தமிழின் சிறப்பினை உலகம் முழுவதற்கும் உணர்த்த விரும்பினார் அடிகளார்.....

- தொடரும்.....

திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் அவர்களின் உரையிலிருந்து.....

■ நமீடிக்கையுடன் நாம் தொடர்ந்து செபிக்க வேண்டும், அவ்வாறு செபிய்தன் மூலம் யூதமைகள் இடம்பெறும் என்பதை உறுதியாக நம்பவேண்டும்.

நிமிழ்மொழியின் சிறப்பை

உலகெங்கும் சென்று எடுத்துரைத்த தமிழ்த்தாது தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளாரது நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடும் இக்காலத்தில் இப்படி யொரு கேள்வியைக் கேட்பது பெருந்துன்பமாக உள்ளது.

உலகின் மூத்தமொழிகளுள் ஒன்றாக விளங்கும் தமிழ்மொழியை - ஏன், உலகின் முதல்மொழியே தமிழ்தான் என்று வாதிடும் ஆய்வாளர்களும் உள்ளனர் - 2000 ஆண்டுக ளுக்கு முற்பட்ட இலக்கிய, இலக்கண, பண்பாட் டுச் சிறப்புமிக்க தமிழ்மொழியை உலகில் நாளும் அழிந்துகொண்டிருக்கும் மொழிகளில் ஒன்றாக ஆய்வாளர்கள் அறிவித்துள்ளனர். இந்நிலை ஏன்...? இதுபற்றி எண்ணிப் பார்க்கவேண்டியது நந்தமிழ் மக்களது தலையாய கடனல்லவா....?

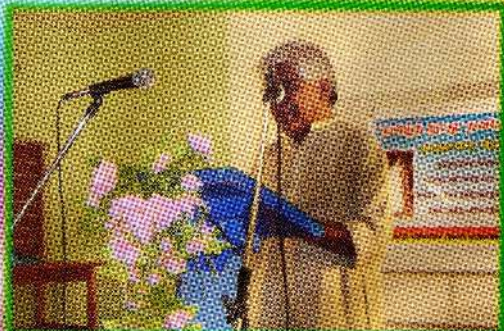
மொழி என்பது, அடிப்படையில் ஒரு தொடர்பூகந்தான். நமது எண்ணத்தை மற்றவர் களுக்குத் தெரிவிக்கவும், மற்றவர் தெரிவிக்க விரும்புவதை நாம் தெரிந்துகொள்ளவும் கருவியா யிருப்பதே மொழி. ஒரு மொழியின் முதன்மை நோக்கம் இதுதான். ஆயினும், காலப்போக்கில் அம்மொழியைப் பேசும் மக்களின் வளர்ச்சியோடு மொழியும் பின்னிப் பிணைந்து விடுகிறது. ஓர் இனத்தின் அடையாளத்தை, பண்பாட்டை, தொன்மையை, வாழ்வியலை, வளர்ச்சியைக் காட்டும் மிகச்சிறந்த அடையாளமாக மொழி விளங்குகிறது. அந்தவகையில் நந்தமிழ் மொழியும்

அம்மொழியின் கண் விளங்கும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களும் தமிழ்மொழியின் தொன்மையை, தமிழர் தம் பண்பாட்டின் சிறப்பை, தனித்துவத்தை உலகளாவிய பார்வையைக் கொண்டிருப்பதை தனிநாயகம் அடிகள் தமது பேச்சிலும் எழுத்திலும் பலபடி விதந்துரைத் துள்ளார்.

ஒரு காலத்தில் வடவேங்கடம் முதல் தென்குமரி வரை தமிழ் பரவியிருந்ததாக இலக்கியக்காரர் எடுத்துரைப்பர். ஆயினும் தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் வரலாற்றுக்கு முந்திய லெமூரியாக் கண்ட காலத்திலிருந்தே பழந் தமிழரை - தமிழ்மொழியிலிருந்து வரலாற்றைப் பார்க்கின்றனர். இத்தகைய பழமையும் பெருமையும் மிக்க தமிழ்மொழியும் தமிழரும் தம்மொழியை யும் நிலத்தையும் இழந்துவருவதே இன்றுவரை நடைபெற்று வருகிறது. இதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. அந்நியரது படையெடுப்பு, அடிமைவாழ்வு, தொடர்புகள் அருகி யிருந்த குழல் - இன்று தொடர்பாடல் வளர்ந்துள்ள காலத்திலும் இதுதான் நிலைமை என்பது வேறுவிடயம் - பிறமொழிகளில், கலாசாரங்களில், பொருளாதார மேம்பாடுகளில் ஏற்பட்டுள்ள கண் மூடித்தனமான மோகம் போன்றவை. இவ்வாறு பல்வேறு காரணங்கள் கூறப்பட்டாலும் அவற்றில் உண்மைகள் இருந்தாலும் தமிழர்களே தம் மொழியின் அழிவுக்கும் திரிபுக்கும் காரணமாக உள்ளனர் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளவே வேண்டும்.

மட்டக்களப்பு சமூக நல அமைப்பின் சிறப்பான
 கலை இலக்கிய விழாவின் இணைப்பு நடந்தது
 நன்றாக விளக்கம் அளித்து சிறப்பாக
 அமர்ந்திருக்கிறார்கள். (12.06.2018)

மட்டக்களப்பு, 'சமீபத்தில்' சமீபமாக
 அமர்ந்திருக்கிறார்கள் கலை நல அமைப்பு
 சிறப்பான விழா நடந்தது - (01.06.2018)

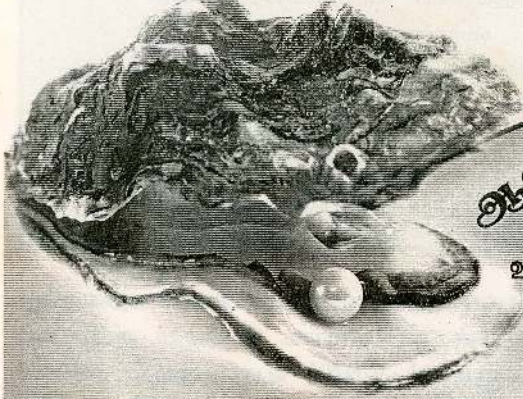

நான்கு தமிழ் மறைமாவட்டங்களும் இணைந்து திருகோணமலையில் நடத்திய
47^{ஆம்} உலகத் தொடர்பு நாள் நிகழ்வுகள் - (13-14.07.2013)

நானூறு ஆண்டு காலம் எகிப்திய அடிமைத்தனத்தில் இஸ்ராயேல் மக்கள் உழன் றாலும் அவர்கள் தமது மதத்தை, இனத்தை, கலாசாரத்தை, மொழியைத் தொலைத்துவிட வில்லை. அந்த உறுதிப்பாடுதான் அவர்களுக்கு மீண்டும் விடுதலையையும், நாட்டையும் மீட்டுக் கொடுத்தது. ஆனால், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் இந்திய நிலமெங்கும் தமிழர் வாழ்ந்த

கள் என்பதுவே ஆய்வாளர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட உண்மை. மகிந்ததேரரால் இலங்கைக்கு பௌத்தம் வந்தபோது பௌத்தத்தை தழுவி மன்னன் தேவநம்பியதீசன் தமிழ் மன்னனே. பௌத்தத் தோடு வந்த பாளியும், சமஸ்கிருதமும் ஏனைய மொழிகளும் சேர்ந்து உருவான சிங்களப் பெரு வெள்ளத்தில் தமிழர்கள் கரைந்து வடக்கிலும் கிழக் கிலும் ஒதுங்கிப் போனது எவ்வளவு கொடுமை! நாமறியத் தமிழர் சிறப்பாக வாழ்ந்த

ஆணாமாய்.... பெண்ணாமாய்....

உயிரினங்களில் ஆண், பெண் என்ற வித்தியாசமுண்டு. ஆண், பெண் இனச் சேர்க்கையே உயிரினங்களின் பெருக்கத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும் காரணமாகிறது.

ஆணில் ஓரளவு பெண்மையும் அதேபோல் பெண்ணில் ஓரளவு ஆண்மையும் உள்ளதென்பது உளவியலாளர் கூற்று! இறைவனை மாதொரு பாகனாகக் கண்ட தமிழர் மதநெறி இங்கே எண்ணிப் பார்க்கத் தக்கது. ஆனால், ஆணில் பெண்மை அதிகரித்தாலோ, பெண்ணில் ஆண்மை அதிகரித்தாலோ அது விகாரமாகிவிடும். மட்டுமல்ல, விவகாரமுமாகிவிடும். ஆணுமல்லாத பெண்ணுமல்லாத பிறப்புகளை முன்பு 'அலிகள்' என்றனர். இப்போது 'திருநங்கை' என்கின்றனர். அதுசரி, ஒரு வருடம் ஆணாகவும், ஒரு வருடம் பெண்ணாகவும் வாழும் உயிரினத்தை உங்களுக்குத் தெரியுமா....? அது ஈரிதழ்ச் சிப்பி. ஆங்கிலத்தில் Oyster என்பர்.

கதையை விடுவோம். தென்னிந்திய நிலப்பரப்பில் வாழ்ந்த திராவிடர்களே கன்னடராக, தெலுங்கராக, துளுவராகச் சிதைந்து போனார்கள். முப்பெரும் தமிழரசுகளாகத் விளங்கிய சேர, சோழ, பாண்டிய அரசுகளில், சேர அரசு கேர அரசாக - கேரள அரசாக மலையாள மொழிபேசும் மாநிலமாகச் சிதைந்து போனது.

இலங்கையிலும் மிகப் பழங்காலம் முதல் வாழ்ந்து வந்த நாகர்களும், இயக்கர்களும் தமிழர்

ஜனநாதமங்கலம் எனப்படும் பொலனறுவை, மன்னம்பிட்டி, நீர்கொழும்பு, சிலாபம், புத்தளம் போன்ற பிரதேசங்களே இன்று தமிழறியாத் தமிழர்களால் நிறைந்துள்ளன.

ஒருகாலத்தில் ஆதிபத்திய ஆசையோடும் வணிக நோக்கோடும் கடல்கடந்து பர்மா, கம்போடியா, வியட்னாம், இந்தோனேசியா, மலாக்கா, தாய்லாந்து என்று சென்று, அங்கெல்லாம் ஆட்சி உரிமையோடு வாழ்ந்த தமிழினத்தை இன்று

கலாசார எச்சங்களை வைத்தே கண்டுபிடிக்க வேண்டியுள்ளது. தமிழர்கள் உலகெல்லாம் சென்றார்கள். சென்ற இடங்களில் எல்லாம் வாழ்ந்தார்கள். ஆனால், நிலைபெறாது கரைந்தே போனார்கள். இன்று புலம் பெயர்ந்து ஐரோப்பிய, அமெரிக்க, ஸ்கண்டி நேவிய நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களது அடுத்தடுத்த தலைமுறையினருக்கும் ஏற்படும் கதி இதுதான் என்று இப்போதே தெரியத் தொடங்கிவிட்டது.

தமிழர்கள் தாயகமாகக் கொண்டாடும் தமிழ்நாட்டிலே, குறிப்பாக சென்னை மாநிலத்தில் தமிழ்தெரியாத - தமிழ் பேச விரும்பாத, தலைமுறை வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. 'தாய் மொழியைப் பயிற்று மொழியாக்க வேண்டாம்' என்று சொல்லும் உலகின் ஒரே மாநிலமாகத் தமிழ்நாடே உள்ளது. இந்நிலையில் தமிழ் எப்படி வாழும்? 80 வீதம் ஆங்கிலத்திலும் 20 வீதம் தமிழிலும் இடறிப் பேசுவதே நாகரிகமாகக் கருதும் போக்கு இன்று ஊடகக் கலாசாரமாகிவிட்டது. தேவை எது தேவை அற்றது எது என்று தெரியாமலே தமிழ் நாட்டு ஊடகங்களைப் பிரதிபண்ணும் இலங்கைத் தமிழ் ஊடகங்களையும் இந்த நோய் தொற்றிக் கொண்டுவிட்டது.

ஒரு மொழியின் இருப்பை உறுதிப்படுத்துவது ஏடுகளும், ஆய்வுகளும் மட்டுமல்ல. மக்களின் நடைமுறை வாழ்வுந்தான். அதனால்தான் அகிலமெல்லாம் சுற்றித்

சேர மன்னன்

புத்துக் கற்பனை பாட்டில்

ஈசனையே துதித்தல் அவன் திருநாமத்தொடு திருநா
ளினைக் கொண் டாடல்
நேசமார் அனை தந்தை வணங்கல் கொலை செய்யாமை
நிதங்காமத்தை
நாசமாக் குதல்களவு பொய்நீக்கல் பிறர்மனை
பொன்நா டாமை
மாசறும்இவ் விதித்தும் வேதாந்தம் எனக்கடவுள்
வகுத்திட் டானால்
முந்தைகிறைக் கன்புநன்பு தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரை
முறையின் ஓம்பல்
இந்தஇரு விதிகளினுள் வேதம்எல்லாம் அடங்கும்.

தமிழ் வளர்த்த தனிநாயகம் அடிகள் பதினான்கு மொழிகள் அறிந்தவராக இருந்தும் தமிழர்கள் தங்களுக்குள் தமிழில் பேசவேண்டும் என்றும், பிறமொழிச் சொற்கள் கலவாது தமிழ்மொழியில் பேசுவது செந்தமிழ் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது என்றும் கூறினார்.

தமிழ் வளர்த்த தமிழ்த்தூதர் தனிநாயகம் அடிகளாரின் நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடி நிறைவு காண்பது மட்டும் போதாது. இளைய தலைமுறையினரிடையே தமிழ் அறிவை வளர்ப்பதும், தமிழ் மொழிச் சிதைவைத் தடுப்பதும் தமிழ் நிலத்தைக் காப்பதும் தனிநாயகம் அடிகளாருக்கு நாம் செலுத்தும் மேலான நன்றியாக அமையும்.

வாழ்க தமிழ்!
வளர்க தமிழ்!

பாண்டிய
மன்னன்

வாசகர்களுக்கு ஒரு நற்செய்தி!

தொண்டன் ஆண்டுச் சந்தா நானூற்றி ஐம்பது (450/=) ரூபாவாகக் குறைப்பு!

இதுவரை காலமும் தொண்டன் தனிப்பிரதி ரூபா முப்பதாகவும் (30/=), ஆண்டுச் சந்தா தபாற்செலவு உட்பட ரூபா ஐநூறாகவும் (500/=) இருந்தது. எதிர்வரும் ஒக்டோபர் மாதம் முதல் தொண்டன் ஆண்டுச் சந்தா தபாற்செலவு உட்பட 450/= வாகவும் தனிப்பிரதி 40/= ஆகவும் இருக்கும்.

புதிய விலையின்படி சந்தா செலுத்துவோருக்கு மொத்தத் தொகையில் 30/= கழிக்கப்பட்டுள்ளதோடு, தபாற்செலவும் இலவசம் என்பதை அறியத் தருகிறோம்.

உங்கள் வீடழலிருந்தபடியே தொண்டனை உடனே பெற்றுக்கொள்ள இன்றே சந்தாதாரராகுங்கள்!

12^{ம்} ஆண்டு நினைவஞ்சலி

தோற்றம்

31

08

1944

திருமதி, ஜெயராணி
மாணிக்கராஜா

மறைவு

11

08

2001

வாழவைத்த தேய்வம் சென்ற வழி
விலகிய போனாலும்
ஆழமிதழ மனக்கடலில் அகன்றிருவோ
இனி நினைவு
தோள் கொடுத்தாய் தகையநின்று
வாழ்வளித்து வழிகாட்டி
நாள்பலவும் உணர்நினைக்க தவ்வ
தடம் பதித்து விட்டாய்
ஜெயம் தரும் ராணியாய் அகம் தனில்
உலவிய
தகையநின்று அனிதையே
தவிக்கின்றோம் தருவியில்...

அன்புப் பிரிவால் கயகஞ்ஞ வாரும்

27, பபஸ்லைன், மட்டக்களப்பு,
தொ.பி.சி: 065 2222622

அன்புக் கணவர், அருமை மகன்மார், மகளிமார்,
மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள்,

Best Wishes from :

ROLL - A - DOOR

ST. JOSEPH IRON WORKS

No.30, Boundary Road, Batticaloa.

T.P.: 065-2225068 (off)

065-2225067 (Res)

H.P.: 077 6156917

*Specialist in Roller - A - Door Collapsible gates,
Steel Staircase & All Kind of Steel Works etc...*